

257

Hari Khamis

28 November 1996

**LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT**

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN
NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG**

PENGGAL YANG KEDUA

SECOND SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA

SECOND MEETING

Hari Khamis
28 November 1996

LAPORAN PERSIDANGAN
OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KESEMBILAN

NINTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEDUA
SECOND SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA
SECOND MEETING

Kandungan

Muka Surat

Perbahasan Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan (1997), 1996

3

Laporan Persidangan

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG YANG KE SEMBILAN**

**MESYUARAT YANG KEDUA
PENGKAL YANG KEDUA**

Hari Khamis 28 November 1996

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR:

- Yang Berhormat Dato' Speaker (Dato' Haji Yahaya b. Abdul Hamid) - Ahli Kawasan Pinang Tunggai
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Tan Sri Dr. Koh Tsu Koon) - Ahli Kawasan Tanjung Bunga
- Yang Berhormat Timbalan Ketua Menteri (Dato' Haji Mohd. Shariff b. Haji Omar) - Ahli Kawasan Permatang Berangan
- " " Setiausaha Kerajaan Negeri (Dato' Jamaluddin bin Haji Ahmad Damanhuri)
- " " Penasihat Undang-undang Negeri (Puan Alizatul Khair bt. Osman Khairuddin)
- " " Pegawai Kewangan Negeri (Dato' Khalid bin Ramli)
- " " Ahli Kawasan Batu Uban (Dato' Kee Phaik Cheen)
- " " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dato' Dr. Sak Cheng Lum)
- " " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dato' Dr. Hilmi b. Haji Yahaya)
- " " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
- " " Ahli Kawasan Perai (Dr. Rajapathy a/l Kuppusamy)
- " " Ahli Kawasan Machang Bubok (Dr. Toh Kin Woon)
- " " Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Koay Kar Huah)
- " " Ahli Kawasan Sungai Acheh (Dato' Abdul Rashid b. Abdullah)
- " " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Dato' Liong Ah Sow @ Liang Thau Sang)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad b. Saad)

" " Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun)

" " Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan)

" " Ahli Kawasan Paya Terubong (Dr. Loh Hock Hun)

" " Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Jahara bt. Hamid)

" " Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang)

" " Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lee Hack Teik)

" " Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin b. Dato' Syed Ahmad)

" " Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Teng Chang Yeow)

" " Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang)

" " Ahli Kawasan Bertam (Encik Hilmi b. Haji Abdul Rashid)

" " Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon)

" " Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Ooi Theng Bok)

" " Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud b. Taha)

" " Ahli Kawasan Sungai Puyu (Encik Loo Ah Dee @ Lee Ah Lee)

" " Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng)

" " Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin b. Mohamed)

" " Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chiek Tuan)

" " Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dato' Abdul Latiff b. S. Mirasa)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim)
- cuti sakit

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Ahmad Jamil bin Hashim)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi

DOA.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambong semula dengan perbahasan sebelum itu, saya ingin mengingatkan bahawa ucapan belanjawan kelmarin telah meliputi satu *spectrum* yang luas. Ahli-ahli Yang Berhormat yang ingin mengambil bahagian bolehlah membangkitkan hal-hal yang berkaitan dengan belanjawan mengurus dan juga pembangunan dan elakkan daripada mengaitkan hal-hal yang remeh-temeh lebih-lebih lagi yang berunsurkan perkauman. Kerjasama daripada semua ahli Yang Berhormat adalah dialu-alukan. Siapa yang ingin mengambil bahagian, silakan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Terima kasih, Dato' Speaker saya bangun untuk mengambil bahagian untuk perbahasan dalam Rang Undang-undang Enakmen Perbekalan (1997), 1996, Dato' Speaker terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tianah kepada parti MCA kerana partinya telah mendapat 2 kerusi Dewan Undang Negeri tanpa bertanding. Selepas pilihanraya umum 1995....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Timbalan Ketua Menteri:

Saya minta Ahli Y.B. Batu Lancang menambahkan sedikit lagi apa yang dikatakan itu adakah ianya berkaitan dengan Belanjawan Negeri di Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, parti MCA adalah salah satu parti dalam Pulau Pinang, dia merupakan kompenan parti dalam Barisan Nasional, maka tidak boleh mengatakan dia tidak ada hubungan langsung dalam apa-apa urusan di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat teruskan dengan ucapan dengan lebih tepat, jangan kacau rumahtangga orang lain.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Bukan, bukan saya hendak mengacau, orang hendak kacau rumah tangga saya.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato' Speaker, kalau Yang Berhormat daripada Batu Lancang menyatakan MCA adalah parti yang baik, cakup kekal terus.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, panggil dia, Yang Berhormat yang telah lama dalam politik ini minta penjelasan dahulu kalau hendak berucap. Selepas pilihanraya umum 1995 parti MCA telah mendapat satu kerusi parlimen tanpa bertanding, dan sekarang dapat dua lagi kerusi Dewan Undang Negeri dan masa yang singkat lagi.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

.....mungkin akan dapat satu lagi kerusi....(gangguan).

Timbalan Ketua Menteri:

Batu Lancang.....(ketawa).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

.....bukan....Parlimen.

Timbalan Ketua Menteri:

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Bagi jalan.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker, Y.B. Dari Batu Lintang setuju, nampaknya Ahli-ahli Yang Berhormat, yang mewakili DAP sekarang pun sudah tidak percaya kepada DAP, mereka lebih percaya kepada parti komponen Barisan Nasional, Yang Berhormat setuju?

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, seorang atau dua orang individu bukan parti DAP, dia hanyalah individu sahaja dan orang yang menyertai parti lain selepas dipilih memang dikatakan secara umum oleh orang ramai sebagai tingkah laku yang kurang bermoral. Walaupun saya hendak mengucapkan taniah kepada parti MCA tetapi jikalau kita baca balik apa yang dikatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam ucapan Belanjawan beliau, yang dibentangkan semalam beliau berkata sepenuhnya pembangunan ekonomi dan kebendaan hanya merupakan satu espek dari pembangunan yang menyeluruh, pembangunan sosial budaya dengan memupuk nilai-nilai moral yang murni hendaklah diberi keutamaan dan penegasan yang sewajarnya supaya menjamin satu proses pembangunan yang seimbang. Wakil rakyat yang melompat parti tidak akan merupakan.....(gangguan).

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker, *point of order*, saya ingat perbahasan ini yang ada kena mengena Dato' Speaker, ini tidak kena mengena lompat parti semuanya ini.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Yang mana, peraturan yang mana?.

Timbalan Ketua Menteri:

Perbahasan Dato' Speaker, 46 (6) Dato' Speaker, biarlah yang ada kena mengena, saya lihat ini cerita lompat parti tidak ada dalam ini.

Tuan Speaker:

Saya minta Yang Berhormat teruskan dengan ucapan yang lebih tepat.....(gangguan).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, apabila kita mengatakan nilai moral boleh dikatakan atau bolehkah dikatakan wakil rakyat tidak....(gangguan).

Timbalan Ketua Menteri:

Point of order, point of order 46 (6), Dato' Speaker, soalnya lompat ini bukan dalam Dewan ini, mana di sini yang lompat, mana ada Ahli Yang Berhormat di Negeri Pulau Pinang yang lompat mungkin akan lompat adalah, tetapi yang lompat itu di Negeri Sembilan, tidak ada kena mengena dengan kita, kalau hendak cakap soal lompat, saya rasa langsung tidak kena. Jadi saya ingat eloklah Y.B. daripada kawasan Batu Lancang kalau hendak lompat tidak mengapa, tetapi pada hari ini bahas biarlah kena pada dan jangan lari dari pada tajuk.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker saya minta pembacaan itu peraturan yang Yang Berhormat gunakan.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker, 46 (6) biar kena mengena tiap-tiap ahli hendaklah menghadkan buat fikirannya itu kepada yang dipertimbangkan sahaja dan jika sekiranya lebih daripada satu, perkara-perkara yang dicadangkan iaitu seperti yang dibuat dengan pindaan maka perbahasan itu mestilah ada kena mengena dengan perkara terakhir sekali yang dicadangkan sehingganya ia selesai diuruskan. Jadi kalau hendak membincangkan pasal lompat, saya rasa tidak kena mengena.

Tuan Speaker:

Saya akan membuat keputusan, saya minta ahli Y.B. daripada Batu Lancang teruskan dengan lebih tepat, jangan kaitkan dengan perkara-perkara yang tidak ada berkaitan dalam pertimbangan kita, teruskan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, ahli wakil rakyat yang sebagai pemimpin orang ramai, lebih-lebih lagi mesti mempunyai nilai-nilai moral, maka saya tidak nampak mengapa kita tidak boleh bincang, atau tidak boleh kaitkan nilai moral wakil rakyat dengan ucapan

belanjawan Y.A.B. Ketua Menteri, jika hendak memupuk nilai-nilai moral kepada semua orang maka pemimpin-pemimpin wakil rakyat mesti lebih bermoral tinggi. Maka saya berpendapat kalau Wakil rakyat yang kehilangan kelayakan untuk bertanding dalam pilihan raya parti sendiri kerana politik wang itu adalah satu kelakuan yang kurang moral.

Tuan Speaker:

Itu tidak ada kena mengena Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan belanjawan.

Ahli kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Kena mengena, kita wakil rakyat mesti bermoral tinggi, jikalau wakil rakyat sebagai pemimpin orang ramai tidak bermoral tinggi, tidak menunjukkan tidak memimpin melalui teladan, macam mana kita boleh mengatakan mahu menumpukan nilai-nilai moral dikalangan orang ramai. Oleh kerana saya.....(gangguan).

Ahli kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

.....tidak nampak mengapa yang Yang Berhormat-Yang Berhormat disebelah sana begitu segan....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan, Penjelasan Yang Berhormat boleh beri jalan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Nanti sebentar.....(ketawa), begitu segan hendak membincangkan nilai-nilai moral pada diri sendiri.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon):

Dato' Speaker, Y.B. Batu Lancang hari ini menegaskan bermoral tinggi, saya hendak bertanya kepada beliau, adakah dia pernah menjadi Ahli MCA dari tahun 1981 ke tahun 1987 di kawasan Kelayong, Pahang? Kenapa lompat ke DAP?.....(ketawa).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, Ahli Kawasan Kampong Kolam tidak faham apa isu moral di sini masa itu, saya memang Ahli MCA, tetapi seperti Y.B. Kawasan Kampong Kolam dahulu pernah menjadi Ahli DAP juga.....(ketawa), yang Y.B. Kampong Kolam di dalam DAP lebih lama lagi kalau berbanding dengan saya di dalam parti MCA, kerana saya merasa MCA tidak boleh mewakili orang-orang Cina dan saya kecewa dengan kemampuan MCA. Oleh sebab itu, yang kita mengatakan lompat ialah seorang yang telah dipilih sebagai wakil rakyat oleh pengundi di dalam tiket satu parti, tetapi lompat kepada parti yang lain. Kalau sebagai seorang ahli sahaja saya tidak menyoalkan soal moral seperti DAP tidak pernah menyoalkan soal moral Y.B. Kampong Kolam setelah dia menyertai MCA. Tetapi secara amnya rakyat ataupun pengundi setelah memilih wakil rakyat dalam satu tiket parti mereka espek dia terus di dalam parti itu dan jikalau seseorang wakil yang bermoral tinggi, jikalau dia begitu kecewa dengan satu parti setelah ia menyertai parti yang lain dia sepatutnya meletakkan jawatan sebagai wakil rakyat dan bertanding semula dan balik kepada pengundi dan supaya pengundi akan menentukan sama ada mereka hendak seorang wakil rakyat yang sama tetapi dalam parti yang berlainan.

Dato ' Speaker apa yang hendak saya tegaskan di sini, wakil rakyat sebagai pemimpin orang ramai, wakil rakyat mestilah bermoral tinggi dan memimpin melalui teladan. Dato' Speaker, saya ingin merakamkan simpati kepada Y.A.B. Ketua Menteri dan Y.B. Macang Bubok kerana kehilangan kelayakan untuk bertanding dalam pilihan raya parti sendiri, tetapi mereka dibatalkan kelayakan bukan kerana wang politik, ataupun hendak *unethical practices* dengan izin Dato' Speaker mereka dibatalkan kelayakan kerana *contusion* parti mereka dan secara kebetulan Y.B. Kawasan Permatang Berangan dan Y.B. Kawasan Seberang Perai pun dibatalkan kelayakan untuk bertanding dalam pilihan raya UMNO tahun ini.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat cukuplah itu, kerana itu tidak ada kena mengena.....(ketawa).

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato ' Speaker semasa menutupkan seminar PAC, memberi ucapan mengatakan, nasib baik bukan saya dibatalkan kelayakan, kalau tidak saya merasa malu untuk membuat ucapan di sini.

Tuan Speaker:

Saya hanya bergurau, dan jangan lah menganggapkan ianya beritu serius. Yang Berhormat tidak tahu apa bergurau dan serius?. Teruskan dengan lebih tepat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Ching Eng):

Ini bukan satu perkara yang bermoral tinggilah.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato ' Speaker , saya faham dan saya sudah tahu daripada awal bahawa Ahli daripada Batu Lancang akan menimbulkan masalah ini dalam perbahasan, soal lomat Ahli MCA, lompat Ahli DAP menyertai MCA dan hilang kelayakan. Jadi saya bangun di sini untuk menyatakan bahawa tidak ada sebarang tuduhan terhadap saya, tidak ada sebarang pertuduhan terhadap saya dan pertuduhan itu tidak jelas, oleh kerana itu tidak ada sebarang tindakan terhadap saya, dan saya tidak terlibat dengan politik wang. Saya berani bangun dalam Dewan ini sebab saya tidak terlibat dengan politik wang. Pertuduhan terhadap saya tidak begitu jelas oleh kerana itu kepimpinan parti telah mengatakan bahawa tidak ada sebarang tindakan terhadap Ahli Dewan Undang Negeri kawasan Seberang Jaya termasuk saya. Jadi saya rasa pihak DAP tidak perlu mengambil kesempatan ini, yang lebih baik biarlah bahas mengenai dengan belanjawan ini. Jadi setakat untuk mencari modal itu saya fikir itu sudah bengkrap.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato ' Speaker, mengikut satu laporan di dalam Star, yang membuat pengumuman yang mengatakan enam orang Ahli UMNO telah dibatalkan atau kehilangan kelayakannya. Dalam laporan itu dia mengatakan UMNO dengan izin, Dato' Speaker, UMNO Deputy Presiden Dato' Seri Anuar Ibrahim, *who make the announcement declined to disclose the details of a offenses and say, such severe action is usually deleted to either money politics or unethical practices.* Saya berpendapat kalau Y.B. Permatang Berangan jikalau tidak ada apa-apa kesalahan dari segi ini adalah lebih baik parti UMNO boleh membuat satu pengumuman lagi supaya semua orang tahu.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat itu adalah urusan parti UMNO, Yang Berhormat teruskan dengan ucapan Belanjawan yang lebih tepat.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker, saya perlu penjelasan, saya ingat mungkin Yang Berhormat membaca Rokat sahaja, dia tidak baca di dalam akhbar, bahawa pengumuman telah dibuat oleh Timbalan Presiden. Bahawa UMNO tidak ada sebarang tindakan lanjut terhadap, bukan sahaja saya, hak lain-lain, tidak ada pertuduhan dan bukti yang jelas. Jadi mungkin beliau tidak membaca, tidak payah pucuk pimpinan UMNO hendak memberi penerangan lagi.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri mengatakan tidak akan mengambil tindakan selanjutnya, tetapi beliau tidak mengatakan, mungkin juga kerana tidak ada bukti yang jelas tetapi itu tidak bererti maka tidak ada perbuatan *money politic*.

Tuan Speaker:

Penjelasan, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Dato' Speaker saya cuma hendak minta Y.B. dari Batu Lancang memberitahu dengan betul dengan sebenarnya mengapa Yang Berhormat membangkitkan perkara ini dalam Dewan, saya percaya beliau membangkitkan perkara ini kerana telah menerima arahan dari mahagurunya, sebab itu mesti macam mana buang 15 minit untuk bangkitkan perkara itu.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker ini sungguh kecewa penjelasan daripada seorang Ahli EXCO, yang seolah-olahnya tidak mementingkan langsung nilai-nilai moral ataupun tidak mahu membincangkan soal moral wakil rakyat di dalam Dewan ini yang beliau sendiri ialah seorang Ahli Wakil Rakyat. Pandangan dari segi moral, seorang wakil moral seorang yang kehilangan kelayakan untuk bertanding dalam partinya sepatutnya juga tidak berkelayakan untuk memegang jawatan dalam Kerajaan dan satu kali lagi saya hendak menegaskan setiap wakil rakyat, biarpun dia lari dari Barisan Nasional ataupun lari dari pembangkang DAP mesti bermoral tinggi. Supaya kita boleh memberi boleh memberi satu penjelasan kepada orang ramai.

Tuan Speaker:

Penjelasan Yang Berhormat.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker, Saya ingat pimpinan parti UMNO lebih arif dari DAP, dia tidak payah ajar pimpinan parti UMNO. Kalau didapati semua itu bersalah jadi mereka bukan sekadar tidak boleh bertanding dalam pemilihan parti, tetapi mereka akan digugurkan daripada jawatan masing-masing. Oleh kerana tidak ada bukti yang jelas maka jawatan masing-masing kekal, tidak ada yang digugurkan, jadi pihak Ahli Yang Berhormat patut faham dan mengikuti perkembangan ini. Saya faham Ahli Batu Lintang ini memang hendak serang saya, dia tidak ada *point* lain, inilah *point* yang cukup baik untuk dia menyerang saya dalam Dewan ini melalui ucapan belanjawan tetapi bagi saya dan rakan-rakan kami menerima keputusan parti tidak boleh bertanding dan kami juga menerima parti bahawa kami terus dalam tugas kami untuk berkhidmat kepada rakyat dan negeri dan kepada Negara.

Ahli Kawasan Batu Lintang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya harap YB Permatang Berangan jangan begitu *personally*, ini bukan kerana berlaku atas Y.B. Permatang Berangan, maka saya sebutkan, kalau ini berlaku kepada sesiapa pun saya akan sebut juga. Ini hanya untuk isu sahaja bukan kepada orang individu. Dato' Speaker, saya juga ingin menegaskan di dalam Dewan yang mulia ini Ahli-ahli Yang Berhormat semasa hendak memberi kenyataan, hendaklah memberi gambaran yang betul. Umpamanya sekiranya kita telah berjaya memohon satu peruntukan untuk satu projek-projek kecil di dalam kawasan kita, kita mesti dengan jujur mengatakan ini melalui permohonan, dan bukan mengatakan ini adalah peruntukan kawasan KADUN. Dalam sesi yang lalu saya telah mengemukakan satu soalan bertulis yang mengatakan:-

- (a) Adakah benar setiap wakil rakyat mempunyai sejumlah peruntukan yang boleh digunakan olehnya jika, berapakah jumlah peruntukan tersebut dan bagaimanakah cara untuk mendapatnya?
- (b) Adakah benar setiap kawasan mempunyai sejumlah peruntukan untuk projek-projek kecil, jika ya nyatakan jumlahnya dan bagaimanakah ia diuruskan siapakah yang boleh menggunakan peruntukan ini dan apakah cara untuk mendapatkannya?

- (c) Berapakah peruntukan bagi projek-projek kecil untuk kawasan Jelutong, Tanjong dan Batu Lancang yang telah digunakan sejak Mei 1995 hingga sekarang, nyatakan nama projek dan pemohon?

Jawapan YAB Ketua Menteri ialah Kerajaan Negeri ada menyediakan peruntukan berjumlah RM3.4 juta setahun bagi melaksanakan projek-projek kecil kemasyarakatan, bagi menggunakan peruntukan yang disediakan ini, pertubuhan-pertubuhan, persatuan-persatuan sekolah-sekolah dan pemimpin-pemimpin masyarakat boleh mengemukakan cadangan projek kepada pegawai daerah yang berkaitan dengan memberi maklumat mengenai projek yang dicadangkan dan anggaran kos yang terlibat, pegawai daerah akan membuat siasatan bagi menentukan keperluan projek berkenaan sebelum mengemukakan kepada Pegawai Kemajuan Negeri untuk kelulusan dan perlaksanaan.

Y.A.B. Ketua Menteri tidak menjawab soalan bahagian (a), saya mengambil soalan ini bermaksud di dalam negeri ini tidak ada peruntukan setiap wakil rakyat ataupun tidak ada peruntukan untuk KADUN tetapi saya terbaca di dalam surat khabar, ramai orang ahli di dalam Dewan ini membuat kenyataan bahawa mereka telah mendapat peruntukan KADUN, umpamanya mungkin Yang Berhormat-Yang Berhormat ini hendak membuat penjelasan. Ini dalam Surat khabar Cina pada 12 Oktober tahun ini saya akan membaca di sini (...dalam bahasa Cina)....dia katakan di sini Y.B. Paya Terubong, Dr . Loh Hock Hun hari ini dapat dari peruntukan KADUNnya dan untuk memberi RM520.00 kepada sebuah sekolah untuk membeli *table tennis*. Saya mahu penjelasan.....(ketawa). Saya mahu penjelasan ialah dari mana peruntukan ini.

Timbalan Ketua Menteri:

Penjelasan Dato' Speaker, kita tidak boleh minta Ahli Paya Terubong untuk membuat penjelasan, saya boleh beri penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, Y.B. Paya Terubong memang hendak penjelasan yang hendak saya katakan.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Betulkah dia hendak?

Timbalan Ketua Menteri:

Dia tidak hendak.

Tuan Speaker:

Tidak perlu ya. Dia tidak hendak jawab.

Timbalan Ketua Menteri:

Dato' Speaker pihak Kerajaan akan menjawab, Ahli-ahli Yang Berhormat pihak Kerajaan akan menjawab semasa menggulung nanti. Cakap sekarang ini, kita beri cakap.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya berpendapat bahawa ini mengenai individu Yang Berhormat-Yang Berhormat, maka mungkin mereka lebih tahu mengenai perkara ini dan boleh memberi satu penjelasan yang boleh menerangkan mengapa membuat kenyataan macam itu.....(ganguan).

Tuan Speaker:

Tidak apakah nanti semasa menggulung boleh jawab.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

.....dan lagi satu ialah Ogos 30 yang mengatakan (...dalam Bahasa Cina...). Ini ialah Y.B. Dato Keramat yang dia memberi peruntukan untuk mengtarkan jalan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Cari nama, biasalah.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, itu satu *remark* yang tidak diminta. Ini adalah wang pembayar cukai yang digunakan untuk infrastruktur orang ramai dan ini memang berpatutan tetapi siapa yang hendak mengkredit. Saya sungguh hairan kepada *standard* Ahli-ahli di dalam Dewan ini, mereka tidak faham, jikalau ada satu peruntukan untuk mereka dikatakan ada, kalau saya diberikan ada jawapan begitu. Maka boleh buatlah kenyataan sesiapa yang suka tetapi jikalau tidak apa peruntukan ini dan mereka mengatakan mempunyai peruntukan. Ini bermaksud bahawa adalah satu pembohongan atau satu penipuan, jikalau hendak katakan dengan

lebih serius. Tetapi tidak mungkin kerana dalam Dewan ini hanya seorang ahli pembangkang dan Ahli-ahli Dewan di sebelah sana boleh berkelakuan begini. Saya tidak tahulah..... (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Encik Jasmin bin Mohamed):

Penjelasan Tuan Speaker. Penjelasan bagaimana?

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Tetapi.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Nanti. Tetapi saya ingin menegaskan di sini orang ramai akan terus dan awak boleh katakan jikalau awak rasa begitu, okaylah. Tetapi saya rasa orang ramai akan terus *monitor* apa yang berlaku di dalam negeri ini dan mereka tidak akan dan mereka boleh buat *justment* sendiri. Dato' Speaker, jikalau ada Yang Berhormat yang hendak buat penjelasan, boleh bangun.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan, boleh? Kerana apa dua lari Negeri Sembilan?

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Kerana apa dua DAP lari, tidak mahu duduk dalam DAP, dua pun lari.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Kerana MCA telah memberi satu *offer* yang begitu menarik.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Dato' Speaker, minta penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, yang dia minta penjelasan, saya jelaskan tetapi dia tidak mahu terima.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Dato' Speaker, saya minta penjelasan dari Y.B. Batu Lancang, Presiden MCA telah nyatakan dalam satu akhbar yang mengatakan dengan jelas, jikalau boleh bukti Parti MCA menerima atau memberi wang kepada 2 orang DAP yang masuk MCA, Presiden MCA akan letak jawatannya dan ini saya minta penjelasan. Jikalau Y.B. Batu Lancang masih terus bahas dengan perkara ini, ini adakah satu nilai moral yang tinggi?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, Presiden MCA boleh buat apa-apa kenyataan kerana kita tahu dia mesti mempertahankan partinya sendiri tetapi jikalau ada baca surat khabar, YB Air Itam akan tahu yang 2 orang wakil, bekas DAP telah mengakui bahawa MCA telah setuju untuk menyelesaikan 3 perkara untuk beliau. Di antaranya ialah satu kes mahkamah yang beliau diarahkan untuk memberi pampasan sebanyak.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

....RM100 ribu kepada seorang pemimpin Gerakan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dato' Dr. Sak Cheng Lum):

Penjelasan Dato' Speaker, saya hendak tanya Y.B. dari Batu Lancang, kita bahas Belanjawan Negeri Pulau Pinang atau kita bahas mengapa mereka masuk MCA dan perkara yang ada tidak secara langsung berkaitan dengan Belanjawan. Kita masih hendak bahas mengapa 2 ADUN dari Seremban masuk MCA, kita boleh bahas sepanjang hari, satu, dua hari, tiga hari seminggu pun kita boleh bahas tetapi apa yang kita bahas sekarang?

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, saya hanya menjawab penjelasan yang diminta daripada Y.B. Air Itam yang kebetulan juga dari MCA.

Tuan Speaker:

Baiklah Yang Berhormat, jawapan telah diberi dan juga telah dimaklumi. Teruskan dengan Belanjawan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Maka Dato' Speaker, saya juga kerana memandangkan begitu ramai, ini bukan sahaja dua orang Yang Berhormat di sini, ramai Yang Berhormat telah membuat kenyataan semacam itu, untuk memastikan bahawa adakah betul-betul mereka tidak mempunyai peruntukan KADUN, maka saya mengemukakan satu soalan bertulis lagi. Saya bertanya beberapa orang ADUN Barisan Nasional telah menyiarkan berita di dalam suratkhbar mengatakan mereka telah memberi peruntukan untuk projek pembangunan kecil dari Tabong Peruntukan KADUN mereka. Adakah benar mereka mempunyai Tabong Peruntukan KADUN? Jika benar, berapakah jumlahnya dan jika tidak benar, apakah langkah yang akan diambil oleh Kerajaan Negeri bagi menghalang mereka daripada menyiarkan berita yang tidak benar dan *misleading*. Jawapan daripada YAB Ketua Menteri, sesiapa dan mana-mana pertubuhan pun boleh mencadangkan projek-projek kecil yang harus dilaksanakan di mana-mana tempat. Ini termasuk ADUN dan pemimpin masyarakat, pihak Pejabat Daerah di bawah panduan Pihak Berkuasa Negeri akan mempertimbangkan setiap permohonan mengikut keperluan keadaan, keutamaan dan juga keupayaan kewangan. Satu kali lagi Y.A.B. Ketua Menteri tidak menjawab secara jelas atau *direct* kepada soalan dan ini saya mengambillah, maksudnya tidak ada peruntukan ini maka saya harap sesuatu akan berlaku supaya tidak ada kenyataan seperti ini akan diberi kepada suratkhbar.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Dato' Speaker, ingin membuat penjelasan.

Tuan Speaker:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

Nama saya pun telah terlibat dan saya pun sabar untuk dengar. Yang Berhormat dari Batu Lancang membuat macam-macam tuduhan kepada saya dan rakan-rakan saya yang telah berjuang untuk rakyat di kawasan masing-masing untuk mendapatkan peruntukan spesifik untuk projek-projek yang berada di KADUN saya. Ini satu kejayaan pencapaian Yang Berhormat-Yang Berhormat di kawasan Barisan Nasional tetapi apakah permohonan yang telah dihantar oleh Y.B. Batu Lancang

dan apa yang dipohon dan apa yang dilulus. Beritahu kepada semua, jangan tuduh orang yang dapat peruntukan. Ini perkara yang bagus dan bukan perkara yang tidak bagus. Ini tidak mengenai soal moral atau apa-apa. Ini satu perkhidmatan yang lebih baik yang boleh diberi dari Barisan Nasional.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Dato' Speaker, nampaknya Y.B. Dato' Keramat tidak faham isu yang ditimbulkan di sini. Yang dikatakan ialah bukan saya menyuarakan kemampuan Yang Berhormat-Yang Berhormat yang lain tetapi dia mesti memberi gambaran yang betul, yang tidak *misleading*. Ada satu lagi ini melibatkan Y.B. Jawi. Di sini dia katakan....(bahasa Cina).....terjemahannya ialah YB Jawi, dia tidak katakan dia memberilah tetapi dia kata menyerah peruntukan KADUN dia tidak katakan KADUN dia, tetapi saya ingat orang yang baca akan dapat satu gambaran ialah daripada peruntukan KADUNnya sebanyak RM87,637.00. Saya mengemukakan satu soalan adakah benar bahawa Kerajaan Negeri telah memperuntukan RM87,637.00 bagi menjalankan projek-projek kecil kemasyarakatan KADUN Jawi. Jika benar, nyatakan peruntukan ini dapat dari mana? Jawapan oleh Y.A.B. Ketua Menteri ialah tidak pernah, maka saya tidak tahu peruntukan itu dari mana?

Tuan Speaker:

Penjelasan daripada Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Puan Tan Cheng Liang):

Saya hendak ucap terima kasihlah kepada Y.B. daripada Batu Lancang oleh sebab meng*highlight*kan berkenaan dengan kes yang saya begitu bekerja kuat untuk kita punya kawasan dan ini adalah permohonan melalui Pejabat Daerah dan ini adalah kelulusan yang sudah diberikan dan saya selaku Wakil Rakyat untuk tempat ini bersama-sama dengan Tuan Pegawai Daerah untuk memberikan taklimat kepada pemohon-pemohon supaya cara-cara selanjut daripada itu cara-cara untuk mendapatkan perbekalan. Itu dia sahaja. Saya hendak ucap terima kasihlah kepada Yang Berhormat daripada Batu Lancang.

Dato' Speaker, jikalau kenyataannya boleh jelaskan apa yang Yang Berhormat katakan di sini maka tidak akan timbullah sebarang masalah. Dato' Speaker, nampaknya bukan sahaja Yang Berhormat-Yang Berhormat yang memberi kenyataan yang tidak memberi gambaran yang sebenarnya dan juga Ahli Majlis Perbandaran, juga memberikan pengumuman yang tidak sama dengan jawapan yang diberi oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Di dalam surat khabar yang dikatakan, dengan izin....(bahasa Cina)....(gangguan).

Tuan Speaker:

Terjemahkanlah, pendekkan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ya.....(bahasa Cina)..... secara ringkas ialah Ahli-ahli Majlis Lee Boon Tean, saya tidak tahu namanya macam mana sebut Alina Fong dan lagi satu MCA punya Chin Nyaw Chong. Selepas mereka melawat pasar di Jalan Perak dan pasar Jelutong, mereka mengatakan kepada pemberita bahawa mereka akan mengemukakan satu cadangan kepada MPPP supaya membina semula pasar-pasar ini. Maka saya mengemukakan satu soalan bertulis. Adakah MPPP menerima cadangan daripada mana-mana pihak untuk membina semula pasar di Jalan Perak dan Jalan Jelutong? Adakah MPPP mempunyai sebarang rancangan untuk membangunkan semula pasar di Jalan Perak dan pasar di Jalan Jelutong? Jawapan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, pada masa sekarang Majlis Perbandaran Pulau Pinang tidak mempunyai sebarang cadangan untuk membina semula pasar Jalan Perak dan Pasar Jelutong. Walau bagaimanapun tindakan akan diambil untuk memperbaiki kedua-dua pasar ini apabila didapati perlu. Maka kita dapati satu keadaan di mana banyak kenyataan yang diberikan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat dan juga Ahli-ahli Perbandaran tidak memberikan gambaran yang sebenar. Saya berpendapat bahawa ini merupakan satu keadaan yang kurang baik, kurang sihat untuk sebuah Kerajaan. Maka saya harap Kerajaan Negeri akan mengambil sesuatu tindakan supaya semua kenyataan yang diberikan oleh pegawai, pemimpin memberikan satu gambaran yang betul.

Dato' Speaker, pada zaman inflasi ini, harga barangan telah bertambah naik. Bayaran tol, kadar telefon dan elektrik dan tiket feri pun semua telah naik. Baru-baru ini gaji kakitangan Kerajaan pun telah naik. Tetapi Anggaran Belanjawan 1997, Kerajaan Negeri telah mengurangkan 2.27% berbanding dengan Anggaran Belanjawan tahun lepas. Ini satu fenomena yang luar biasa. Masa kos mengurus, *cost administration* telah bertambah naik tetapi belanjawan dikurangkan. Macam mana hendak menjalankan atau mengurus sebuah negeri. Anggaran Belanjawan bagi Tahun 1997 berjumlah sebanyak RM407,180,414. Di antaranya Belanjawan Mengurus berjumlah RM240,854,618, anggaran ini merupakan pertambahan sebanyak 4.07%. Maka nasib baik Belanjawan Mengurus ada naik. Jikalau tidak nanti gaji kakitangan tidak dapat dibayar. Anggaran Pembangunan tahun yang sama pula berjumlah RM166.3 juta mencatatkan pengurangan sebanyak 10.2% berbanding dengan tahun yang lepas. Ini adalah satu kekurangan yang boleh dikatakan besar kerana untuk mana-mana satu pertubuhan ataupun syarikat, belanjawannya mesti bertambah setiap

tahun. Sekurang-kurangnya untuk meneutralkan kadar inflasi. Tetapi di sini kita mempunyai satu Anggaran Belanjawan Pembangunan yang berkurangan dan pada masa yang sama Anggaran Hasil bagi belanjawan 1997 adalah sebanyak RM200,239,540. Ini bertambah sebanyak 5.7%, maka saya tidak faham mengapa hasil telah bertambah, tetapi mengapa pembangunan dikurangkan. Sebenarnya yang dikurangkan dalam Belanjawan ini hanya Belanjawan Pembangunan.

Alasan Y.A.B. Ketua Menteri pada tahun 1997 tumpuan akan lebih diberi untuk membantu Kerajaan Pusat melaksanakan projek-projek pembangunan di bawah Rancangan Malaysia Ke-7. Dato' Speaker, kalau kita baca ucapan Belanjawan Y.A.B. kita akan dapat satu gambaran bahawa sebenarnya Belanjawan 1997 Kerajaan Negeri Pulau Pinang mungkin lebih tepat dipanggil Belanjawan Rancangan Malaysia Ke-7 Negeri Pulau Pinang kerana kebanyakan projek yang disebutkan dalam Belanjawan 1997 adalah projek-projek di bawah Rancangan Malaysia Ke-7 dan projek-projek ini termasuk meningkatkan kemudahan latihan pusat kemahiran pembangunan Pulau Pinang, pembinaan Jepun Malaysia Technical Institute, pembinaan Politeknik Seberang Jaya, meningkatkan Sekolah Vokesyenal Batu Lancang dan Butterworth dan membina sebuah sekolah baru, Sekolah Teknik, pembinaan sekolah-sekolah, pembinaan perpustakaan-perpustakaan. Perpustakaan ini juga termasuk Perpustakaan Bergerak, pembinaan Stadium di Relau, pengambilan tanah untuk BORR dan PORR. Projek jalanraya yang akan dijalankan oleh JKR, pembinaan jalan-jalan luar bandar dan jalan-jalan kampung dan projek Sambungan Ria dan lain-lain lagi. Jikalau kita mengeluarkan ucapan-ucapan yang mengenai projek-projek ini daripada Belanjawan 1997, Kerajaan Negeri Pulau Pinang, saya ingat kemungkinan Belanjawan ini tidak akan setebal macam itu, mungkin separuh sahaja. Mungkin panjang 25 muka surat dan bukan 53.

Dato' Speaker, jumlah Anggaran Pembangunan 1997 bukan sahaja kecil tetapi bukan semuanya digunakan untuk menjalankan projek-projek pembangunan tetapi sebahagian besarnya sebenarnya ialah untuk kerja-kerja *maintenance* seperti memperbaiki parit-parit dan lain-lain lagi, bangunan-bangunan. Maka jikalau betul-betul dilihat, kita akan mendapati bahawa Anggaran Pembangunan tahun depan adalah begitu kecil sekali dan jikalau kita hanya bergantung kepada anggaran ini mungkin kita tidak capailah misi dan visi yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat.

Dato' Speaker, Belanjawan 1997 sungguh mengecewakan kerana Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak memperuntukan satu sen pun untuk projek pembangunan wanita dan keluarga. Bukankah kita semua setuju bahawa wanita merupakan separuh penduduk di dalam negeri ini dan wanita memainkan peranan yang

begitu penting di dalam pembangunan negeri terutamanya di dalam sektor pembuatan. Saya tidak nampak di mana peruntukan daripada Kerajaan Negeri yang saya hendak tegaskan Kerajaan Negeri, sila tunjukkan kepada saya di mana? Walaupun ekonomi Negeri Pulau Pinang berkembang dengan pesat tetapi kita juga menghadapi masalah sosial seperti penyalahgunaan dadah di kalangan remaja, penagih dadah yang termuda sekali di dalam negeri ini, yang seperti diberikan dalam jawapan Y.B. Kawasan Prai, ialah berumur 10 tahun sahaja. Ramai juga yang terlibat dalam jenayah semakin muda. Maka kita mesti juga memandangkan soal-soal ataupun masalah-masalah sosial di dalam negeri ini semasa giat membangunkan ekonomi.

Walaupun saya menyokong wanita untuk keluar bekerja jikalau mereka pilih untuk berbuat demikian, tetapi saya juga mesti mengakui bahawa kedua-dua ibu bapa keluar bekerja juga telah menyebabkan ataupun ini bukan faktor yang tunggal. Ia merupakan satu faktor yang besar yang menyebabkan masalah-masalah sosial seperti kanak-kanak telah diabaikan kerana kedua-dua ibu bapa bekerja. Akan tetapi, adalah tidak praktikal untuk menyuruh semua wanita untuk tidak bekerja dan menjadi suri rumah tangga sahaja. Jikalau kita berbuat demikian maka mungkin semua kilang di *Free Trade Zone* di Pulau Pinang terpaksa ditutup. Juga, kerana kebanyakan keluarga sekarang memerlukan dua gaji untuk menampung keperluan sehari. Jikalau Negeri Pulau Pinang ingin menjadi sebuah negeri yang maju kita mesti memaximizekan menggunakan semua sumber tenaga yang ada dan bukan membiarkan separuhnyanya di rumah sahaja.

Oleh yang demikian, saya berpendapat bahawa dalam era sekarang di mana kaum wanita telah memberi sumbangan yang begitu besar kepada pembangunan negeri dan keluarga telah membuat sesuatu pengorbanan untuk memajukan negara. Saya berpendapat adalah adil untuk Kerajaan mengambilalih sebahagian tanggungjawab keluarga untuk menolong keluarga dan menolong kanak-kanak ataupun generasi yang akan datang kerana generasi yang akan datang adalah kanak-kanak pemimpin hari esok. Maka, saya hendak mencadangkan bahawa Kerajaan memberi satu peruntukan supaya bekerjasama dengan NGO, dengan organisasi-organisasi wanita ataupun pertubuhan *charity* untuk mengadakan pusat-pusat *community* di rumah-rumah pangsa dan juga di taman-taman kediaman supaya keluarga yang kedua-dua ibu-bapanya bekerja, mereka boleh menghantar anak-anaknya ke pusat ini selepas daripada sekolah kerana pada masa ini ramai murid-murid sebelum pergi ke sekolah ataupun selepas balik dari sekolah adalah bersendirian dalam rumah. Ini merupakan satu fenomena yang kurang sihat. Jikalau kita dapat menubuhkan banyak pusat-pusat *community* ini, maka kita boleh mengumpulkan *resources* supaya kita boleh mengupah seorang guru ataupun penjaga untuk membimbing kanak-kanak ini untuk mengelak

mereka daripada dipengaruhi oleh unsur-unsur yang kurang baik ataupun kurang sihat. Saya harapkan Kerajaan Negeri boleh buat sesuatu, ini bukan untuk kaum wanita sahaja ini untuk keluarga, kebaikan keluarga, untuk pembangunan negeri dan juga masyarakat.

Baru-baru ini Y.A.B. Ketua Menteri semasa berucap di dalam satu jamuan makan yang diadakan oleh Wanita Parti Gerakan yang mengatakan beliau menyokong kaum wanita untuk mendapat status yang bersama dengan kaum lelaki. Saya mengucapkan tahniahlah kerana Yang Amat Berhormat mempunyai satu visi yang begitu *progressive*. Oleh itu saya harap beliau akan bertindak sebagaimana percakapan beliau kerana Kerajaan Negeri boleh memainkan peranan yang begitu penting untuk meningkatkan kedudukan kaum wanita dalam semua lapisan masyarakat. Seperti, baru-baru ini Kerajaan Negeri juga menganjurkan satu simposium *The Fourth Asian Weman Friendship and Exchange Symposium* yang temanya ialah bagaimana untuk meningkatkan kuasa *decision making* dalam semua lapisan wanita. Peserta-peserta sudah bercadang supaya Kerajaan Negeri dalam semua jawatan-jawatan yang tidak perlu dipilih melalui pilihanraya tetapi boleh dilantik seperti Ahli-ahli JKKK, Ahli-ahli Majlis Perbandaran, ahli-ahli apa lagi yang boleh dilantik. Semua jawatan perlantikan mesti mengandungi 30 peratus ahli wanita dan jikalau Kerajaan hendak berbuat demikian ia hendaklah melantik wanita yang berkemampuan, berkelayakan dan bukan semata-mata kerana latarbelakang politiknya seperti yang berlaku sekarang dalam perlantikan Ahli-ahli Majlis Perbandaran. Pada akhir sesi ini kita juga akan melantik dua orang Senat daripada Pulau Pinang. Saya ingin bertanya kepada Y.A.B. Ketua Menteri, selama ini berapa orang Senat yang kita telah dilantik dan di antaranya berapakah wanita. Saya harap pada akhir sesi ini salah satu daripada dua orang ini ada seorang wanita.

Dato' Speaker, seperti yang dikatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam Ucapan Belanjawan 1997, sumber tenaga manusia dan teknologi ialah penentu utama bagi kemajuan dan pembangunan ekonomi yang berterusan khususnya dalam sektor pembuatan di mana kita cuba hendak *mentransform* dari industri berat intensif buruh ke industri berasaskan model dan teknologi. Ini memang merupakan satu proses yang kita perlu melalui sebelum mencapai status negeri membangun. Walaupun Kerajaan Pusat telah memberi peruntukan untuk membantu Negeri Pulau Pinang membina lebih banyak pusat latihan, tetapi saya bimbang beberapa buah pusat latihan ini tidak akan mengeluarkan bilangan *technician* ataupun jurutera yang kita perlukan untuk mencapai *mission* untuk menjadikan satu negeri yang maju dan berteknologi tinggi. Sumber tenaga adalah satu faktor utama untuk menentukan bahawa adakah kita akan mencapai tujuan untuk mentransformasikan industri negeri ini. Jikalau kita ingin mengeluarkan tenaga manusia

yang lebih terlatih kita memerlukan satu sistem pendidikan yang berlainan daripada sistem pendidikan sekarang. Jikalau kita melihat negara Korea, Taiwan atau Singapore, mereka memang memberi tumpuan kepada pendidikan dan melalui sistem pendidikan melahirkan satu sumber tenaga manusia terlatih yang diperlukan oleh sektor pembuatan. Umpamanya negara Taiwan, pada tahun 60an mereka mempunyai sekolah vokasional hanya merupakan 30% sahaja dan sekolah biasa ialah 70%. Tetapi, dalam tahun 70an dan 80an mereka sudah meningkatkan sekolah vokasional dan sekolah teknik sehingga 70% dan sekolah biasa hanya 30%. Kita juga mesti meningkatkan siswazah atau pelajar di Universiti dengan izin, Dato' Speaker, kita hanya mengadakan, *we only have 7% of the University going age are in the University* itu bermaksud orang dalam lingkungan umur ini yang sepatutnya belajar di dalam universiti hanya 7 peratus sahaja yang benar-benar ada di dalam universiti jikalau dibandingkan dengan negara Thailand. Negara Thailand adalah 16%, negara Philippines ada 28%. Di serantau ini, negara kita merupakan kadar yang terendah sekali. Maka, tidak hairanlah kalau kita menghadapi masalah tenaga manusia sekarang kerana sistem pendidikan kita tidak cukup menguatkan bilangan pelajar-pelajar. Mungkin juga setelah peristiwa-peristiwa Baling pada tahun 1974 negara kita telah mengadakan satu polisi pendidikan yang menghadkan kebebasan akademi dan juga *academy excellence*. Saya berpendapat situasi atau keadaan sekarang sudah berubah. Kita mesti mengkaji semula bagaimana kita boleh mengembalikan *academy excellence* di dalam negeri ini kerana jika kita hendak mencapai satu wawasan untuk menjadikan satu negeri yang maju, negara yang maju, negara yang berteknologi tinggi kita memerlukan orang yang boleh berfikir yang seperti dikatakan *royal lecturer* Ungku Aziz. Kita bukan sahaja memerlukan orang yang boleh *design computer* tetapi orang yang boleh berfikir. Kita juga memerlukan ramai lagi bilangan pemuda-pemudi yang berpelajaran tinggi. Maka, saya berpendapat jikalau masalah ini ataupun jikalau sistem pendidikan di negara ini tidak berubah dengan cepat mungkin kita tidak mencapai wawasan yang kita kehendaki. Seperti yang dikatakan oleh *Far East Economy Review* page 24, dengan izin, *like countries across developing Asia, Malaysia is facing a new economy era, there's little chance it can save more, work harder or attract greater foreign investments*. Maka, Y.A.B. Ketua Menteri boleh buat beberapa banyak misi lagi untuk menggalakkan pelaburan tetapi dia tidak akan yang seperti dikatakan di sini, *attract more foreign investment, future prosperity and the performance of the Prime Minister Dr. Mahathir Mohamad's visions of a fully develop country by 2020 will depend on increasing productivity. Malaysia will need more educated and better educated people, young man and woman who are not just compliance but creative*.

Yang kita dapati, apa yang dikatakan oleh pensyarah Universiti Malaya mengatakan beliau merasa bimbang pelajar Universiti pada masa sekarang semasa di dalam kelas begitu *silence* tidak ada pelajar yang mengemukakan apa-apa soalan dan pelajar yang sedemikian tidak akan mempunyai daya kreatif. Walau pun Negeri Pulau Pinang telah beberapa tahun mengatakan hendak mentransformkan industri di dalam negeri ini tetapi ia menghadapi masalah tenaga manusia. Menurut artikel di sini mengatakan dengan izin, *a shortage of engineer is likely to persist to the start of the next decade* kalau tidak silap kita kekurangan jurutera sebanyak 56,000 menjelang tahun 2000, bagaimana kita hendak mengeluarkan jurutera yang begitu banyak dalam jangka masa yang singkat ini? Dengan izin juga, *a world bank study last year found that in the late 1980s and early 1990s the skill intensity of Malaysian manufacturing the number of skill worker as a percentage of the total work force was falling* bukan tambah tapi berkurangan.

Tuan Speaker:

Boleh terjemah Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Ia bermaksud menurut satu kajian yang dijalankan oleh Bank Dunia pada hujung tahun 80an dapati skil intensiti dalam sektor pembuatan skil intensiti ialah nisbah nombor pekerja yang terlatih kepada pekerja yang tidak terlatih, nisbah ini berkurangan. Menurut *World Bank*, *the World Bank claiming on shortage of educated people* dia katakan ialah kerana kita tidak mempunyai bilangan yang berpelajaran tinggi maka kita tidak akan mencapai *vision* kita. Saya memang faham Dato' Speaker, soal ataupun hal-ehwal pendidikan adalah di dalam kawalan Kerajaan Pusat tetapi sistem pendidikan akan terus menentukan adakah Negeri Pulau Pinang akan mencapai tujuannya ataupun *vision*nya untuk menjadi satu negeri yang maju maka adalah penting untuk kita di Negeri Pulau Pinang terutamanya Y.A.B. Ketua Menteri untuk *convince* Kerajaan Pusat untuk mengadakan satu *revolution* ataupun perubahan dalam sistem pendidikan di mana sistem pendidikan yang baru ini mesti mementingkan *academy excellence* kita boleh menolong sesiapa yang miskin dan mana-mana kaum yang tidak begitu maju tetapi yang *excellence* ini mesti dipentingkan dan diutamakan.

Dato' Speaker, saya haraplah Y.B. Sungai Pinang dapat faham ya, *industry transformation* dengan izin, *takes more than launching of the Penang Net* yang Y.B. Sungai Pinang memang memperbesar-besarkan projek *Penang Net* di sesi Dewan yang lalu. Dato' Speaker, sistem ataupun projek *Penang Net* memang boleh mendatangkan faedah yang besar atau sekiranya kita mempunyai

infrastrukturnya. Tetapi, jikalau kita tidak mempunyai infrastrukturnya seperti *basic* sekali ialah *fiber optic*. Maka, *Penang Net* tidak berlainan dengan izin, *Home Page a biggest scale of Home Page* kerana jikalau tidak mempunyai infrastruktur yang bersesuaian kita tidak dapat menggunakan *Penang Net* ini secara maksimum. Untuk menyelia infrastruktur ini ia memerlukan belanjawan yang besar, adakah Kerajaan Negeri mempunyai satu *budget*, satu belanjawan untuk menyelia infrastruktur ini? Jikalau ada, bilakah akan dimula menyelia infrastruktur ini? Sekiranya Kerajaan Negeri tidak dapat menyelia infrastruktur ini untuk operasi *Penang Net* ini secara penuh adakah kita membazirkan sumber pada masa sekarang. Saya tidak katakan ini tidak guna langsung, yang saya katakan ialah adakah kita terlalu dengan izin, *have you jump the gun* terlalu awal kerana kita tidak mempunyai infrastruktur untuk memakai *Penang Net* ini dan adakah Kerajaan Negeri mempunyai belanjawan untuk melatihkan semua kakitangan Kerajaan supaya boleh memakai *Penang Net* ini dan apakah belanjawan yang akan diperlukan? Pada masa sekarang adakah Kerajaan Negeri mempunyai satu *budget to maintain the Penang Net* dan jikalau ada, berapakah belanjawan ini? Sekian, saya mohon menyokong. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.30 pagi untuk jamuan ringan.

Dewan ditangguhkan pada jam 11.00 pagi

Dewan bersidang semula pada jam 11.45

Tuan Speaker:

Ahli-Ahli Yang Berhormat Dewan di sambung semula dengan perbahasan, di jemput Ahli dari Bukit Tengah.

Ahli Kasawan Bukit Tengah (Dato' Liang Thau Sang):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan 1997 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam Dewan Yang Mulia ini pada hari kelmarin. Tuan Speaker, setakat hari ini banjir masih menjadi masalah utama bagi penduduk-penduduk di kawasan Bukit Tengah walaupun pihak Kerajaan telah membelanjakan berjuta ringgit untuk menjalankan kerja-kerja seperti mengorek, membersihkan, mendalam serta mensimenkan parit-parit yang sedia ada dalam kawasan, apabila hujan lebat atau hanya beberapa jam sahaja banyak tempat-tempat khususnya, tempat-tempat yang rendah telah mengalami banjir. Kejadian itu membuatkan penduduk-penduduk selalu kuatir dan takut semasa hujan.

Faktor yang pertama ialah sistem pengaliran yang tidak memuaskan dan juga kita perlulah menerima satu hakikat iaitu air di *gradient* rendah tidak boleh mengalir tempat *gradient* yang tinggi. Oleh yang demikian, saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan supaya dua pam dapat dipasangkan di kawalan parit empat dan lima. Tuan Speaker, semasa air pasang di Sungai Juru dan paras begitu tinggi dalam parit-parit yang sedia ada walaupun pada masa itu tidak ada hujan, maka pemasangan pam itu di pintu kawalan nombor empat dan lima boleh digunakan untuk mengepam air keluar daripada parit yang berkenaan ke Sungai Juru. Cara sedemikian dapat mewujudkan satu ruang yang sedia ada *the gap is always there* dengan izin, ruang ini akan dapat membantu apabila banjir kilat berlaku yang mana paras air dapat dikawal. Pada masa yang sama Kerajaan Negeri hendaklah mempercepatkan projek-projek pencegahan banjir seperti mana yang di sebutkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam belanjawan untuk menampung sumbangan tambahan terhadap tujuan ini di kawasan Bukit Tengah.

Dato' Speaker, baru-baru ini terdapat 26 buah pemaju swasta telah dapat menandatangani memorandum persefahaman ataupun *MOU* dengan izin dengan pihak Kerajaan, tahniah di ucapkan kepada pihak Kerajaan Negeri dan Jawatankuasa Perumahan kerana dayausaha mereka untuk membina 47,730 unit rumah kos rendah dan rumah kos sederhana melalui pemaju-pemaju perumahan swasta dan agensi-agensi Kerajaan Pusat dan negeri di Pulau Pinang justeru itu semua pihak terutamanya pemaju harus lebih bertanggungjawab memastikan pembinaan rumah kos rendah dan sederhana untuk memenuhi keperluan perumahan yang mendesak. saya juga mengucapkan terima kasih kepada pihak Kerajaan kerana telah dan sedang membina 912 unit rumah di Sungai Rambai untuk disewakan kepada rakyat yang termiskin di bawah projek program perumahan rakyat, dengan ini jelas menunjukkan bahawa Kerajaan Negeri memang peka terhadap keperluan dan permintaan rakyat untuk rumah kos rendah dan sederhana walaupun pihak pemaju swasta dan agensi Kerajaan akan siap membina rumah-rumah dalam projek mereka mengikut undang-undang Kerajaan Tempatan dan mendapat keuntungan akan tetapi mereka mempunyai obligasi sosial ataupun *social obligation* dengan izin terhadap pembeli-pembeli rumah dalam projek mereka.

Oleh kerana itu saya cadangkan pihak pemaju bersama-sama dengan pihak Kerajaan yang terlibat dalam sumbangan untuk mencegah banjir di dalam kawasan-kawasan projek perumahan mereka. Pihak pemaju bolehlah memberi sumbangan kewangan ataupun kebendaan ataupun *material* dengan izin untuk mengatasi, ataupun untuk mengurangkan masalah banjir. Ini secara tidak langsung mengingatkan mereka terhadap kehidupan dan kebahagiaan penduduk-penduduk selepas taman-taman perumahan

didirikan. Di samping itu pihak pemaju hendaklah memberi perhatian sewajarnya dengan niat bukan sahaja untuk meringankan beban dan tanggungjawab pihak Kerajaan dalam pencegahan banjir tetapi juga untuk menambat hati masyarakat keseluruhan, menghormati pembeli-pembeli rumah dan menghayati prinsip masyarakat penyayang.

Dato' Speaker, dalam surat Dewan Undangan Negeri yang lalu telah beberapa kali saya membangkitkan masalah kesesakan lalu lintas di *traffic interchange* di pekan Bukit Tengah. Dukacita diberitahu bahawa sehingga hari ini ialah lebih kurang satu setengah tahun tidak ada apa-apa tindakan YANG konkrit untuk mengurangkan masalah rakyat ini, rakyat terpaksa menggunakan lebih masa untuk pergi dan balik apabila menggunakan *interchange* ini. Pada masa yang sama penggunaan Jalan Belimbing sebagai jalan utama untuk ramai warga-warga pergi dari Taman Sri Damai ke *interchange* Bukit Tengah dan sebaliknya.

Dato' Speaker, walaupun kelmarin Y.B. daripada Telok Bahang telah bagi jawapan atas soalan yang dibangkit oleh saya tentang untuk menaik tingkat bagi jalan tersebut tetapi jawapan katakan ada jalan baru maka jalan ini tidak dapat di naik mutu tarafnya. Seperti mana Jalan Belimbing ini yang di luluskan oleh pihak MPSP sebagai satu taman perumahan di situ sebagai satu jalan keluar, sekarang jalan ini selalu di lihat berlubang-lubang di sana sini dan telah mendatangkan banyak kesulitan dan juga kemalangan banyak berlaku di situ, jadi saya fikir pihak Kerajaan patut menimbang untuk menaik taraf bagi jalan tersebut.

Dato' Speaker, sehubungan dengan ini saya juga ingin menyentuh berkenaan kerja-kerja pihak agensi Kerajaan seperti Telekom, TNB, PBA atas jalan-jalan awam, adalah di dapati bahawa masih ada kejadian di mana selepas kerja-kerja mengorek di jalankan di kawasan itu di biarkan sehingga di adukan dan barulah tindakan diambil. Saya fikir perkara ini tidak patut dilakukan lagi. Selepas agensi Kerajaan siap membuat kerja-kerja atas jalan awam mereka hendaklah membaikinya dengan segera dan janganlah ditinggalkan begitu sahaja. Ini memberi kesusahan kepada pengguna jalan dan kemalangan kerap berlaku.

Dato' Speaker, ucapan belanjawan bagi tahun 1997 Y.A.B. Ketua Menteri menyentuh tentang perkembangan sektor pelancongan. Dalam sektor pelancongan saya ingin menyokong tindakan Kerajaan dalam menubuhkan Majlis Pelancongan Negeri yang bertanggungjawab dalam membuat keputusan hal ehwal bisnis pelancongan dan kakitangan yang terlibat dalam *trade* ini. Pulau Pinang telah berjaya mengekalkan ketibaan pelancong walaupun *epidemic cholera* telah menjejaskan sektor pelancongan dalam tahun ini. Peranan pelancongan dalam pendapatan pertukaran asing negara hendaklah bertambah. Seperti mana yang di ketahui negeri Pulau Pinang tidak mempunyai bahan-bahan

mentah untuk meningkatkan pendapatan negeri. Dalam hal ini baru-baru saya difahamkan bahawa pihak Kerajaan Negeri akan menimbang cadangan Kementerian Dalam Negeri untuk menempatkan penagih-penagih dadah di Pulau Jerjak. Pulau ini adalah satu kawasan pelancongan yang berpotensi dan ianya patut dibangunkan dengan kerjasama pihak swasta dengan secepat mungkin. Seperti Bayan Bay dan bukan hanya selepas tahun 1999, Pulau ini boleh di bahagikan kepada beberapa zon yang diberi kepada pihak swasta untuk dibangunkan, ini adalah kerana tahun 1998 adalah tahun melawat Pulau Pinang, Tahun Sukan Kommenwel, tahun sukan dan rekreasi dan Pesta Perahu Naga Antarabangsa, selain daripada itu kerana pihak Kerajaan Negeri mempunyai cadangan untuk membina *link* dengan izin dari serata Pulau Jerjak ke kawasan Seberang, maka cadangan dari Kementerian Dalam Negeri untuk menjadi Pulau Jerjak sebagai Kem Pemulihan Penagih-Penagih Dadah hendaklah di batalkan dan tindakan untuk membangunkan Pulau Jerjak sebagai Pulau Pelancongan di segerakan dengan membina kemudahan dan projek pelancongan termasuk tempat-tempat pelancongan peranginan baru, kemudahan, perkhidmatan yang sederhana, usaha pemasaran dan promosi pelancongan di Pulau Jerjak hendaklah juga diperhebatkan.

Dato' Speaker, berkaitan aspek pelancongan, saya juga ingin mengambil kesempatan ini memberitahu bahawa banyak bangunan-bangunan lama di negeri kita hendaklah di cat semula supaya dapat memberi satu permandangan yang indah dan bersih. Terdapat banyak bangunan-bangunan Kerajaan dan swasta yang kotor dan tidak elok di pandang *ease and eyesore* dengan izin. Pihak Kerajaan Negeri hendak meminta tuan-tuan punya bangunan-bangunan ini untuk mengecat semula, kalau mereka enggan berbuat demikian saya fikir satu pasukan khas boleh ditubuhkan oleh kedua Majlis untuk mengecat bangunan-bangunan yang berkenaan dan mengcatkan tuan-tuan punya bangunan. Saya juga mengambil kesempatan ini untuk menghargai tindakan Kerajaan untuk mengadakan Pesta Perahu Naga di Ampang Mengkuang di Seberang Perai ini akan lebih memperkenalkan di kawasan Seberang Perai dalam Negeri Pulau Pinang. Saya menyeru kepada pihak Kerajaan untuk mengadakan atau menganjurkan lebih aktiviti Majlis kenyataan di kawasan Seberang Perai supaya Seberang Perai dapat lebih dikenali di dalam dan luar negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, berkenaan pentadbiran Kerajaan Negeri, agensi Kerajaan dan Kerajaan Tempatan yang disebutkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam para 59 saya cadangkan supaya mereka hendaklah berkhidmat untuk mendapat pengiktirafan ISO 9000, ini adalah selaras dengan memodenkan sistem Kerajaan untuk meningkat produktiviti dan kecekapan dalam pejabat Kerajaan. Kakitangan Kerajaan hendaklah menunjukkan

perkhidmatan yang cemerlang dalam semua perkara berkaitan dengan rakyat. Mereka hendaklah berkhidmat dengan jujur, integrati dan berasional. Kejayaan program ISO 9000 bergantung kepada komitmen dan perubahan semua *staff* Kerajaan supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh menjadi pentadbir kelas dunia.

Dato' Speaker, para 60 dan 61 dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri telah menyentuh berkaitan dengan *Penang Net* dan Kerajaan berelektronik, dapatkan maklumat dan revolusi dalam teknologinya telah melahirkan berbagai industri, kita perlu melangkahi dari sekadar menjadi pengguna produk-produk multimedia komputer, internet dan telekomunikasi untuk menggiatkan pertubuhan industri-industri maklumat kita perlu membangunkan prasarana komunikasi elektronik komputer dan perisiannya yang moden. Justeru itu mengadakan rangkaian komputer bernama *Penang Net* di negeri ini tepat pada masanya. Saya mengalu-alukan apa juga tindakan Kerajaan untuk memudahkan rakyat dengan mudah menghubungi pihak Kerajaan dan sebaliknya. Kalau ini boleh disaksikan baguskan negeri Pulau Pinang akan menuju ke arah Kerajaan berelektronik ataupun *grapple state* dengan izin memang kita perlukan infrastruktur elektronik seperti *Penang Net* supaya kita boleh menjadi masyarakat yang maklumat akan tetapi kita juga hendaklah mengambilkira faktor-faktor seperti berapakah warga Pulau Pinang yang mempunyai komputer untuk di pasang ke *Penang Net*. Kita hendaklah menggalakkan rakyat Pulau Pinang mempunyai komputer sendiri. Bulan Teknologi Maklumat yang baru-baru ini dilancarkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri adalah kena pada sasaran di mana rakyat akan lebih memahami berkenaan *Penang Net*, cadangan untuk mengadakan satu sistem pembayaran bil-bil menggunakan *Penang Net* melalui pusat-pusat komputer di Pejabat-pejabat Kerajaan di alu-alukan.

Dato' Speaker, kalau kita harap dapat mencapai sedemikian, kita patut menggalakkan semua rakyat Pulau Pinang dapat Komputer jadi kita tahu harga komputerpun cukup mahal dan pihak Kerajaan patut menolong atau kerjasama dengan pihak swasta untuk menjual atau untuk penduduk-penduduk Pulau Pinang dapat membeli komputer dengan lebih murah. Ini akan menggalakkan lebih ramai rakyat dapat menggunakan *Penang Net*. *Penang Net* tidak akan berjaya jikalau hanya segelintir penduduk sahaja yang mendapat manfaat daripadanya. Fokuslah perhatian yang lebih kepada mengwujudkan intergerasi yang berkesan diantara jabatan dengan rakyat.

Tuan Speaker, berkenaan cadangan pelancaran Dana Pendidikan Pulau Pinang dan Majlis Perundingan Pendidikan Negeri Pulau Pinang saya ingin mengatakan ini adalah satu langkah yang progresif terhadap pembangunan pendidikan di Negeri ini. Saya berharap aktiviti-aktiviti seperti pertandingan, pameran sains dan teknologi dan kuiz akan dapat disertai oleh semua golongan masyarakat. Tindakan Kerajaan Negeri mengadakan Kelab Multimedia dengan bantuan pihak Kerajaan bersama-sama sektor swasta patut dipuji. Akan tetapi pihak Kerajaan hendaklah mengkaji terlebih dahulu sekolah-sekolah yang terlalu kurang mempunyai komputer diberi keutamaan dalam projek ini.

Dato Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri telah menyebut dalam para 31 bahawa Kerajaan Negeri telah dan akan terus memberi perhatian yang serius dan kerjasama yang padu terhadap usaha untuk mempertingkatkan lagi mutu pendidikan dalam Negeri kita ini. Pulau Pinang mahupun menjadi pusat pendidikan serantau yang unggul dengan sokongan sektor swasta. Selaras dengan itu akta-akta yang berkaitan dengan pendidikan akan dipinda oleh Kerajaan Pusat bertujuan mengemaskini peruntukan-peruntukan akta selaras dengan keperluan pendidikan mutakhir. Kepentingan pendidikan tinggi dan pendidikan swasta selaras dengan hasrat menjadikan Pulau Pinang sebagai pusat pendidikan serantau dan tumpuan dalam bidang teknologi. Saya ingin merakamkan setinggi penghargaan kepada Jawatankuasa Pendidikan yang bekerja kuat untuk tujuan ini.

Dato' Speaker, tindakan Kerajaan menubuhkan Jawatankuasa Perkampungan untuk membangunkan kampung-kampung di Negeri ini sangat dihargai, akan tetapi saya fikir Jawatankuasa ini untuk membangunkan dan memodenkan kawasan-kawasan kampung, peruntukan khas hendaklah diberi supaya projek-projek pembangunan dapat dijalankan. Tanpa peruntukan dari Kerajaan Negeri memanglah sukar untuk Jawatankuasa ini bergerak. Berkenaan Taman Agro-Teknologi di Juru yang berlokasi di kawasan pilihanraya Bukit Tengah, saya mengucapkan terima kasih kepada pihak Kerajaan Negeri kerana telah memperuntukan sebanyak RM3.9 juta dan RM2 juta kepada Jabatan Pertanian dan Jabatan Perkhidmatan Haiwan, masing-masing di bawah belanjawan mengurus dan sebanyak RM1.4 juta dan RM3.1 juta masing-masing di bawah belanjawan pembangunan bagi tahun 1997. Saya berharap melalui Taman Agro-teknologi ini projek-projek ternakan yang berpotensi ini dapat dibangunkan.

Dato' Speaker, di bawah Perancangan dan Pengurusan Pembangunan para 57 Kerajaan Negeri telah dan sedang mewujudkan sistem majlis perundingan dalam berbagai bidang seperti Perindustrian, Perdagangan, Pelancongan, Pembangunan

Sumber Tenaga Manusia dan Usahawan, Pendidikan dan Alam Sekitar dan ini menunjukkan bahawa Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri sentiasa mendapat maklumbalas dan pendapat yang bernas serta menggalakkan penyertaan dan kerjasama daripada semua pihak ataupun rakyat. Saya berharap sistem ini dapat juga diwujudkan di peringkat agensi-agensi Kerajaan dan Kerajaan Tempatan.

Tuan Speaker, saya juga ingin mengambil peluang ini untuk mengucapkan terima kasih kepada Y.A.B. Ketua Menteri di atas kepimpinannya untuk membawa kebahagiaan dan kemakmuran yang lebih besar kepada semua rakyat yang tinggal di dalam Negeri Pulau Pinang. Kejayaan Y.B.A. Ketua Menteri bersama-sama dengan Y.B. Dato' Speaker untuk mendapat debit khas sebanyak sepuluh peratus kepada semua 160,000 pelanggan bahagian Pulau Pinang patut dipuji. Adalah diharapkan pihak TNB akan berusaha dengan gigih untuk memastikan bekalan elektrik tanpa gangguan dan bermutu tinggi. Juga saya berterima kasih kepada semua jabatan-jabatan Kerajaan, agensi-agensi Kerajaan dan Majlis Perbandaran Seberang Perai kerana membantu warga-warga Bukit Tengah, dalam memberi perkhidmatan mereka.

Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih. Dijemput Ahli dari Datok Keramat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

'Terima kasih Dato' Speaker. Saya berdiri di sini ingin mengambil bahagian untuk menyokong Enakmen Perbekalan 1996/1997.

Dato' Speaker, pilihanraya umum pada tahun lalu adalah titik perubahan dalam sejarah politik Pulau Pinang sebab untuk kali pertamanya Barisan Nasional dapat menawan semua kerusi negeri kecuali satu. Nampaknya dia tiada di sini Y.B. Batu Lancang, dia tidak ada, tidak apa. Ini adalah perbezaan besar daripada keputusan pilihanraya umum tahun 1990 di mana kurang tiga kerusi sahaja pihak pembangkang dapat membentuk Kerajaan Negeri Pulau Pinang. Akan tetapi adalah senang untuk orang yang berkuasa berasa puas hati dan angkuh setelah memperoleh keputusan yang hebat. Ada orang cepat lupa apa yang mereka telah janjikan kepada pengundi-pengundi dan membuat apa sahaja yang mereka suka. Oleh sedemikian, ada kaitan Kelab Penyokong-penyokong Kerajaan dengan izin *Back-benchers Club* yang dipengerusikan oleh Y.B. Ahli Permatang Pasir. Penubuhannya atas galakan Y.A.B. Ketua Menteri, harus mengambil alih peranan sebagai pemerhati prestasi Kerajaan. Peranan kami tidak sama seperti

pihak pembangkang. Pihak pembangkang lebih berminat memancing undi dan justeru itu menentang semata-mata berbantahan saja dengan izin Tuan Speaker *opposing for the sake of opposition*. Apa yang kami, penyokong-penyokong Kerajaan boleh buat ialah memberi kritikan yang kritikal, positif dan membina kepada Kerajaan dengan tujuan kami untuk membetulkan apa yang salah dan meningkatkan kualiti pentadbiran dan perkhidmatan kepada orang ramai. Satu lagi perbezaan besar di antara penyokong-penyokong Kerajaan dan pihak pembangkang ialah kami tidak membidas personaliti atau menjengkelkan isu-isu semata-mata mendapat *political mileage* dengan izin. Apa yang kami cuba bawa untuk difokuskan ialah isu-isu yang berkaitan dengan kebajikan dan punca pendapatan rakyat. Oleh yang demikian, adalah selaras dengan peranan saya sebagai penyokong Kerajaan, saya menarik perhatian Tuan Speaker dan Ahli-ahli Berhormat kepada pelbagai isu penting di Negeri Pulau Pinang dan yang dihadapi oleh rakyat. Yang pertama, kawalan pembangunan di bawah peruntukan Akta Perancangan Bandar dan Desa tahun 1976, satu sistem komprehensif perancangan bandar dan desa telah diperkenalkan untuk kali pertamanya. Penyertaan orang ramai diperlukan dan mustahak untuk mendapat maklumbalas dan pendapat mereka. Pada 1 haribulan Januari 1985 Akta ini dikuatkuasakan untuk Negeri Pulau Pinang seperti yang diputuskan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker diantara ciri-ciri utama Akta ini adalah memberi mandat kepada Pihak Berkuasa Tempatan untuk menyediakan pelan pembangunan yang mengandungi Pelan Struktur dan Pelan Tempatan mengikut tatacara yang ditetapkan termasuklah:-

- (1) menjalankan tinjauan kawasan perancangan; dan
- (2) memberi publisiti untuk Laporan Tinjauan, Draf Pelan Struktur dan Draf Pelan Tempatan.

Kita merasa bangga bahawa Pelan Struktur Pulau Pinang telah diterima dengan rasminya pada tahun 1989 dan sejak itu telah dijadikan sebagai panduan yang baik untuk orang ramai membuat pembangunan masa depan dan pembangunan semula pulau ini. Akan tetapi adalah dukacitanya tiada Pelan Tempatan dihasilkan oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang sehingga hari ini dan justeru itu memberi kekeliruan dan ketidak pastian kepada orang ramai. Pada hakikatnya yang saya ketahui, beberapa Pelan Tempatan telah disiapkan oleh MPPP tetapi telah ditahan oleh kerana arahan dari Kerajaan Negeri. Pelan Tempatan adalah sangat penting bagi memberikan panduan terperinci untuk pembangunan terkawal. Akan tetapi sehingga masa Pelan Tempatan yang memberikan

liputan sejagat kawasan perancangan telah disediakan dan diterima, Pelan Struktur akan memberi pembangunan kawalan asas dengan izin *basic development control* kepada kawasan-kawasan yang tidak diliputi oleh Pelan Tempatan.

Dato' Speaker, baru-baru ini MPPP telah menghasilkan sesuatu yang baru dipanggil Pelan Pengezonan Sementara dan satu Polisi Kawalan Pembangunan yang baru, dengan izin Tuan Speaker, *Interim Zoning Plan and New Development Control Policy*. Langkah-langkah ini di antara lain membekukan pembinaan bangunan yang lebih daripada lima tingkat di bahagian tengah Georgetown. Akibatnya, pemilik-pemilik lebih dua ribu bangunan bersejarah dan sebelum perang tidak dibenarkan membangunkan semula harta mereka lebih dari lima tingkat. Adalah difahamkan peraturan baru ini akan berkuatkuasa sehingga Pelan Tempatan Georgetown disiapkan.

Dato' Speaker, soalan berikut yang saya ingin bertanya ialah bilakah Pelan Tempatan Georgetown akan dibuat? Saya pun dapat satu jawapan dari Yang Amat Berhormat bahawa Pelan ini, Pelan Tempatan Georgetown akan disediakan pada tahun 1997 dan akan ditawarkan kepada orangramai pada tahun 1998 tetapi mengapa pemilik-pemilik harta mengalami kemelesetan harga harta mereka akibat pengumuman secara tiba-tiba oleh MPPP yang telah menimbulkan ketidak pastian potensi masa depan harta mereka?

Dato' Speaker, baru-baru ini Perdana Menteri Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad telah mengulas secara umum bahawa Pulau Pinang menghadapi kekurangan tanah yang serius untuk pembangunan, adalah tidak bijak untuk mengadakan terlalu banyak kawalan terhadap kawalan tinggi. atau dengan izin *to much high control*, dalam apa jua pun, ramai akan bersetuju dengan saya bahawa adalah tidak adil dan tidak saksama untuk polisi dirumuskan secara *ad-hoc*. Pelan Pengezonan Sementara dan Polisi Baru Kawalan Pembangunan tidak boleh dan tidak patut menjadi pengganti kepada Pelan Tempatan dan lebih lama pelan-pelan ini lambat buat, Pelan-pelan Tempat lambat dibuat, lebih lama kebimbangan dan penderitaan pemilik-pemilik harta dan orangramai.

Dalam kes ini, dengan izin Tuan Speaker, *justice delayed is justice denied*. Adalah nyata, bahawa sebelum pengumuman Pelan Pengezonan Sementara dan Polisi Baru Kawalan Pembangunan MPPP tidak berunding dengan orang ramai atau memberi notis awal berkenaan hasratnya membekukan pembinaan bangunan lebih dari lima tingkat di bahagian tengah Georgetown. Jika seseorang merujuk kepada prosidur penyediaan Pelan Tempatan sebagai satu perbandingan;

- pertama - publisiti mesti diberikan sebaik sahaja draf Pelan Tempatan disiapkan;
- kedua - pertimbangan atau mendengar bantahan umum mesti diadakan sebelum penerimaan Draft Pelan Tempatan oleh Pihak Berkuasa Tempatan;
- ketiga - semasa mempertimbangkan bantahan umum terhadap Draft Pelan Tempatan, Pihak Berkuasa Tempatan boleh menyebabkan satu *inquiry* tempatan atau lain-lain pendengaran diadakan oleh tiga orang ahli Jawatankuasa yang dilantik oleh Jawatankuasa Perancangan Negeri.

Dengan itu unsur penyertaan orang ramai sangat kekurangan dalam usaha terbaru MPPP dan ini sangat-sangat bertentangan dengan maksud dan tujuan Akta Perancangan Bandar dan Desa tahun 1976.

Dato' Speaker kita mesti menghargai Akta Perancangan Bandar dan Desa 1976 yang baik dan pindaan Akta tersebut pada tahun 1995 di mana sistem berhairaki dua tingkat merancang, perancangan dijangkakan. Di tingkat atas, Pelan Struktur menyediakan polisi strategik untuk pembangunan dari tingkat bawah, Pelan Tempatan menyelesaikan implikasi-implikasi Pelan Struktur. Ini adalah mematuhi pengisytiharan Akta yang berbunyi, dengan izin Tuan Speaker of *ensuring uniformity of law and policy to make a law for the proper control and regulations of Town and country Planning in local authority areas in the States of Malaysia*, yang digubalkan menurut Artikel 76(4) Perlembagaan Persekutuan.

Dato' Speaker, adalah dalam semangat akta tersebut serta Perlembagaan Persekutuan dan seruan untuk lebih transparansi dan kebertanggungjawapan Kerajaan, saya dengan ini menyeru kepada Y.A.B. Ketua Menteri selaku Pengerusi Jawatankuasa Perancangan Negeri untuk menimbang dengan seriusnya menangguhkan Pelan Pengezonan Sementara dan Polisi Baru Kawalan Pembangunan agar menyingkirkan kesusahan, kebimbangan dan ketidakpastian yang dihadapi oleh umum khususnya pemilik-pemilik harta di bahagian tengah bandaraya. Adalah nyata langkah-langkah *ad-hoc* MPPP tidak consistent dengan peruntukan Pelan Struktur Penang Island. Dukacitanya empat draf rancangan tempatan yang telah dimuktamadkan dan diterima oleh MPPP telah ditangguhkan pameran kepada orang awam atas arahan Kerajaan Negeri. Keempat-empat draf Kerajaan Tempatan adalah seperti berikut:-

- (1) deraf Rancangan Tempatan Batu Feringghi;
- (2) deraf Rancangan Tempatan Tanjong Bunga;
- (3) deraf Rancangan Tempatan Telok Bahang; dan
- (4) deraf Rancangan Tempatan Bukit Bendera.

Saya juga mesti mengambil kesempatan ini mengucapkan tahniah kepada Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri kerana mengisytiharkan Tahun 1996 sebagai Tahun Perancangan dengan izin *as a year of planning*, dan telah memperuntukan belanjawan tambahan kepada Pihak Berkuasa Tempatan untuk kerja-kerja perancangan. Sementara waktu, saya membuat anggapan semua orang akan bersetuju dengan saya bahawa adalah perlunya Pelan Tempatan disiapkan dengan secepat mungkin untuk seluruh negeri daripada membiarkan perancangan yang tidak teratur, tiada kordinasi yang akibatnya kami percaya tidak dapat ditebus atau tidak boleh ditarik balik.

Isu yang kedua Dato' Speaker, ialah kelewatan pengeluaran (O.C) Adalah menjadi kebiasaan mendengar aduan daripada pembeli-pembeli rumah ataupun daripada pemaju-pemaju bahawa walaupun bangunan telah siap dengan bekalan air dan letrik, pengeluaran Sijil Hak Penghunian masih belum dapat. Terdapat banyak sebab-sebab untuk ini. Ada yang kerana kesalahan pemaju-pemaju membina bangunan tidak mengikut pelan bangunan yang diluluskan atau yang teruk lagi, kegagalan mematuhi kelulusan perancangan. Jika sedemikian tiada kesalahan pada Pihak Berkuasa Tempatan.

Dato' Speaker, akan tetapi ada ketika di mana Pihak Berkuasa Tempatan bersalah kerana tidak mengeluarkan (O.C) dalam tempoh masa yang ditentukan. Perdana Menteri Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad telah menjelaskan kepada umum bahawa faktor-faktor yang tiada kaitan dengan keselamatan bangunan tidak boleh digunakan sebagai alasan untuk melambatkan pengeluaran (O.C). Baru-baru ini Y.A.B. Ketua Mentri telah menyatakan secara terbuka bahawa Kerajaan Negeri akan memastikan (O.C) dikeluarkan dalam tempoh enam bulan dari tarikh permohonan. Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan telah mengumumkan bahawa Kabinet telah mengarahkan semua Pihak Berkuasa Tempatan mengeluarkan (O.C) kepada pemaju-pemaju perumahan dalam tempoh 14 hari jika mereka mematuhi semua syarat teknikal. Menteri yang berkenaan pada majlis yang sama juga mengumumkan bahawa Pulau Pinang tidak berhak menahan (O.C) rumah-rumah atas faktor-faktor bukan struktural. Menteri yang sama juga mengatakan Kabinet telah membuat keputusan bahawa Pihak Berkuasa Tempatan tidak boleh menahan (O.C) jika pemaju-pemaju mematuhi garis panduan bangunan. Sila rujuk News Straits Time keluaran 21 Mac 1996.

Dato' Sepaker saya merasa dukacita menegaskan bahawa MPPP semacam tidak menghiraukan arahan pihak atas dalam pertimbangan mereka mengeluarkan (O.C). Terdapat dua syarat yang tidak berkaitan yang dikenakan oleh MPPP iaitu kelulusan kepada Unit Penyelarasan Bumiputera dan kelulusan Kerajaan Negeri untuk pecah sempadan. Masih menjadi peraturan untuk dua syarat tersebut diperolehi sebelum (O.C) boleh diterima oleh MPPP.

Dato' Speaker, untuk syarat pertama, pemaju-pemaju dikehendaki menyumbangkan 5% harga beli kepada Unit Penyelarasan Penyertaan Bumiputera jika mereka ingin menjual kuota bumiputera kepada bukan bumiputera apabila tiada pembeli bumiputera selepas enam bulan penjualan. Saya ingin mencadangkan selagi pemaju-pemaju telah memberi publisiti sepenuhnya berkenaan adanya unit perumahan mereka untuk dijual, khususnya melalui terbitan dalam akhbar Bahasa Malaysia selama 6 bulan mereka tidak patut menanggung pembayaran 5% kepada Unit Penyelarasan Bumiputera. Untuk syarat kedua, ramai berpandangan bahawa kelulusan pecah sempadan adalah tidak perlu diperolehi sebelum permohonan (O.C) sebab proses kelulusan pecah sempadan pelan meleret-leret dan pembeli-pembeli tidak patut didenda untuk prosidur yang diluar kawalan mereka.

Dato' Speaker, masa menunggu yang tidak wajar oleh pembeli-pembeli menyebabkan mereka menderita kesusahan dan kerugian ekonomi kerana 90% harga beli telah dibayar kepada pemaju-pemaju, faedah bank perlu di *servis* dan kos penginapan alternatif terus ditanggung oleh mereka setelah lepas tarikh pengeluaran (O.C). Oleh yang sedemikian, untuk mengembalikan keyakinan umum dalam industri perumahan dan menyingkarkan kesusahan dan kebimbangan pembeli dan pemaju rumah di samping mengamalkan jaminan kerajaan untuk transparansi dan kebertanggungjawapan. Proses pengeluaran (O.C) oleh kedua-dua Pihak Berkuasa Tempatan mesti dikaji semula dan disusun semula khususnya dua syarat yang tidak berkaitan dan yang berkonflik secara terbuka dengan keputusan Kabinet dan juga nampaknya tidak dikenakan oleh negeri-negeri lain mesti ditarik balik dengan segera.

Dato' Speaker, satu penjelasan disini iaitu saya menyokong polisi untuk mengenepikan 30% perumahan untuk kaum bumiputera, tetapi bayaran 5% ini selepas 6 bulan tawaran kepada orang ramai tidak bayar dikenakan. Dato' Speaker, satu isu ialah satu Sistem Trafik yang baru. Pulau Pinang tidak boleh dibangunkan dengan sepenuhnya tanpa satu sistem trafik yang komprehensif dan perancangan pengangkutan yang baik. Kesesakan trafik akan menyebabkan kelewatan menghantar barangan dan *servis* serta kehilangan masa ekonomi ternilai. Baru-baru ini MPPP telah berusaha dalam sistem trafik baru di bandaraya yang pada dasarnya menukar kebanyakan jalan kepada sistem trafik sehalu.

Izinkan saya mengenepikan kebaikan dan kelemahan sistem baru tersebut untuk sementara, untuk sementara waktu untuk kami fokuskan sejarah perancangan pengangkutan supaya kami lebih memahaminya. Strategi pengangkutan telah dirumuskan untuk mengatasi isu-isu bagaimana mengurangkan kelewatan, kesesakan dan kesulitan dalam perjalanan dan bagaimana meningkatkan keselamatan di jalanraya untuk masa sekarang dan masa depan. Keempat-empat strategi adalah seperti berikut:-

- i) pengurusan dan pengawalan trafik,
- ii) pembangunan dan memperbaiki jalan,
- iii) memperbaiki pengangkutan awam,
- iv) perancangan penggunaan tanah.

Dato' Speaker, sungguhpun kami menghargai objektif menukar jalan dua hala ke jalan sehalu untuk menambahkan keupayaan dengan mengurangkan bilangan silang menyilang dan mencapai aliran trafik yang lebih licin, kami tidak yakin bahawa wujudnya sistem trafik jalan sehalu telah diselidik dengan baik dan disokong dengan data-data statistik. Kami beranggapan ini adalah satu lagi langkah *ad-hoc* pihak berkuasa tempatan untuk menyelesaikan kesesakan trafik dalam jangka pendek secara cuba-cuba atau dengan izin *by way and error*. Sebenarnya di bawah bab yang sama berkenaan dengan pengangkutan dalam Pelan Struktur Penang Island Bab 13, terdapat satu perenggan yang menyatakan untuk mencapai manfaat yang lebih, perancangan untuk sistem jalan sehalu akan dibuat dengan pertimbangan kriteria berikut:-

- (a) - gangguan minimum pada pengedaran yang sedia ada,
- (b) - perancangan semula yang minimum perjalanan bas yang sedia ada,
- (c) - peruntukan jalan masuk yang mudah untuk arus trafik utama dan
- (d) - gangguan minimum jalan masuk pada kediaman yang sedia ada.

Dato' Speaker, akan tetapi sistem trafik baru nampaknya tidak mengikut keempat-empat kriteria. Sebenarnya, ia telah mengelirukan dan berkecamuk sistem pengelasan jalan yang jelas ditaksirkan dibuat mengikut fungsi mereka di bawah Pelan Struktur. Apa yang telah disyaratkan sebagai pengelasan sistem jalan yang sesuai dalam Pulau Pinang adalah seperti berikut:

(a)	Pengedar Utama	-	jalan antara bandar yang menghubungkan Georgetown ke kawasan bandar yang lain,
(b)	Pengedar sekunder	-	jalan utama antara bandar melalui kawasan bandar utama dalam Pulau,
(c)	Pengedar daerah	-	jalan-jalan yang menghubungkan bandar-bandar kecil dan kampung-kampung,
(d)	Pengedar tempatan	-	mereka berfungsi mengedarkan trafik di antara jalan masuk tempatan dan pengedar sekunder atau daerah,
(e)	Jalan masuk atau
access road	-	jalan-jalan masuk yang disediakan kekawasan kediaman, industri dan perniagaan.

Dato' Speaker, memandangkan yang di atas, adalah nyata sistem trafik baru yang diperkenalkan oleh MPPP melencung atau menyimpang dari sistem trafik yang dicadangkan dalam Pelan Struktur Penang Island. Ia telah mengenenpikan sama sekali hairaki jalan yang jelas dirancang mengikut fungsi mereka. Dengan membuat sedemikian, ia telah mengakibatkan, pertamanya banyak gangguan pada pengedaran yang sedia ada, yang kedua perancangan semula yang utama perjalanan bas yang sedia ada, yang ketiga gangguan besar kepada kediaman yang sedia ada. Ini jelas mencabuli tiga daripada empat kriteria bila menimbangkan jalan sehalu seperti yang disyaratkan dalam Pelan Struktur.

Oleh yang demikian, nampaknya kriteria yang MPPP telah menimbangkan dan ingin sekali mencapai ialah memperuntukkan jalan masuk yang mudah untuk arus trafik utama. Dengan sedemikian, Pihak Berkuasa Tempatan telah tidak mengendahkan keperluan orang yang berjalan kaki, khasnya orang tua dan penuntut-penuntut sekolah untuk melintas jalan dan untuk aktiviti sosial harian mereka.

Dato' Speaker, satu langkah penting yang telah tertinggal dalam usaha trafik baru ialah memberi notis awal kepada penghuni-penghuni bandar yang terlibat dengan perubahan besar, khususnya bila ia pada dasarnya melencung daripada sistem trafik yang dicadangkan dalam Pelan Struktur yang diluluskan. Walau bagaimanapun sistem trafik yang baru ini diberi notis kepada saya

sebagai satu cubaan sahaja, notis saya anggap pun mesti diberi kepada orang ramai. Dengan sistem trafik baru yang diwujudkan dengan tiba-tiba dan yang dikatakan untuk pecubaan sahaja, orang ramai tidak sedar dan tidak bersedia dengan perubahan yang mendadak yang akan menjadi kekal sebelum mereka mengetahui apa dan bagaimana bertindak.

Dato' Speaker, satu aspek yang mengurangkan di sini ialah rasional statistik atau rasional saintifik untuk memberi alasan kuat bagi sistem tersebut. Jelas bahawa tiada data telah dikumpul dan tiada perunding diambil sebelum sistem trafik baru diuji. Tambahan pula, nampaknya tiada pengawasan sistematik sebagai susulan untuk sistem trafik baru ini. Lapuran JAICA adalah dengan izin *out dated* dan apa yang dikaji oleh USM pun tidak dibuat pengumuman dan dianggapi tidak memuaskan. Jalan yang lebar dengan trafik yang lebih cepat hanya menolak jalan sendat dari satu penghujung ke penghujung yang lain. Masalah yang kononnya diselesaikan telah sebenarnya dipindahkan dari satu penghujung ke penghujung yang lain. Trafik jam yang diselesaikan di atas telah sebenarnya meluru ke atas di bawah. Jadi adakah kami sebenarnya menyelesaikan masalah trafik dengan saja mewujudkan jalan sehalu yang banyak atau kami memindahkan beban A ke B? Adakah kami menyelesaikan masalah dalam jangka pendek tanpa menghiraukan sama ada ini akan mewujudkan masalah dalam jangka panjang?

Dato' Speaker, disini saya mesti memuji Y.B. Dr. Teng selaku Yang Di Pertua MPPP untuk apa yang beliau telah mengatakan pada suatu majlis di Penang Club baru-baru ini. Beliau berkata, "Jika saya berani memulakan sistem trafik baru, saya juga bersedia berani patah balik kepada sistem lama jika perlu." Saya berharap beliau akan membuat perubahan yang diperlukan untuk sistem trafik baru setelah penilaian yang berhati-hati tentang kebaikan dan keburukan sistem tersebut dan mendengar lebih komen dari umum serta mendapatkan nasihat yang baik dari perunding.

Dato' Speaker, di sini saya ingin menegaskan bahawa masalah trafik telah bertambah teruk atas kegagalan menyediakan suatu sistem pengangkutan awam yang murah, efisien dan komprehensif. Apakah yang terjadi kepada pengawasan bas MPPP yang dijanjikan lebih efisien dalam sistem pengangkutan awam? Setelah pengswastan ini tidak mendapat apa-apa, *servisnya* menjadi lebih teruk lagi, dan disetujui oleh Y.B. Permatang Pasir. Sistem meletak kereta di jalan telah menyempitkan ruang jalan yang juga akibat dari peruntukan yang tidak mencukupi untuk tempat meletak kereta pelbagai tingkat dan lain-lain kemudahan meletak kereta.

Dato' Speaker, dari jawapan oleh Y.A.B. kepada saya, kepada soalan bertulis saya, saya difahamkan bahawa jumlah sumbangan kewangan sebagai ganti letak kereta dengan izin *the car park contribution* yang telah dikutip dari tahun 1991 sehingga September, 1996 oleh MPPP ialah RM9,571,864.00, tetapi hanya ada satu projek letak kereta bertingkat akan dibina di Lebuhraya Union dan MPPP pun tidak ada projek letak kereta bertingkat yang lain.

Dato' Speaker, Pihak Berkuasa tempatan juga mesti memastikan bahawa pembangunan masa depan tanah dan trafik berkaitan yang mungkin ditimbulkan adalah bersesuaian dengan corak penggunaan tanah persekitaran serta rangkaian pengangkutan. Penyerahan laporan *traffic impact assessment* dengan izin, bersama dengan permohonan kelulusan perancangan projek pembangunan besar tidak mesti boleh dikecualikan.

Ahli Kawasan Batu Lancang (Puan Chong Eng):

Penjelasan Dato' Speaker, saya minta Y.B. Datok Keramat menjelaskan semasa ia menjadi Y.B. di Dewan ini beliau adalah seorang Ahli Majlis Perbandaran MPPP, pada masa itu adakah MPPP bertindak sedemikian selalu *ad hoc* sahaja dan sistem trafik seperti di *Midland one stop* dia pun tutupkan jalan itu, adakah sama pada masa itu Y.B. Datok Keramat di dalam MPPP.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boon Chang):

Dato' Speaker, soalan ini bukan untuk menuduhkan sesiapa sahaja, ini satu sistem birokratik MPPP yang besar yang telah memberi kepala sakit.....(ketawa), yang berada atau berkhidmat di MPPP semua sakit, bukan kepala sahaja Yang Berhormat. Pada masa menjadi Ahli Majlis MPPP saya membuat cadangan untuk membina bangunan bertingkat dan cadangan saya pun diterima di *Union Street* dan selepas ini tidak ada apa-apa, oleh itu saya harap Dr. Teng bolehlah beri *pressure* sikit untuk pengelasan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan, apabila Y.B. dari Ahli Majlis telah menjadi wakil rakyat mengapa Y.B. tidak mencadangkan lagi perkara itu sedangkan ada hak mencadang berbagai projek lagi.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boon Chang):

Terima kasih, saya telah pun memberi jawapan, saya pun ada cadang pandangan saya pun telah terima dan ada apa-apa yang belum diselesaikan jangan marah kepada Dr. Teng sahaja, ini semua pihak mesti ambil perhatian. Ini *including* termasuk Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri mesti beri perhatian isu-isu ini. Saya boleh sambung dengan isu yang lain iaitu Banjir. Tuan Speaker, isu yang terakhir sekali.

Hari Ahad 10 November 1996 merupakan hari yang amat kurang bernasib baik kepada ramai orang atau dengan Tuan Speaker a *black Sunday*. Sedangkan ramai keluarga kaum India sedang menyediakan untuk menyambut Hari Deepavali, suasana riang dengan tiba-tiba telah dilanda oleh banjir yang tidak diduga. Kebanyakan perabut dan barang-barang kepunyaan mereka dirosakkan oleh banjir, tiba-tiba ramai nyawa orang tua dan kanak-kanak terancam kerana mereka tidak boleh melepaskan diri ke kawasan yang lebih tinggi.

Kami telah bercakap tentang banjir di Pulau Pinang sejak tahun 1957, semasa umur saya 2 tahun pada masa itu tahun kemerdekaan. Akan tetapi, meskipun pengumuman demi pengumuman berkenaan dengan projek-projek mengatasi banjir diumumkan, kami tidak nampak banjir diselesaikan tetapi sebaliknya menghadapi masalah banjir yang lebih besar dan lebih serius Dato' Speaker, kami bertanya-tanya apakah yang sebenarnya terjadi pada projek-projek tersebut saya tidak puas hati dengan jawapan yang telah diberikan oleh Ahli Kawasan Telok Bahang bahawa prestasi JPS atau prestasi kontraktor tidak ada masalah. Prestasi JPS bukan sahaja kekurangan kakitangan.

Dato' Speaker, apa jua alasan yang diberikan, rakyat tidak akan memaafkan atas pengalaman pahit yang mereka mengalami setiap kali berlaku banjir. Soalan telah dibangkitkan mengapakah lambat pelaksanaan projek-projek tersebut dan kurang penggunaan kebanyakan wang Negeri dan Persekutuan yang diperuntukkan khas untuk tujuan ini. Kesangsian pun dibangkitkan tentang penyelenggaraan anak sungai, sungai dan sistem saliran yang juga menyebabkan keadaan sedih yang sedemikian. Di sini saya ingin mencadangkan penubuhan Jawatankuasa *Steering* atau *Steering Committee* untuk mengkaji semula dan mengawasi pelaksanaan projek-projek mengatasi banjir di negeri, saya haraplah Y.B. dari Batu Lintang pun boleh dijemput untuk menganggotai dalam Jawatankuasa ini....(gangguan).

Tuan Speaker:

Untuk rebet ke Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Datok Keramat (Encik Lim Boo Chang):

.....bukan untuk *review*, masalah banjir dan pelaksanaan projek yang lambat atau lewat ini atau kekurangan penggunaan wang yang diperuntukkan ini. Pita merah birokratik ini ketidak berkesanan mesti dikenalpasti dan dihapuskan serta tidak agak-agak menggantikan kontraktor-kontraktor yang tidak cekap dengan mereka yang lebih efisien.

Dato' Speaker, saya percaya jika sistem sekarang disusun semula boleh memastikan koordinasi agensi-agensi dan jabatan-jabatan Kerajaan dengan lebih sempurna dan meningkatkan kesensitifan mereka terhadap pelaksanaan projek-projek yang tidak sepatutnya dilambatkan. Dato' Speaker, satu soalan yang lebih besar yang saya ingin bangkitkan di sini adakah infrastruktur sekarang mampu memenuhi pembangunan dan perumahan yang pesat di negeri? Ini adalah kerana pembangunan Pulau Pinang tidak boleh memecut tanpa sokongan infrastrukural yang baik serta patut menerima keutamaan.

Pada pendapat saya, semua projek penting seperti LRT, Lebuhraya Pantai, Jalan Lingkaran Luar Pulau Pinang, Jalan Lingkaran Luar Butterworth dan projek-projek mengatasi banjir di kesemua peringkat mesti diberi keutamaan untuk disiapkan supaya wawasan kami untuk menjadikan Pulau Pinang sebagai contoh pembangunan berkualiti dengan corak kehidupan dan alam sekitar yang lebih tinggi boleh dicapai sebelum tahun 2020. Dengan ini saya ingin menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat sebelum kita tangguh ini ada satu pesanan jamuan tengahari hari ini bertempat di Aliza Restoran di City Bayview selepas ini dan jamuan hari ini adalah disediakan oleh Y.B. Dato' Mohd. Shariff bin Hj. Omar, Timbalan Ketua Menteri, jadi beliau menjemput semua Ahli Yang Berhormat dan sidang hadirin ke sana.

Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguh hingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 12.50 tengahari

Dewan bersidang semula pada jam 2.40 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan perbahasan. Dijemput Ahli dari Telok Kumbar.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh.

Yang Berhormat Dato' Speaker, Ahli-ahli Yang Berhormat dan tuan-tuan yang dihormati sekalian.

Saya bangun berdiri pada petang yang mulia ini untuk mengambil bahagian dalam perbahasan pembentangan usul rang undang-undang enakmen perbekalan 1997 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri pada petang kelmarin.

Dato' Speaker, setelah mendengar teks ucapan pembentangan perbekalan oleh Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri. Saya berasa lega bercampur-aduk dengan perasaan gembira kerana saya kira Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri telah rangkumi semua aspek pembangunan fizikal dan kerohanian. Tidak lupa pula kepada masalah-masalah tempatan seperti banjir, gangguan bekalan elektrik, IWK dan lain-lain lagi.

Dato' Speaker, saya nampak Tan Sri Ketua Menteri mempunyai visi yang seialiran dengan Y.A.B. Perdana Menteri Malaysia yang kita kasihi. Saya percaya dan menaruh harapan Negeri Pulau Pinang akan sentiasa maju di bawah pimpinan Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri, dengan izin Dato' Speaker *Penang always lead*.

Dato' Speaker, pertumbuhan ekonomi di negara kita amatlah membanggakan dan begitu juga negeri kita Pulau Pinang. Boleh dikatakan kadar pengangguran *zero* dan saya memang percaya pertama sekali kita boleh lihat *banner*, iklan, suratkhbar, publisiti dan tayangan filem yang mana kilang-kilang sentiasa cuba *out do each other* semata-mata untuk mendapat pekerja yang mereka sangat perlukan bagi menjamin *high productivity*. Sebenarnya Dato' Speaker, kita mempunyai masalah kekurangan pekerja.

Dato' Speaker, *at this point* pelaburan dari luar negara sepatutnya sudah cabut tetapi masih kekal malah terdapat permohonan baru dari usahawan luar negara untuk mendirikan kilang-kilang di kawasan industri baru. Syabas dan tahniah! saya ucapkan kepada Ahli-ahli Exco.

Dato' Speaker, saya tidak pernah menafikan kebaikan dalam polisi Kerajaan untuk menambahkan pelaburan-pelaburan dari luar negara tetapi *side effect*nya amat begitu ketara sekali dan saya rasa Kerajaan tidak pernah membuat kajian tentang keburukan *side effect*nya. Mungkin perkara ini dianggap sebagai perkara kecil sahaja.

Dato' Speaker, yang saya maksudkan ialah pendatang asing dari luar negara. Semua orang dalam Dewan ini tahu tentang masalah yang dibawa oleh pendatang asing. Bangladesh cara Bangladesh, mereka suka kacau perempuan, wanita di pasar-pasar malam atau tempat-tempat terdapat ramai orang. Kadang-kadang terbunyi juga daripada wanita-wanita kampung sambil orang Bangladesh lalu sambil mereka gosok sekali, tidak kira wanita tua

atau muda.....(ketawa). Untuk maklumat Dato' Speaker, Bangladesh dan Pakistan tempat tinggal mereka sekurang-kurangnya mereka tidur satu bilik sekurang-kurangnya 15 hingga 20 orang.

Just imagine Y.B. dari Perai bercakap tentang kesihatan kalau Y.B. dari Perai lalu sahaja tepi rumah mereka Y.B. Perai boleh pengsan, sebab kotor sangat. Orang Indonesia atau lebih dikenali sebagai Mak Indon kalau mereka lalu tepi Dato' Speaker saya percaya Dato' Speaker boleh rebah, apa lagi golongan anak-anak muda. Kilang-kilang tidak peduli langsung hal-hal mereka selepas kerja. Dato' Speaker, yang jadi problem ialah apabila kilang menempatkan mereka di kawasan taman perumahan bersama-sama dengan penghuni yang berumahtangga, anak-anak tempatan yang berumahtangga akan cabut. Akhir sekali, kalau tidak dikawal akan menjadi tempat maksiat seperti *the famous flat* 88 di Relau atau flat Nagasari di Juru.

Lima tahun dahulu Dato' Speaker kita hanya boleh melihat pendatang asing di *confined*kan di rumah panjang di tempat pembinaan sahaja. Tetapi sekarang hampir semua tempat mereka berada. Mengikut ucapan Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri di Perhimpunan UMNO tempoh hari, beliau berkata terdapat anggaran lebih kurang 1 juta pendatang asing tanpa izin dan 800,000 datang melalui kebenaran. Dengan izin, jadi saya kira ini hampir 10% dari rakyat Malaysia. Kalau *figure* di Pulau Pinang pendatang asing jumlahnya pada bulan Oktober 1996 ialah 40,474. Pekerja-pekerja asing yang datang dengan izin, Indonesia 15,463, Bangladesh 6,122, Myanmar tidak ada, lain-lain 138 ini orang Negro atau orang Africa. Jumlahnya 21,723 orang yang datang dengan izin dan jumlah pekerja asing yang datang secara haram, Indonesia 12,441, Bangladesh 4,725, Myanmar 704, lain-lain 881. Jumlahnya 18,751 dan jumlah kes pendaratan haram pada tahun 1996 ialah 5, bilangan pendatang asing yang ditangkap dalam kes ini ialah 418 orang.

Dato' Speaker, saya percaya semua rakyat tahu tentang kemasukan secara ansuran oleh pendatang asing dan saya percaya semua rakyat tahu juga tentang masalah anak tempatan yang kita hadapi dengan pendatang asing. Dato' Speaker, saya tidak percaya bahawa Majlis Keselamatan Negeri tidak tahu langsung tentang perkara ini. Tetapi saya percaya kalau dikatakan bahawa perkara ini dianggap tidak serius kerana masalah-masalah ini sampai kini masih tidak ada tindakan yang drastik yang diambil oleh Majlis Keselamatan. Dalam soalan saya, saya telah tanya tentang tindakan yang telah diambil terhadap pendatang asing. Dijawabnya, terlibat dengan kes mengganggu atau berkelakuan sumbang ialah mengadakan majlis dialog dan saya tidak nampak langsung majlis dialog diadakan terutamanya di kawasan saya.

Kedua, mengikut peraturan oleh majikan adalah mengikut budi bicara majikan berkenaan untuk menyelesaikannya. Kes-kes jenayah yang terlibat dengan pendatang asing dalam tahun ini sahaja ialah 60 kes, penyakit-penyakit yang dibawa oleh pendatang asing adalah seperti berikut tibi, malaria, untut, demam denggi, kusta, HIV, Aids, Siplis dan Gohda. Agaknya saya rasa Majlis akan bersikap begini tidak kisah langsung, perkara-perkara ini dianggap sebagai perkara kecil atau Cina kata *chap-chap shui*. Kita boleh bereskan semua, agaknya Majlis fikir begitulah dan biarkan dahulu. Perkara ini saya nampak seperti penyakit cancer yang telah tumbuh di suatu tempat tetapi dianggap sebagai perkara kecil lama-kelamaan akan merebak hingga ke otak dan akhirnya membawa maut.

Dato' Speaker, Mak Indon sekarang bukan seperti Mak Indon dulu, Mak Indon dulu datang kerana susah dan berniat untuk mencari makan tetapi Mak Indon sekarang habis semua dia makan dengan orang-orangnya sekali.

Dato' Speaker, saya amat berharap perhatian serius pihak-pihak yang berkenaan. Kami dari pihak anak tempatan sentiasa memberi kerjasama. Berikut adalah cadangan daripada pihak kami untuk dijadikan agenda dan tindakan daripada Majlis Keselamatan Negeri.

Bagi pendatang tanpa izin:-

- (i) Dari segi hukuman dihantar balik dengan segera seperti yang dilakukan oleh negara-negara barat.
- ii) Broker secara haram diberi penjara, denda yang berat dan kalau perlu dirotan.
- iii) Pelindung dipenjara tanpa jaminan, dan hukumannya diberatkan atau ditambahkan lagi.
- iv) Jabatan Imigresen dan Jabatan Pendaftaran hendaklah menubuhkan satu pasukan penguatkuasa khas dimana mereka boleh isu saman kepada pekedai-pekedai, penjaja-penjaja atau suri rumahtangga yang mengambil pekerja asing secara haram.
- v) Memberi *reward* kepada sesiapa yang memberi maklumat tentang pendatang asing yang bekerja tanpa izin.

Bagi pendatang dengan izin:-

- i) Sebelum menempatkan mereka, kilang-kilang harus memaklumkan kepada pertubuhan yang ada seperti JKKK, RELA, Khariah Masjid atau Persatuan Penduduk.
- ii) Kilang-kilang harus mengadakan sesi penerangan bersama pertubuhan setempat dengan pekerja asing ini. Jika boleh dihadiri oleh wakil daripada Kedutaan atau Konsulat.
- iii) Sesiapa pendatang asing yang berkelakuan sumbang hendaklah dihantar pulang dengan segera.

Dato' Speaker, satu lagi perkara yang ingin saya *highlight* di sini ialah tentang masalah pembangunan. Dato' Speaker, kita tidak boleh menafikan bahawa kadar pertumbuhan penduduk di Negeri Pulau Pinang telah bertambah. Tambah-tambah lagi pembesaran kawasan industri baru dan kita boleh lihat, kita boleh *aspect* orang-orang Kedah atau Kelantan akan datang dan bekerja di sini. Kebanyak daripada mereka akan menetap terus di sini kerana mereka rasa *secured* dalam pekerjaan mereka.

Dato' Speaker, dianggarkan bahawa di dalam Pulau sahaja penduduknya lebih kurang 500,000. Dalam kawasan yang kecil, ini menjadikan tempat tinggal bertambah padat dan secara langsung telah menaikkan harga tanah secara mendadak. Permohonan atau permintaan rumah, kedai atau IKS juga akan meningkat. Sebagai contoh, kawasan di Telok Kumbar yang mana fenomena tuan rumah menghalau balik atau mengambil balik tanah daripada penduduk asal begitu ketara. Walaupun ganti ruginya dibayar balik itu soal lain. Apa yang hendak saya bangkitkan disini ialah fenomena pembelian tanah tidak kira tanah *first grade* atau yang lain-lain telah timbul kekeliruan masyarakat di sini. Saya juga difahamkan bahawa kebanyakan permohonan yang dibuat oleh pemaju untuk memajukan tanah itu tidak kira di tengah kampung atau tidak. Dato' Speaker, apa yang akan terjadi ialah *pocket development* bukan development yang terancang. Ini akan mengakibatkan banjir, tanah runtuh dan lain-lain lagi.

Dato' Speaker, saya bukan hendak menyalahkan Majlis Perbandaran Pulau Pinang tetapi saya rasa MPPP sekarang mempunyai tugas yang lebih banyak kalau dibandingkan dengan masa dulu. Mungkin kekurangan kakitangan atau masalah dalaman yang perlu diselesaikan.

Dato' Speaker, adalah salah satu sebab pada petang ini saya hendak mencadangkan supaya Majlis Perbandaran Pulau Pinang hendaklah dimansuhkan dan ditubuhkan semula satu atau dua Majlis Tempatan yang menaikkan taraf bandar dan menaikkan taraf

bandar Georgetown sebagai sebuah kota dan sebuah *city*. Saya menganggap perkara ini memang perlu dijadikan agenda dan mendapat sokongan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat. Dulu kita mempunyai dua Majlis Tempatan yang saya kira perkara ini ialah perkara biasa.

Dato' Speaker, saya juga telah mengkaji dalam berbagai aspek tentang keburukan dan kebaikan tentang cadangan saya ini. Saya dapati kebaikan lebih banyak *and it is achievable*. Yang saya cadangkan penubuhan satu lagi Majlis Tempatan di sebelah Pulau di Daerah Barat Daya ialah kerana sebab-sebab berikut:-

- i) Boleh melicinkan pentadbiran dan pengurusan.
- ii) Boleh membuat keputusan yang tepat dan cepat.
- iii) Boleh memperseimbangkan peruntukan pembangunan.
- iv) Pembangunan boleh dirancang dengan cepat dan teratur.
- v) Boleh bertindak secara cepat apabila timbul masalah; dan
- vi) Hubungan dengan rakyat akan lebih akrab.

Dato' Speaker, sebagai menghuraikannya saya rasa perkara ini akan mendapat restu daripada semua parti Barisan Nasional. Selain daripada itu saya juga ingin membawa perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat dan juga tuan-tuan dan puan-puan sekalian tentang pendapatan yang saya sendiri menganggarkan walau pun soalan saya tidak dijawab oleh Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri.

Saya difahamkan bahawa kutipan hasil daripada cukai bangunan, lesen perniagaan tidak termasuk kilang-kilang yang besar dalam tempoh 3 bulan ini sahaja, dalam tahun ini juga adalah hampir 2 juta. Ini bermakna pendapatan cukai daripada Daerah Barat Daya sahaja hampir 8 juta setahun. Kilang-kilang yang berada di Daerah Barat Daya hampir 200 kilang kalau dianggarkan purata sebuah kilang dicukaikan sebanyak RM200,000 setahun maka jumlah kutipan cukai hampir 40 juta setahun. Ini juga tidak termasuk wang denda, kutipan Tabung Bencana Alam dan kutipan Tabung Tempatan Banjir dan lain-lain lagi. Dato' Speaker, jumlah pendapatan MPPP Daerah Barat Daya ialah hampir 50 juta atau 60 juta setahun. Ini bermakna kita mampu untuk mentadbirkan sebuah Majlis Tempatan sendiri.

Dato' Speaker, kita tidak mahu mengungkit perkara-perkara buruk, perkara-perkara lama tetapi secara seimbang lalu saya rasa peruntukan pembangunan sekarang oleh MPPP tidak seimbang di antara daerah dan untuk makluman semua yang ada di sini kami penduduk Barat Daya masih belum ada *market* MPPP, tempat rekreasi, tempat bersukan dan lain-lain kemudahan asas. Cukuplah Dato' Speaker, saya tidak mahu membesarkan perkara ini cuma saya minta di Dewan Yang Mulia ini, Ahli-ahli Yang Berhormat menyokong usul ini untuk dijadikan agenda dalam mesyuarat Kerajaan Negeri.

Sekian terima kasih.

Tuan Speaker:

Dijemput Ahli dari Bayan Lepas.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun):

Terima kasih Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan dan Usul Anggaran Perbelanjaan Pembangunan untuk tahun hadapan yang baru-baru ini dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, saya merujuk kepada teks ucapan Y.A.B. Ketua Menteri dan khasnya kepada kelima objektif Belanjawan yang dicadangkan oleh Ketua Menteri yang menjadi asas untuk konteks belanjawan tahun yang akan datang tetapi untuk kali ini saya ingin menyentuh beberapa isu dalam aspek-aspek yang dihadapi oleh saya atau daripada penduduk-penduduk kawasan saya.

Dato' Speaker, kita semua sedar belanjawan yang dicadangkan memberi satu gambaran yang baik kepada rakyat Pulau Pinang di mana semua rakyat akan dapat banyak manfaat daripada apa yang dicadangkan. Tetapi pada masa ini, ada satu isu yang penting mengenai isu perundingan sebab di dalam beberapa projek yang akan dijalankan, proses perancangan ini mesti mendapat proses perundingan di antara pihak Kerajaan termasuk agensi-agensinya dengan rakyat dan dengan kumpulan-kumpulan yang berkenaan. Di sini saya ingin merayu kepada Kerajaan sebab banyak perundingan yang dijalankan kita sebagai ADUN tidak sekali dipanggil untuk berunding dengan pihak Kerajaan. Saya rasa ini suatu cara yang tidak baik, saya ingat rakan-rakan saya juga berkali-kali dihentam oleh rakyatnya daripada ADUNnya kerana kita tidak tahu apakah perancangan yang dibuat atau akan dikendalikan oleh pihak Kerajaan dan apakah pendapat-pendapatnya. Seperti projek pembaharuan sistem trafik dan banyak projek lagi yang saya boleh sentuh tetapi saya harap jika pihak

Kerajaan akan membuat apa-apa projek pun saya berharap pihak ADUN mesti dihubungi, jika tidak dihubungi kita pun tidak boleh memberi jawapan kepada rakyat kita.

Dato' Speaker, dari segi pelancongan saya ingin memberitahu jika pelancong yang akan melawat Pulau Pinang akan masuk Pulau Pinang menggunakan kapal terbang dan dengan itu *point* kita masuk ialah Kuala Lumpur. Kuala Lumpur kalau kita hendak pergi ke Pulau Pinang, kita terpaksa *diusher* dari terminal ke terminal dan ini tidak memberi satu gambaran yang baik kepada pelancong yang akan melawat Pulau Pinang. Itu memberikan satu gambaran dimana Pulau Pinang bukan suatu tempat yang senang untuk melawat tetapi mungkin jadi *secondary destination* di Malaysia. Selepas sampai ke Pulau Pinang kalau hendak ambil bas, kereta atau teksi ke hotel-hotel dan kita nampak di jalanraya utama ada banyak *pothole*. Saya dengar daripada pelancong yang datang ke Pulau Pinang, sekarang Pulau Pinang sudah menjadi satu *pothole city* dan ini ialah satu keadaan yang kita hadapi bukan sahaja kepada pelancong sahaja tetapi kepada rakyat juga yang membuat perjalanan dari Lapangan Terbang Bayan Lepas ke bandar atau ke Tanjung Bunga atau Batu Ferringhi atau Air Itam atau ke mana-mana pun, kita nampak banyak *pothole* bukan sahaja *pothole* tetapi kalau kita lihat di sebelah kanan atau kiri *land scapping* atau gambaran yang kita dapat ialah satu gambaran yang menggambarkan satu keadaan yang bukan *attractive*. Dengan ini saya harap pihak yang berkenaan, saya tahu telah banyak belanja dikeluarkan untuk buat promosi di luar negeri dan lain-lain tetapi kita tidak lupa, produk kita tidak ketinggalan. Kita mesti mengambil peluang untuk memastikan *the shine* masih ada, dengan izin. Jika tidak walau pun kita telah banyak belanja untuk promosi, kalau produk itu tidak baik saya ingat pelancong atau sesiapa pun tidak mahu buat lawatan ke Pulau Pinang.

Mengikut tapak perindustrian yang kita ada. Dato' Speaker, di kawasan saya ada Free Trade Zone yang lama iaitu Bayan Lepas Free Trade Zone dan sampai hari ini saya ada membuat beberapa lawatan dengan pihak-pihak berkenaan termasuk MPPP dan pihak PDC dan pihak Kerajaan Negeri. Kita telah buat kajian dan keputusan ialah senang sahaja kawasan industri ini dibangunkan 20 tahun dulu dan sampai hari ini sudah penuh dan sudah menjadi satu kawasan yang dibangunkan dengan pesat dan sebab itu kemudahan-kemudahan prasarana sudah tidak mencukupi. Seperti di kawasan FTZ dan di jalan-jalan FTZ tempat untuk letak kereta pun tidak cukup, oleh sebab itu jalan-jalan di dalam kawasan perindustrian juga sesak dan jalan-jalan itu sangat sempit dan sistem perparitan juga tidak di *upgraded* sehingga ke hari ini dan oleh sebab itu kita menghadapi banjir kilat di kawasan itu.

Mengikut prestasinya hiasan atau *beautification* di kawasan ini, saya ingat untuk orang awam yang melawat industri-industri daripada luar negeri ini tidak memberi imej yang bagus kepada Pulau Pinang. Kita nampak *fencing* pun ada *rusty*, dan banyak kes *fencing* pun tidak ada, jika ada pun ada *holes*. Saya harap oleh sebab ini kawasan-kawasan ini yang menunjukkan suatu *point of reference*, dengan izin, untuk Pulau Pinang bagi orang-orang yang melawat negeri kita. Saya harap kita mesti mengambil tindakan segera untuk memperbaiki imej ini, jika tidak, saya harap pada satu masa kejadian buruk boleh terjadi di mana pelabur-pelabur ke negeri Pulau Pinang bukan lari ke tempat lain atau dan melabur di tempat lain.

Merujuk kepada isu-isu ini satu keadaan yang telah lama kita hadapi ialah bas kilang. Sampai hari ini kita mempunyai banyak bas kilang digunakan yang masuk ke kawasan perindustri kita untuk memberi peluang bagi pekerja-pekerja kita untuk pergi dan pulang dari kerja dengan senang. Tetapi dalam tapak perindustrian kita tidak ada satu pun tempat untuk letakkan bas. Oleh sebab itu banyak bas kilang akan menjadi satu punca atas kesesakan lalu lintas dan menjadi satu isu yang jadi *nuisance* kepada pengguna-pengguna di kawasan-kawasan industri ini. Bukan sahaja di kawasan industri sahaja sebab bas-bas kilang termasuk bas-bas sekolah tidak ada suatu tempat untuk di letak selepas usahanya. Oleh sebab ini kita menghadapi masalah banyak bas-bas kilang dan bas-bas lain yang letak di dalam kawasan perumahan dan banyak kawasan perumahan ini dan kadang-kadang mereka letak di sebelah jalan walaupun di jalan besar atau jalan kecil. Ini memberi kesusahan kepada pengguna-pengguna jalan. Kalau Dato' Speaker sedar, pada waktu malam kalau kita membuat perjalanan dalam kawasan itu jikalau tidak berhati-hati kita akan terlanggar bas itu, lori dan kontena pun ada. Saya harap isu ini, Kerajaan akan mengambil perhatian dan membuat satu solusi untuk mewujudkan satu tempat untuk meletakkan kenderaan-kenderaan berat seperti bas-bas, lori-lori dan kontena di kawasan-kawasan yang sesuai.

Dato' Speaker satu lagi isu ialah mengenai kekurangan pegawai-pegawai pentadbiran khasnya dalam bidang-bidang pakar-pakar perunding seperti, Ahli daripada Telok Kumbar ada menyentuh berkenaan isu ini. Saya bukan cakap sahaja kerana saya telah mendengar dalam sesi soal jawab oleh pihak kerajaan banyak kes bukan *excuse* nya tetapi kita tidak boleh buat itu tidak boleh buat ini sebab kekurangan pakar-pakar atau kekurangan pegawai-pegawai di dalam pentadbiran Kerajaan dan saya harap kes ini bukan sahaja kita hadapi masa kini tetapi saya ingat tahun demi tahun kita mendengar *excuse* ini dan saya harap kita mesti buat satu cara untuk mengatasi masalah ini sebab masalah yang penting ini kita mahu pergi *hightech* mahu pergi buat pelan-pelan yang besar

untuk Pulau Pinang, pelan-pelan asas untuk mencapai wawasan kita dan kalau kita tidak ada pakar-pakar perunding yang baik untuk menjalankan tugas untuk membuat pelan-pelan ini saya rasa pada satu masa kita akan ditangkap dalam satu *rat hold* katakan dan kita tidak boleh keluar sebab banyak projek-projek asas kita akan jalankan dan projek-projek ini akan jadi asas untuk pembangunan dalam tahun yang akan datang. Saya harap jika kita tidak boleh dapat pakar perunding untuk bekerja dalam Kerajaan, mungkin kita boleh beri pihak perunding peluang untuk bekerja dengan Kerajaan seperti bekerja sebagai *consultant* kepada Kerajaan. Untuk projek *Heritage* kitapun ada projek-projek *consultant* di dalam banyak kespun kitapun ada dapat banyak-banyak *consultant* saya harap kita mesti gunakan peluang ini untuk dapat lebih-lebih *consultant* yang ada pakar yang baik untuk memberikan pandangannya kepada Kerajaan oleh sebab kita mahu buat pelan-pelan rancangan yang baik untuk masa hadapan yang akan datang dan mengikut ini saya hendak sentuh sedikit atas isu banjir di Pulau Pinang.

Dato' Speaker kita sedar isu banjir ini bukan sahaja kita hadapi pada tahun ini atau baru-baru sahaja tetapi tahun demi tahun banjir melanda tetapi saya boleh katakan pada masa ini air turun dengan cepat dan kita menghadapi banjir kilat, kita tidak dapat banjir di mana di kawasan-kawasan Pulau Pinang ada *under water*. Untuk satu bulan atau satu minggu berapa jam kita sudah selesaikan isu ini dan kes-kes banjir ini berlaku, sebab banyak kes ialah sebab pembangunan dan saya ingin sentuh sedikit dalam kawasan saya.

Saya beri satu contoh ialah kawasan Koridor Sepuluh Kongsi Sungai Ara dan di kawasan ini kita ada banyak pembangunan yang sedang dijalankan. Kawasan ini ialah satu kawasan ada *valley* dan di dalam kawasan ini ada satu projek besar ialah projek perparitan Sungai Tiram atau *canalization* projek Sungai Tiram dan projek perparitan Sungai Tiram bukannya baru tetapi telah lama dijalankan sehingga ke hari ini tidak habis lagi tetapi dalam masa ini kita dapati banyak pembangunan baru yang dijalankan di kawasan ini dan bila pembangunan itu dijalankan. Kita menghadapi banyak kes dimana dia ada buat *earth cutting* dan dengan itu pada masa hujan banyak bukan sahaja air yang turun tetapi selut dan pasir ini turun dalam parit-parit yang sedia ada atau sungai-sungai yang sedia ada paras air sungai, parit itupun tidak lama lagi akan naik dan oleh sebab itu kita hadapi banyak kes banjir *that why* oleh sebab itu kita ada banjir kilat bukan ada banjir lama sebab parit-parit semua ada tetapi di selenggara dengan baik dan bukan sahaja parit-parit diselenggara tetapi di dalam kawasan pembangunan....(gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerruddin bin Dato' Syed Ahmad):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun):

Ya boleh.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Syed Amerrudin bin Dato' Syed Ahmad):

Dato' Speaker saya ingin bertanyakan kepada wakil Bayan Lepas ini yang dikatakan banjir kilat ini adakah sebab kerana perancangan yang saya katakan tadi *pocket development* itu sahaja.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun):

Betul, betul, saya ada sentuh itu dan oleh sebab selut masuk ke dalam parit atau sungai tetapi di dalam tapak pembangunan kita pun mesti ada apa di katakan dengan izin *silt trap* yang *mandatory* dalam proses pembangunan *silt trap* ini kadang-kadang tidak ada orang kawal, saya bukan kata apa, saya ada jumpa pihak berkenaan ialah pihak kejuruteraan di MPPP yang mengambil usaha atas isu ini dan dia kata tidak cukup pegawai, kalau saya tidak silap mungkin satu atau dua jurutera yang layak sahaja dan kalau ada mungkin dua jurutera untuk mengawal berkenaan dengan isu ini di keseluruhan Pulau Pinang termasuk kawasan DBD Barat Daya.

Dato' Speaker, ini tidak cukup dan di mana isu ini ialah satu isu yang besar dan saya harap kita *atleast* kita dapat cukup pegawai untuk buat kawalan bukan sahaja kawalan tetapi memastikan pemaju mengendalikan haknya untuk mengorek *silt trap*nya untuk memastikan di kawasan sekelilingnya tidak dilanda banjir itu yang penting. Kes ini bukan sahaja dikawasan saya tetapi banyak kawasan kita menghadapi masalah yang sama. Saya harap pihak yang berkenaan akan mengambil tindakan dengan lebih serius lagi untuk mengatasi isu-isu ini.

Dato' Speaker, saya ingin menyentuh sedikit berkenaan isu pembangunan Kompleks Kargo di Lapangan Terbang Antarabangsa Bayan Lepas, sebab projek ini di dalam kawasan saya dan sedikit di kawasan Telok Kumbar dan projek ini akan siap tidak lama lagi mungkin dalam tempoh enam bulan atau satu tahun lagi. Apa yang ingin saya bantangkan di sini ialah projek yang dijalankan bukanlah satu projek kecil ianya satu projek yang baik untuk Pulau Pinang, itu saya akui tetapi setahu saya kompleks kargo ini akan di letakkan di sebelah *one way* yang sedia ada di kawasan Batu Maung dan kompleks kargo ini adalah satu kompleks kargo yang besar dan memerlukan jalan masuk yang baik. Sekiranya kompleks kargo ini berjaya kita mesti mempunyai kemudahan-kemudahan yang cukup tetapi sampai hari ini proses pengambilan tanah baru dijalankan tetapi tidak ada rancangan untuk membuat jalan atau peparitan di kawasan itu bukan sahaja jalan tetapi jalan besar untuk orang-orang yang menggunakan kompleks kargo ini.

Kalau kompleks kargo yang sedang ada di kawasan Pekan Bayan Lepas walaupun bukan kawasan saya pada masa ini tetapi di sana kita nampak banyak van-van, agen-agen kargo yang letak di sana, sini dan ramai penduduk-penduduk di sana membuat aduan atas *ad hoc parking* ini dan saya kuatir jika kompleks kargo ini dibesarkan di kawasan Batu Maung kalau tidak diambil perhatian atas kejadian ini, saya nampak penduduk-penduduk sana akan mendapat satu kesusahan yang baru dan disebabkan projek ini akan berjalan dengan cepat kita mesti ambil tindakan dengan cepat dan saya harap aspek ini akan dikaji sebelum kompleks ini digunakan, kalau tidak kita akan menghadapi satu masalah baru untuk satu kawasan kampung dan dengan itu penduduk-penduduk di sana akan mendapat kesusahan.

Dato' Speaker, saya sudah bangkitkan perkara ini banyak kali mengenai prasarana yang tidak cukup oleh sebab kawasan ini sedang membangun dengan pesat dan penduduk-penduduk sudah bertambah dan saya harap pihak Kerajaan dapat memberikan perhatian atas prasarana-prasarana yang diperlukan oleh rakyat di kawasan ini. Sampai hari ini rakyat kawasan Batu Maung hingga ke kawasan Permatang Damar Laut, lebihkurang ada 5,000 penduduk-penduduk *atleast* minimum dan semua menggunakan jalan ban dan jalan ban inipun bukan jalan Kerajaan tetapi *ban road* yang digunakan untuk penyelenggaraan oleh pihak Lapangan Terbang MBA dan walaupun kita ada *coastal road* yang baru, yang baik seperti sambungan ke pekan Batu Maung tidak dijalankan lagi *whatever the reason*, tidak apa, yang penting isu ini telah bangkitkan 5 tahun dahulu hingga hari ini tetapi tidak diatasi lagi, semoga saya tidak akan menunggu hingga 5 tahun untuk menyiapkan projek ini. Setahu saya cuma sedikit sahaja kawasan yang hendak disambung dan diharap pihak yang berkenaan iaitu PDC dan JKR boleh bekerjasama untuk menyambung jalan ini *atleast* boleh selesaikan aspek kompleks kargo telahpun memberikan penduduk-penduduk di sana dapat jalan ke bandar Georgetown dengan licin dengan senang.

Dato' Speaker lagi satu isu ialah mengenai tabung bencana di Pulau Pinang. Saya ada mengemukakan soalan kepada Y.A.B. Ketua Menteri mengenai tabung-tabung bencana yang sedia ada yang diuruskan oleh Kerajaan Negeri ataupun pihak agensinya tetapi dalam jawapan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, kita ada satu tabung bencana sahaja iaitu Kumpulan Wang Amanah Bantuan T.Y.T. Yang di-Pertua Negeri Pulau Pinang, satu sahaja dan kalau kita lihat keadaan baki akaunnya pada 30 Disember 1995 adalah RM480,000.00. Untuk Tabung Bencana saya rasa ia tidak mencerminkan satu keadaan yang baik untuk Pulau Pinang. Saya rasa Dato' Speaker sedar RM480,000.00 pada hari ini mungkin boleh belikan satu *semi-detached*, banglowpun tidak dapat. Bila kita hendak adakan satu tabung saya boleh katakan sangat malulah dan saya harap pihak-pihak yang berkenaan boleh bekerja lebih kuat untuk meningkat angka-angka di dalam tabung ini.

Dato' Speaker lagi satu isu saya ingin sentuh ialah mengenai aspek sukan. Dalam bidang sukan Dato' Speaker walaupun kita akan jadi host untuk SUKMA tahun 2000 tetapi masa ini banyak pihak-pihak sukan mempunyai masalah yang besar atau menghadapi masalah yang besar, kita sudah nampak di dalam berita akbar bukan sahaja di Pulau Pinang tetapi di seluruh negara kita, kitapun menghadapi banyak badan-badan sukan dan persatuan-persatuan sukan semua menghadapi masalah yang besar. Kalau kita lihat diantara badan-badan yang sedia ada, saya tidak boleh kata ada satu badan yang boleh katakan ada *head above water* dari segi kewangan, dari segi pengurusan dan dari segi pentadbiran.

Di sini saya harap pihak Kerajaan mesti memainkan peranan yang betul untuk membantu badan-badan sukan ini bukan dari segi memberikan wang atau geran tetapi membantu dari segi mendapatkan pakar-pakar atau *expert* dalam sukan bukan dari segi pertandingan sahaja tetapi dari segi pengurusan atau *sport management*, *sport medicine*, aspek teknikal ini sangat diperlukan untuk badan-badan sukan walaupun kita ramai sukarelawan yang baik tetapi kalau kita tidak mengurus dan memberikan *moral support* yang cukup kita tidak boleh mencapai satu tahap yang tinggi dalam bidang sukan. Bidang sukan pada masa ini bukan sahaja untuk rekreasi tetapi kepada aspek kecemerlangan dan atas kecemerlangan kita akan dapat *free advertisement* untuk Pulau Pinang dan ini akan memberikan lebih-lebih manfaat kepada rakyat. Kita bukan sahaja untuk memberikan kompleks-kompleks sukan dan kemudahan-kemudahan sahaja tetapi Kerajaan Negeri haruslah mengambil berat dan memberikan peluang kepada pegawai-pegawai sukan untuk mendapat lebih banyak pengalaman dari aspek pengurusan.

Dato' Speaker lagi satu isu yang hendak saya sentuh ialah mengenai jalan di Pulau Pinang. Dahulu saya sudah menyentuh mengenai jalan-jalan di Pulau Pinang banyak *portholes* dan *portholes* ini berlaku oleh sebab jalan itu tidak dibangunkan dengan cara yang betul atau tidak diselenggarakan dengan cara yang baik. Jalan-jalan ini kalau dilihat banyak jenis jalan, jalan raya besar, *highway*, *street*, *line*, *bad line* dan semua jalan ini dahulu jika kita ikut jenis-jenis jalan itu ada maksud, sebab jalan-jalan itu ada mutu atau *standard* yang tidak sama dan oleh sebab itu jika kita ada satu dahulu ada *street* atau jalan kecil tetapi sampai hari ini jadi jalan besar dan kenderaan-kenderaan beratpun gunakan, sebab itu jalan mudah rosak dengan cepat dan saya hendak cadangkan kalau boleh kenderaan-kenderaan berat yang menggunakan jalan, kita mesti mengadakan sedikit kawalan seperti lori-lori, traktor dan lain-lain jenis kenderaan berat yang menggunakan jalan. Kita mesti ada *control*, kalau kita tidak *control* laluan yang digunakan kalau ia masuk ke jalan kecil mesti jalan itu akan rosak.

Banyak kes dimana kenderaan berat ini masuk ke dalam kawasan perumahan di mana jalan yang kecil, sempit dan tidak dibangunkan dengan cara *weak* dan keputusannya jalan itu kadang-kadang sudah pecah, contohnya di Bayan Lepas ada satu kuari di Telok Tempoyak yang menggunakan lori-lori berat untuk mengambil kuari-kuari, batu-batu, lori mesti berat, bila melintas atas jalan kampung jalan-jalan boleh dikatakan pecah dan rosak, selepas itu kita panggil JKR, JKR cakap tidak ada *budget* dan lain-lain. Saya harap kejadian seperti ini mestilah dikawal dan membuat satu dasar yang baru untuk kenderaan berat yang menggunakan jalan ini seperti di kawasan Bandar Georgetown. Kelihatan banyak lori-lori masuk ke Bandar Georgetown tetapi saya tidak tahulah sama ada tidak menyemak keberatannya dan banyak kes lori-lori masuk, jalan-jalan semuanya rosak sama juga dengan bas-bas yang menggunakan jalan tersebut dan saya harap kita mengambil perhatian atas cadangan ini, saya cadangkan supaya dibuat bas *lane* dalam jalanraya yang besar seperti di luar negeri atau di negeri-negeri lain. sekarang kita menggunakan bas *lane*, bas *lane* tersebut hendaklah dibuat dengan bersesuaian dengan keberatan bas itu dan ia tidak sama dengan jalanraya untuk kenderaan lain. Saya berharap aspek-aspek ini akan diambil perhatian dan tindakan segera hendaklah diambil untuk mengatasi apa yang dihadapi pada masa ini.

Dato' Speaker, saya mengakhiri ucapan saya dengan mengambil kesempatan di sini untuk merakamkan penghargaan saya kepada Kerajaan Negeri termasuk kesemua pegawai-pegawai, kakitangan perkhidmatan awam dan anggota-anggota keselamatan yang telah berkhidmat dan memberikan banyak bantuan kepada saya dalam tahun dulu atas memastikan keseluruhan penduduk-penduduk khasnya di Kawasan Bayan Lepas atas menyelesaikan banyak masalah yang kita hadapi pada tahun dulu dan saya harap ditahun-tahun yang akan datang kita dapat bekerjasama lagi dan bekerja dengan kuat untuk memberikan layanan kepada rakyat dengan lebih gigih dan saya harap dengan itu kita boleh lagi menyelesaikan lebih banyak masalah dan dapat menjadikan Pulau Pinang sebagai satu negeri yang baik untuk semua rakyat dan kita semua dapat bersatu alam yang baik di negeri kita. Dengan ini Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli dari Kawasan Air Itam.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Selamat petang dan salam sejahtera Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas Belanjawan Negeri Pulau Pinang 1997 mengenai kelulusan Rang Undang-undang Perbekalan (1997), 1996 dan Usul Anggaran Perbelanjaan Pembangunan 1997.

Dato' Speaker, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Dewan Yang Mulia ini kerana telah mengatitkan sidang mesyuarat kali ini pada permulaan cuti sekolah yang saya minta pada sesi yang lalu. Walaupun sidang mesyuarat kali ini masih jatuh pada cuti sekolah, ia memang merupakan satu aturan yang terancang di mana Yang Berhormat sekalian bersempatan bersukaria dengan keluarga nanti setelah penat-penat berkhidmat dan menyelesaikan masalah rakyat sepanjang tahun ini. Syabas diucapkan.

Dato' Speaker, Negeri Pulau Pinang yang popular sebagai pusat pelancongan semulajadi dan pusat makanan bukan sahaja telah menarik berjuta-juta rakyat asing melancong di sini pada setiap tahun, malahan ia dengan tidak sedarinya menggalakan pembiakan beberapa jenis binatang dan haiwan akibat daripada tersedianya pusat makanan dan minuman yang tumbuh seperti cendawan selepas hujan.

Dato' Speaker, saya berasa senang hati bila dengar pihak MPPP telah mula mengambil langkah untuk membanteras musuh hitam Pulau Pinang yang selama ini telah mendatangkan banyak masalah kepada kita, iaitu burung gagak....(ketawa). Rupanya yang hodoh, bajunya yang hitam kelabu dengan suaranya yang bising bukan sahaja tidak "ong" di kalangan komuniti Cina, tabiat pemakanannya yang suka mengorek makanan di timbunan sampah sarap dan meja-meja sajian makanan telah menyebabkan sampah sarap dan kekotoran bertaburan di merata-rata tempat. Dulu MPPP apabila masa itu sayapun Ahli Majlis mempunyai satu pasukan khas untuk membanteras burung gagak nampaknya kurang berfungsi baru-baru ini. Saya berharap pihak MPPP mengambil tindakan segera agar masalah ini yang begitu lama mengancam kesejahteraan hidup rakyat Pulau Pinang dapat diatasi. Selain daripada burung gagak, sebuah akhbar tempatan juga pernah melaporkan tikus-tikus besar yang merayau-rayau di pusat menjaja. Sikap penjaja yang suka meletak pinggan mangkuk di lantai juga memberi kesempatan kepada tikus dan burung gagak untuk makan sisa makanan yang ada. Keadaan ini bukan sahaja tidak sedap dipandang, malahan ia akan mengancam kesihatan para penghuni sekiranya para penjaja tidak menjaga kebersihan peralatan yang digunakan.

Dato' Speaker, anjing-anjing liar yang mencari makanan di sampah sarap juga mengotorkan lagi keadaan yang sedia ada, anjing-anjing liar yang suka memecah dan menggonggong sisa-sisa makanan lari berkeliaran di sana sini menjejaskan lagi tahap kebersihan setempat. Selain daripada burung gagak, tikus dan anjing, pihak pengutip barang buangan yang asyik mencari keuntungan di timbunan sampah sarap dan membiarkan sahaja setelah mencapai matlamat mereka juga memburukkan keadaan yang sedia ada.

Dato' Speaker, walaupun burung gagak, tikus, anjing dan para pengutip bahan buangan bukanlah merupakan faktor utama, ini bukan faktor utama yang menyumbang kepada kekotoran di Pulau Pinang, pihak penguatkuasa tempatan juga perlu mengambil tindakan tegas agar keadaan ini tidak berlanjutan. Selain daripada pembawa-pembawa sampah-sarap yang saya sebutkan tadi, di Pulau Pinang ini masih wujud banyak pencipta sampah sarap. Cuba kita fikir, sekiranya kita mempunyai tabiat membuang sampah yang baik, adakah kesempatan akan diberikan kepada pembawa-pembawa sampah sarap untuk menjejaskan kekotoran yang sedia ada. Saya memang bersetuju dengan cadangan Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang tentang pengurangan kegunaan beg plastik yang dikatakan telah menyumbang kepada kesumbatan parit-parit dan sungai-sungai yang akhirnya mengakibatkan bencana banjir.

Dato' Speaker, sememangnya cadangan tersebut bukan sahaja dapat memelihara alam sekitar dan mengelakkan pencemaran alam melalui penggunaan bahan-bahan gantian yang boleh diproses semula, malahan ia juga dapat mengurangkan tahap penciptaan sampah sarap. Namun demikian, langkah sedemikian hanya langkah yang setakat dapat mengatasi kekotoran secara permukaan sahaja, lama kelamaan sungai-sungai dan parit-parit kita pula diliputi dengan kertas-kertas buangan.

Dato' Speaker, pada pendapat saya, pembentukan tabiat membuang sampah yang baik merupakan asas kepada pemeliharaan kebersihan alam sekitar. Tabiat membuang sampah ini banyak berkaitan dengan kesedaran sivik, sikap peribadi sesaorang dan keadaan pembentukannya. Sekiranya masyarakat yang secara nalurinya suka mengotorkan keadaan sekitarnya ditegah dengan penguatkuasa undang-undang yang ketat di samping pengasuhan-pengasuhan sivik yang kukuh secara berterusan sejak kecil lagi, saya berpendapat tahap kekotoran ini sekurang-kurangnya dapat diminimumkan kepada tahap yang terkawal. Sehingga hari ini, tabiat membuang sampah dengan sesuka hati bukan sahaja menjadi budaya masyarakat tempatan, rakyat dari negara-negara jiran yang melancong ke negara kita juga secara automatiknya mempraktikkan tabiat sedemikian. Adakah ini sesuatu yang baik dan perlu diharumkan? Jawapannya tentu tidak. Janganlah kita mempersalahkan mereka, tengok di sekeliling kita, khususnya di tempat yang mempunyai papan tanda yang tulis dengan jelas "Jangan Membuang Sampah di Merata-rata Tempat". Denda RM500.00 anehnya tempat ini biasanya menjadi tempat timbunan sampah sarap. Sekiranya keadaan ini dibiarkan apa gunanya kita membazirkan duit yang banyak untuk mendirikan papan tanda dan akhirnya tidak mendapat hasil langsung.

Dato' Speaker, dalam konteks ini, siapa harus disalahkan? Saya berpendapat pihak Kerajaan Tempatan perlulah memandang serius atas masalah tersebut agar ia tidak menjadi buah mulut dan sindiran orang ramai, khususnya para pelancong yang melawat ke sini. Di samping penguatkuasaan melalui dendaan dalam bentuk wang, saya berpendapat dendaan dalam bentuk pendidikan moral atau sivik juga perlu dijalankan. Saya mencadangkan sesiapa yang membuang sampah ditangkap dan diberi amaran melebihi 3 kali didenda mengutip atau membersihkan tempat awam dan kemudian disiarkan nama mereka dalam papan-papan kenyataan awam dan suratkhbar tempatan.

Dato' Speaker, berkenaan dengan tempat letak kereta, keluasan Pulau Pinang yang terbatas dengan pembinaan bangunan-bangunan lama yang berdekatan dengan jalan-jalan raya, khususnya tertumpu di kawasan bandar menyumbang kepada kesesakan lalu lintas yang selama ini telah mengancam kesejahteraan hidup rakyat. Masalah ini bertambah serius lagi dengan tempat letak kereta yang terhad menyebabkan rakyat terpaksa pusing beberapa kali hanya setakat untuk mencari tempat letak kereta. Keadaan ini telah menyebabkan kebanyakan pemandu-pemandu kereta sering meletakkan kenderaan mereka di tepi jalan untuk tujuan menunggu atau menaikturun barangan mereka. Kejadian ini sering berlaku di Jalan Datok Keramat, Bishop Street, Jalan Chulia, Jalan Air Itam dan jalan-jalan yang bersebelahan dengan kedai-kedai. Kesesakan trafik paling ketara pada waktu lepas pejabat. Saya sedang berfikir adakah kita perlu membuat sesuatu untuk mezonkan jadual waktu pejabat selain daripada mengubah sistem trafik yang sedia ada supaya satuimbangan sistem lalu lintas dapat tercapai. Usaha Kerajaan Negeri untuk merealisasikan Negeri Pulau Pinang sebagai pusat pelancongan dan membeli-belah memanglah merupakan satu strategik yang sesuai di mana ia bukan sahaja dapat memupuk kemajuan industri berkaitan, malahan ia juga dapat mengharumkan nama baik Pulau Pinang di arena antarabangsa.

Dato' Speaker, namun demikian, di sebalik kejayaan ini, kenderaan-kenderaan pelancongan ini telah menyebabkan kesesakan lalu lintas khususnya pada hari kelepasan am dan cuti sekolah di kawasan-kawasan pelancongan seperti di kawasan saya iaitu Air Itam. Saya berpendapat pihak Kerajaan Negeri perlulah memperluaskan ruang tempat letak kereta yang mencukupi sebelum meluluskan sesuatu projek pembinaan komersial atau menjayakan sesuatu pusat pelancongan agar masalah kekurangan tempat letak kereta dapat diatasi. Saya memang bersimpati dengan Kerajaan Negeri bahawa dan negeri Pulau Pinang yang kecil ini agak sukar bagi Kerajaan Negeri menyediakan tempat letak kereta yang lapang khususnya di kawasan bandar di mana tanahnya terhad dan mahal. Maka, dalam konteks ini, bangunan letak kereta bertingkat-tingkat atau tempat letak kereta bawah tanah merupakan satu alternatif yang paling sesuai untuk mengatasi masalah kekurangan letak kereta.

Dato' Speaker, isu negeri Taman Bunga. Dato' Speaker, saya amat bersetuju dengan matlamat Kerajaan Persekutuan untuk merealisasikan negara kita sebagai Negara Taman Bunga menjelang tahun 2005. Negara kita yang terletak di garisan Khatulistiwa memang tersedia dengan segala keistimewaan semulajadi dengan cuaca panas berserta hujan sepanjang tahun. Penanaman bunga-bunga dan tumbuh-tumbuhan bukan sahaja dapat mencantikkan suasana persekitaran malahan dapat berfungsi sebagai penapis udara melalui proses fotosintesis.

Dato' Speaker, dalam arus pembangunan yang pantas ini, kekurangan tanah di kawasan bandar menyebabkan ruang tempat penanaman yang terbatas. Dalam sesetengah kawasan perumahan seperti di Rifle Range, Kampung Melayu dan Kinta Lane, blok bangunan yang terlalu dekat antara satu yang lain sehingga tidak mempunyai ruangan lebih untuk menyediakan satu taman mini. Pada pendapat saya, wawasan untuk menjadi sebuah taman bunga mesti mempunyai satu perancangan yang teratur dan meliputi kerjasama semua pihak. Dalam semua projek perumahan atau pembangunan, pihak Kerajaan Tempatan perlulah menggariskan satu tahap minima untuk menyediakan taman simpanan yang berpandukan kepada kawasan pembangunan dan menghendaki mereka mematuhi. Memandangkan setakat hari ini, peraturan tersebut telah digubal tetapi kurangnya penyeliaan dan penguatkuasaannya, banyak taman permainan kanak-kanak dibiarkan sahaja ditumbuhi dengan semak samun.

Dato' Speaker, dalam proses penerokaan hutan rimba akibat kekurangan tanah lapang, penanaman semula tumbuh-tumbuhan hijau merupakan satu langkah yang tidak boleh diabaikan demi menjaga kesejahteraan hidup kita pada masa depan. Penanaman tumbuh-tumbuhan hijau khususnya tumbuhan tutup bumi bukan sahaja dapat mencegah terjadinya banjir dan tanah runtuh akibat hujan lebat, malahan ia merupakan satu cara tebatan banjir yang penting. Dato' Speaker, memandangkan pihak Kerajaan Tempatan telah menubuhkan Jabatan Alam Sekitar, maka perlulah lebih mempergiatkan tanggungjawab mereka sebagai koordinator dengan memberi bantuan dan tunjuk ajar tentang cara untuk memelihara alam sekitar agar matlamat untuk menjadi negara taman bunga dapat dicapai lebih awal dari tarikh yang dijadualkan.

Dato' Speaker, berkenaan dengan aktiviti sosial, Kementerian Kesihatan telah menawarkan banyak keistimewaan dan faedah-faedah dengan tujuan untuk memupuk dan menarik lebih banyak penderma-penderma darah. Dalam zaman teknologi yang moden ini, derma darah merupakan satu sumbangan yang baik dan menjadi asas untuk menolong mereka yang memerlukannya. Selain daripada darah, organ-organ manusia seperti mata, *kidney* pun boleh didermakan kepada mereka yang memerlukannya setelah tamat riwayat.

Dato' Speaker, aktiviti pendermaan darah merupakan satu aktiviti yang giat didorong oleh pertubuhan-pertubuhan seperti pertubuhan agama, khususnya agama Budha. Selain daripada pertubuhan-pertubuhan sedemikian, saya berpendapat ahli-ahli Rakan Muda yang kini memiliki berjuta-juta orang belia-beliawanis merupakan sumber yang penting untuk menjalankan aktiviti bernilai ini. Saya berpendapat Jabatan Belia dan Sukan Negeri perlulah memberi galakan yang bersungguh-sungguh kepada Rakan Muda untuk menjalankan aktiviti sedemikian demi untuk menjayakan masyarakat penyayang.

Dato' Speaker, selain daripada persatuan-persatuan agama dan pertubuhan-pertubuhan belia, persatuan-persatuan wanita terutamanya Seksyen Wanita dari parti-parti komponen Barisan Nasional dan organisasi swasta juga perlu menunaikan tanggungjawab sosial mereka dalam mempergiatkan budaya derma darah dan organ manusia.

Dato' Speaker, berkenaan dengan isu wargatua. Dalam sesi Dewan yang lepas, saya telah membangkitkan isu tentang kebijakan wargatua dan layanan pihak Kerajaan terhadap mereka. Sepertimana yang sedia maklum, 1 Oktober merupakan Hari Wargatua yang dilangsungkan dengan objektif untuk mengingati jasa bakti mereka terhadap pembinaan negara dan bangsa di samping memupuk budaya menghormati orang tua-tua. Cubalah kita tengok orang tua yang berumur melebihi 60 tahun di sekeliling kita, adakah mereka hidup gembira dan senang lenang sepertimana yang dijangkakan. Sekiranya kita berpeluang melawati kuil-kuil atau tokong-tokong sembahyang sempena sesuatu upacara pembesaran atau di tempat-tempat pelancongan, sebilangan daripada peminta-peminta sedekah adalah terdiri daripada mereka yang kita sanjungi sebagai *Sinior Citizens* dengan izin dalam Bahasa Inggeris.

Dato' Speaker, pada pendapat saya, pihak Kerajaan seolah-olahnya kurang mengambil berat dan memberi perhatian khas dalam isu ini. Rumah-rumah orang tua yang sama ada didirikan oleh Jabatan Kebajikan atau badan-badan separuh Kerajaan *semi government* atau badan-badan sukarela masih jauh ketinggalan di belakang arus pembangunan. Orang-orang tua tersebut biasanya mendapat bantuan dan sumbangan daripada persatuan-persatuan atau pertubuhan-pertubuhan setempat sempena pelangsungan sesuatu aktiviti tahunan atau upacara. Adakah bantuan dan sumbangan sedemikian mencukupi untuk menyara kehidupan mereka. Mengapakah persatuan-persatuan belia atau pertubuhan-pertubuhan wanita atau badan-badan swasta kurang menjalankan aktiviti mingguan, bulanan, di rumah-rumah orang tua demi untuk mengembirakan hidup mereka. Saya amat gembira bila diketahui bahawa kebanyakan pejabat-pejabat swasta atau Kerajaan mengadakan perkhidmatan khas atau menyediakan kaunter khas

kepada orang tua dan orang cacat. Saya juga berbesar hati bila MAS dan Keretapi Tanah Melayu memberi konsesi 50% kepada warga tua yang menggunakan perkhidmatan mereka. Tetapi setakat keistimewaan sedemikian masih kurang memadai kerana mereka perlu membuat tempahan *recieved* pendahuluan dan hanya dilayak untuk menikmati keistimewaan ini setelah wujud kekosongan. Kalaulah hendak buat kebajikan biarlah menyediakan kebajikan yang sepenuhnya. Papatah Cina pun pernah berkata (terus dalam bahasa) "kalau hendak mengiring dewa, biarkan mengiring sampai ke tempat destinasinya". Saya berpendapat kita sebagai pembayar-pembayar cukai, berhak untuk mengesa Kerajaan menubuhkan satu tabung kebajikan orang tua untuk membantu orang-orang tua yang miskin dan kurang berdaya. Sekiranya Kerajaan Negeri dapat memberi peruntukan yang banyak untuk menjalankan sesuatu aktiviti, saya fikir adalah memang dalam kemampuan Kerajaan Negeri untuk memberi sedikit sebanyak bantuan kewangan kepada mereka. Saya juga berharap pihak Kerajaan Negeri dapat memperuntukkan lebih banyak kewangan untuk memajukan rumah-rumah orang tua yang sedia di samping memberi perlindungan kepada mereka yang menjadi pengemis berkeliaran di sana sini.

Dato' Speaker, berkenaan industri pelancongan, industri pelancongan merupakan industri kedua penting di Pulau Pinang. Negeri Pulau Pinang ini, selain daripada pantai-pantai yang bersih yang menjadi tarikan para pelancong, tempat-tempat bersejarah yang diliputi dengan tamadun dan sejarah perkembangan Pulau Pinang sebenarnya memainkan peranan yang penting dalam memupuk industri pelancongan. Muzium Negeri Pulau Pinang yang merupakan satu tempat pengumpulan sejarah dan lambang kemegahan Negeri Pulau Pinang telah ditutup. Dato' Speaker, tutup selama dua tahun kerana pengubahsuaian sehingga hari ini masih belum siap lagi dua tahun sudah. Saya ingin mengambil kesempatan ini mengesa kepada Kerajaan Negeri agar dipercepatkan kerja pengubahsuaian dan menentukan tarikh persiapannya. Saya berpendapat kelewatan pengubahsuaian ini akan sedikit sebanyak menghampakan harapan para pelancong yang ingin mengimbas kembali sejarah dan tamadun Pulau Pinang.

Dato' Speaker, dalam hal yang mengembang industri pelancongan, saya juga dimaklumkan bahawa Kerajaan Negeri memang mempunyai rancangan untuk mendirikan lebih banyak hotel baru. justeru itu, saya berharap Kerajaan Negeri, khususnya MPPP memberitahu kepada Dewan Yang Mulia ini tentang berapa buahkah hotel dan termasuklah bilik-bilik cadangan yang akan dibina pada tahun 1997 hingga 2000? Di samping itu saya juga ingin mendapat keterangan daripada MPPP tentang butiran projek hotel yang mana cadangan pelannya telah dikemukakan telah diluluskan dan kini sedang dalam proses pembinaan. Dalam pelan struktur MPPP yang akan dilaksanakan

kelak, apakah ciri-ciri yang mesti dipatuhi seperti yang melibatkan bidang infrastruktur, kemudahan dan kelengkapan asas, aspek pengangkutan dan aspek-aspek lain yang dikehendaki oleh para pelancong. Mengapakah Jawatankuasa Industri Pelancongan Negeri yang berperanan sebagai badan untuk memajukan industri pelancongan Pulau Pinang tidak terlibat secara langsung atau tidak langsung dalam penggubalan "Pelan Struktur Pelancongan"? Saya berharap pihak Kerajaan Negeri dapat memberi kita satu jawapan yang memuaskan agar kita dapat berganding bahu untuk menjayaan moto pelancongan tahun 1997 iaitu *Never Ending*.

Dato' Speaker, berkenaan dengan jejambat, di Pulau Pinang terdapat sekurang-kurangnya 13 buah jejambat iaitu:-

A. Di bawah Pentadbiran MPPP:-

1. Pengkalan Weld berhampiran Pengkalan Feri;
2. Lebuhraya Farquhar berhadapan Sekolah Menengah St. Xavier;
3. Jalan Air Itam berhadapan Sekolah Menengah Chung Ling;
4. Jalan Penang;
5. Jalan Burma;
6. Jalan Dr. Lim Chwee Leong;
7. Jalan Masjid Negeri berhadapan Sekolah Menengah Convent Green Lane;
8. Jalan Masjid Negeri berhadapan Hospital Lam Wah Ee; dan
9. Jalan Jelutong.

B. Di bawah Pentadbiran Jabatan Kerja Raya:-

1. Jalan Tanjung Tokong,
2. Jalan Sungai Gelugor,
3. Jalan Sultan Azlan Shah, Sungai Nibong; dan
4. Jalan Sultan Azlan Shah, Sungai Tiram.

C. Di bawah Pentadbiran Lembaga Lebuhraya Malaysia:-

1. Jalan Tengku Kudin,
2. Jalan tepi pantai ke Jambatan Pulau Pinang.

Dato' Speaker, untuk mendidik rakyat mengamalkan sikap menjaga keselamatan jalanraya, menggunakan jejambat untuk melintas jalanraya merupakan satu cara penting yang perlu kita titikberatkan. Saya berharap pihak Kerajaan Negeri dapat menjalankan langkah yang sesuai untuk mengamal tabiat mengguna jejambat yang baik ini. Pihak Kerajaan Negeri juga perlu menentukan siapa yang sebenarnya mempunyai hak atau kuasa yang diberi kuasa untuk menjalankan kerja-kerja penguatkuasaan ke atas mereka yang tidak menggunakan jejambat untuk tujuan melintasi jalanraya.

Dato' Speaker, sidang Dewan yang mulia, Negara kita Malaysia pada hari ini.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, minta maaf, ada panjang lagi?

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Lye Siew Weng):

Sedikit, tidak cukup lima minit. Sidang Dewan Yang Mulia, Negara kita Malaysia pada hari ini telah dijadikan negara contoh oleh negara-negara yang sedang membangun ini membuktikan bahawa pimpinan Y.A.B. Perdana Menteri dan parti komponen Barisan Nasional sememangnya mempunyai satu pendekatan yang amat berkesan di dalam peranan membangunkan negara ini untuk mencapai matlamat wawasan 2020. Di dalam Dewan ini kita mempunyai seorang pembangkang yang mempunyai perbezaan ideologi. Oleh itu saya menyeru supaya beliau supaya dapat menimbang antara pencapaian yang telah kita nikmati di bawah kepimpinan Barisan Nasional dan ideologi pembangkang adakah ianya seimbang dengan keupayaan pihak pembangkang untuk memakmurkan lagi negara ini. Tindakan dan keputusan yang telah diambil oleh kedua-dua Ahli Dewan Undangan Negeri daripada DAP untuk menyertai komponen Barisan Nasional di Negeri Sembilan tempohari adalah bijak dan tepat pada masanya. Kami daripada MCA amat mengalu-alukan keputusan yang bijak daripada pihak Ahli Dewan Undangan Negeri. Sekian minta menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 5.00 petang untuk jamuan ringan.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.30 petang

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dengan perbahasan. Dijemput Ahli dari Kawasan Berapit.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Lau Chiek Tuan):

Dato' Speaker, saya memohon izin untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undang-undang Perbekalan 1997 dan Usul Anggaran Perbelanjaan Pembangunan 1997. Dato' Speaker, pada petang yang bahagia dan di dalam Dewan Yang Mulia ini saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih, tahniah serta syabas kepada Y.A.B. Ketua Menteri kerana membentangkan bil perbekalan dan belanjawan negeri yang begitu padat, bernas dan bermanfaat kepada pembangunan negeri telah merangkumi segala aspek dan bidang untuk kebaikan segenap lapisan rakyat di negeri Pulau Pinang.

Mula-mula saya ingin mengucapkan tahniah dan syabas kepada pihak pengurusan PBA yang mendapat keuntungan yang berjumlah lebih daripada RM45 juta, akan tetapi perkhidmatan PBA yang diperuntukkan untuk membiayai projek kemasyarakatan adalah begitu sedikit berbanding dengan keuntungan yang telah diperolehinya. Sejak kebelakangan ini perkhidmatan PBA telah merosot, PBA tidak menyelesaikan kebocoran paip-paip air seperti dahulu bekalan ini dapat dilaksanakan dalam beberapa jam saja akan tetapi kini PBA telah mengambil masa beberapa hari. Apa sudah jadi kepada PBA? Dalam bahagian lain seperti perkhidmatan bekalan baru dan memproses pelan-pelan pembangunan juga didapati lambat berbanding dengan dahulu. Saya difahamkan masalah ini ialah kerana kekurangan tenaga pekerja. Justeru itu saya berharap PBA dapat mengkorporatkannya dengan secepat mungkin demi kepentingan rakyat.

Dato' Speaker, masalah kesesakan lalu lintas di Bukit Mertajam telah semakin teruk, mengapa dalam Rancangan Malaysia Yang Ke-7 tidak diberi peruntukan kepada pembinaan jejantas di Get Keretapi di Jalan Sungai Rambai, pada hal perkara pembinaan jejantas tersebut telah dibangkitkan dalam dua persidangan Dewan Undangan Negeri yang lalu. Keadaan kesesakan dan lalu lintas di Bandar Bukit Mertajam telah bertambah buruk, dengan pembinaan jejantas tersebut akan mengurangkan kesesakan lalu lintas di Bandar ini. Masalah kesesakan di bandar Bukit Mertajam juga disebabkan oleh jalan-jalan yang terlalu sempit, oleh itu saya ingin mengesyorkan satu tabung untuk mengambil tanah bagi tujuan yang tersebut diadakan, pada pengetahuan saya pengambilan tanah selalunya mengambil satu jangka yang panjang sehingga 5 tahun. Saya juga ingin tahu bilakah rancangan pembinaan lingkaran jalinan jalanraya diluarbandar Bukit Mertajam akan bermula. Adakah pihak MPSP telah merancang cadangan yang dipersetujui oleh Jawatankuasa

Kemudahan Infrastruktur Pengangkutan dan Komunikasi? Rancangan ini amat dialu-alukan oleh segenap lapisan rakyat di Bukit Mertajam. Saya berharap supaya rancangan ini dapat dimulakan dengan secepat mungkin.

Dato' Speaker, saya amat bangga dengan usaha, dan inisiatif yang ditunjukkan oleh pekerja-pekerja MPSP yang telah mengambil inisiatif untuk membersihkan, mencantikkan kawasan pasar awam di Bukit Mertajam, walau bagaimanapun, saya ingin merayu kepada pihak Kerajaan Negeri supaya menambah wang peruntukan untuk menambah kemudahan-kemudahan asas dan juga mengecat semula bangunan pasar awam Bukit Mertajam. Selain dari itu saya juga ingin tahu bilakah pihak MPSP akan mengeluarkan lesen perniagaan kepada seramai lebihkurang 30 orang penjaja yang sudah berniaga di kawasan pasar Bukit Mertajam untuk membolehkan mereka meneruskan perniagaan dengan hati yang senang?

Dato' Speaker, satu isu berkenaan dengan IWK kadar bayaran IWK telah diumumkan oleh Kabinet baru-baru ini tetapi lori penghisap najis IWK masih mengugut dan meminta penduduk membayar sehingga RM250 sekali perkhidmatan. Pihak IWK harus mengambil langkah sewajarnya, bagaimana dengan pengguna-pengguna yang telah bayar kadar bayaran IWK, saya rasa adalah adil dan saksama pengguna-pengguna ini yang telah dibayar jumlah yang telah dibayar harus dikreditkan dalam akaun mereka untuk bulan-bulan yang akan datang, kalau tidak ini akan menimbulkan ketidak puashati di kalangan rakyat. Saya juga ingin menyentuh isu mengenai kedai Tuak yang dilesenkan oleh Kerajaan Negeri. Keadaan Kedai-kedai Tuak di Negeri ini amat buruk, kotor dan tidak selesa. Kerajaan harus meningkatkan imej kedai-kedai ini supaya ia menjadi lebih bersih, lebih selesa dan meningkatkan mutunya supaya tidak menjejaskan kesihatan orang ramai. Kedai-kedai tersebut harus ditingkatkan supaya memberi satu imej yang lebih elok.

Dato' Speaker, dalam belanjawan 1997 didapati bahawa jumlah perbelanjaan adalah lebih daripada jumlah pendapatan. Perkara ini berlaku setiap tahun, ini bermakna defisit, Kerajaan Negeri terpaksa meminjam dari punca-punca lain, Kerajaan Negeri harus meningkatkan pendapatan seperti membangunkan harta milikan Kerajaan Negeri supaya menambahkan pendapatannya. Misalnya rumah tumpangan Kerajaan ataupun *rest house* boleh dibangunkan menjadi hotel 4 bintang, tapak pejabat Daerah dan Tanah lama di Bukit Mertajam haruslah dimajukan menjadi Kompleks Perdagangan bertingkat-tingkat, tambahan pula Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh meminjam daripada Tabong MPSP dengan kadar yang lebih rendah untuk mengurangkan pinjaman daripada Kerajaan Pusat.

Dato' Speaker, kadar pertumbuhan ekonomi negara kita pada tahun 1997 dijangka pada 8.2% bagi Negeri Pulau Pinang juga dijangka lebih rendah daripada 8.2% dengan ini saya ingin mencadangkan perbelanjaan untuk pembangunan harus melebihi pengurusan supaya dapat meransangkan pertumbuhan ekonomi negeri. Belanjawan 1997 untuk maksud Bekalan 06 iaitu Pejabat Daerah Seberang Perai Tengah berjumlah RM726,720 hanya kelebihan RM2,120 berbanding dengan tahun 1996 dan ini saya rasa tidak mencukupi kerana dasar Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan mengkomputerkan atau *on line*. Pentadbiran untuk meningkatkan mutu dan kesan perkhidmatan kepada rakyat. Saya cadangkan jika boleh setiap Pegawai Daerah diberi dengan sebuah telefon bimbit supaya senang dihubungi, bukan untuk bersembang tetapi senang dihubungi demi kepentingan rakyat. Dato' Speaker, sekian saya memohon sokong.

Tuan Speaker:

Ahli dari Kampong Kolam.

Ahli dari Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasa usul Rang Undang-undang Perbekalan dan Pembangunan Belanjawan 1997. Saya berterima kasih kepada Tuan Speaker kerana memberi peluang kepada saya, saya juga ingin mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan syabas dan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang kerana menyediakan Belanjawan yang baik dan memuaskan. Tuan Speaker, saya rasa tidak adil rakan-rakan *back benchers* kadang-kadang suka berucap waktu petang kerana banyak EXCO tidak ada, kita bercakap apa mereka tidak dengar tidak tahu mana pergi....(gangguan).

Tuan Speaker:

Mereka dengar Yang Berhormat, mereka sedang dengar Yang Berhormat. ada.

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon):

...lebih baik minta mereka masuklah....(ketawa). Dato' Speaker, saya juga ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan ribuan terima kasih kepada agensi-agensi awam kerana membantu saya untuk menyelesaikan masalah saya yang timbul dalam kawasan Kampong Kolam seperti Ahli-ahli Yang Berhormat tahu kawasan saya adalah kawasan pembangkang. Ini adalah kali pertama saya menang kawasan ini termasuk kawan baik saya Pengkalan Kota, Lee Hack Teck kerana usaha semua pihak yang membantu BN memenangi kawasan ini.

Dato' Speaker, seperti Ahli-ahli Yang Berhormat tahu pada 14hb. November tahun ini di Cairo, France, Guiana, satu tempat saya pun tak tahu dimana, di saksi oleh Perdana Menteri Malaysia Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad dan berjuta-juta rakyat dunia, Malaysia telah berjaya melancarkan *satellite* kedua ke *Orbit* sejauh 36,000 kilometer dari darat pada masa itu ketua pembangkang mahaguru DAP juga hadir, kalau tidak salah Y.A.B. Dato' Seri Mahathir ada cakap dengan Lim Kit Siang dia bimbang roket akan jatuh saya tidak tahu apa maksud. Selepas itu Lim Kit Siang pun senyum, saya pun tak tahu apa ertinya mungkin kawan dari Penanti boleh jawablah.....(ketawa).

Dato' Speaker, kejayaan pelancaran ini bukan sahaja mendapatkan kepujian dan penghargaan dari negara-negara barat malahan nama baik negara kita terus meningkat dan dijangka mencapai wawasan 2020 kian mendekati seperti dikatakan oleh Perdana Menteri yang kita kasihi.

Dato' Speaker, pencapaian negara kita adalah tertakluk kepada kebijaksanaan pemimpin Kerajaan Barisan Nasional dan kerajinan rakyat Malaysia. Ini dapat ditunjukkan dengan kadar pertumbuhan ekonomi yang cemerlang dengan 8% setiap tahun. Di Negeri Pulau Pinang, kita juga turut menikmati hasil daripada usaha-usaha Kerajaan Persekutuan khususnya di bawah pimpinan Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad.

Dato' Speaker, kita sudah sedia maklum pencapaian cemerlang Malaysia dalam beberapa tahun kebelakangan ini telah mencipta lebih baik peluang pekerjaan dan kehidupan rakyat juga bertambah baik. Kecemerlangan Pulau Pinang dalam memupuk industri pelancongan telah meningkatkan lagi pendapatan golongan yang telah mengusahakan industri sampingan pelancong. Ini turut memanfaatkan semua lapisan masyarakat rakyat Pulau Pinang sentiasa disanjung sama ada oleh penduduk-penduduk negeri lain atau rakyat asing atas sifat ketaatan dan mencintai negeri, di samping dilengkapi dengan *philosophy* yang bersungguh-sungguh untuk membawa kemakmuran negeri ini, ini telah dibuktikan dengan kadar pertumbuhan ekonomi yang meningkat kepada 12% setahun berturut-turut termasuk tahun ini yang dijangkakan.

Dato' Speaker, memandangkan sokongan rakyat kepada negeri Pulau Pinang, telah mendapat hasil yang sungguh menggembarakan maka saya berpendapat sedikit balasan perlulah diberikan kepada mereka pada hakikatnya harapan dan cita-cita rakyat sentiasa tidak diambil berat dan sebahagian daripada keputusan yang dibuat oleh pihak pemerintah adalah bertentangan dengan keizinan rakyat negeri ini.

Dato' Sepaker, saya berpendapat bahawa kepentingan rakyat khususnya golongan berpendapatan rendah haruslah diutamakan, terdapat sebilangan kecil pihak perkhidmatan awam yang bersikap sombong dan seolah-olahnya seperti dikatakan oleh Cina(bahasa Cina).... menutup langit yang dikatakan dalam pepatah Cina, mereka bukan sahaja memberi perkhidmatan yang memuaskan malahan sentiasa mencari peluang untuk menyusahkan mereka yang berpendapatan rendah.

Dato' Speaker, sebagai wakil rakyat dalam masa setahun setengah dalam kawasan ini saya sentiasa bersikap....(bahasa Cina)....semua baik-baik dapat kejayaan....(bahasa Cina)....tetapi saya masih menerima banyak aduan daripada penduduk-penduduk tempatan diantaranya kebanyakan adalah terdiri daripada golongan yang kurang bernasib baik, mereka sentiasa dibuli dan dihina, ini termasuk aduan-aduan mereka yang tidak dilayan dan tidak diselesaikan. Saya ingin menasihatkan dan memperingatkan kepada Kerajaan Negeri bahawa sikap sombong seumpama ini akan mengakibatkan kita kemungkinan kehilangan mandat daripada rakyat pada masa hadapan, yang banyak suka dengar, DAP suka dengar.

Dato' Speaker, masalah-masalah rakyat yang tidak diselesaikan dengan segera, harga barangan yang terus melambung tinggi dan kemudahan-kemudahan asas yang kurang memuaskan, kekurangan rumah-rumah kos rendah masalah banjir, kesesakan lalu lintas, kekotoran alam sekitar merupakan masalah yang telah lama ini mendampirkan hidup mereka yang menderita.

Dato' Speaker, seperti dikatakan oleh Y.A.B. Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad bahawa pencapaian Wawasan 2020 adalah tidak jauh dimata kita, maka semua lapisan masyarakat wajib berusaha bersungguh-sungguh demi kemakmuran negara dan kebahagiaan rakyat jelata dengan ini kemudahan-kemudahan asas merupakan perkara yang perlu diselesaikan sebelum kita melangkah dengan lebih jauh lagi. Kita jarang nampak keadaan sebuah bandar di negara-negara maju yang mempunyai keadaan jalan-jalan yang buruk seperti yang dibangkitkan oleh Y.B. dari Bayan Lepas. Kekotoran yang tertimbus di parit-parit dan longkang-longkang, sampah sarap yang bertimbun seperti bukit dan jarang dibersihkan, kekurangan tempat kediaman bagi golongan miskin dan masalah-masalah sosial yang lain.

Dato' Speaker, saya ingin membangkitkan beberapa isu yang sentiasa membimbangkan rakyat jelata dan yang akan menjejaskan industri pelancongan negeri Pulau Pinang. Kawasan saya adalah pusat bandar iaitu sekeliling kawasan KOMTAR walaupun dinamakan Kampong Kolam terdapat jalan-jalan dalam kawasan saya adalah banyak teruk sekali termasuk pemandu-pemandu motosikal, basikal, berjalan kaki sentiasa jatuh dan cedera.

Jalan-jalan berlobang itu juga mengakibatkan kenderaan berat melanggar lobang itu menjadi rumah macam berlaku gempa bumi kecil kerana Ahli-ahli Yang Berhormat tahu kawasan saya ada banyak rumah *pre-war building* kalau goyang kedai itu roboh, kalau kenderaan berat langgar lobang macam bergoyang, rumah pun ikut goyang juga. Saya tidak tahu akibatnya, sebab itu saya ingin mengambil kesempatan ini merayu kepada pihak berkenaan dan bertanya mengenai wang untuk membaiki jalan-jalan pergi kemana? Saya minta penjelasan daripada EXCO berkenaan kerana hari itu saya telah membangkitkan dan tidak ada jawapan yang diberikan. Saya tidak berpuashati dan meminta penjelasan kerana kawasan saya adalah pusat bandar, pelancong datang ke Pulau Pinang mesti pergi ke KOMTAR iaitu tempat kawasan saya. Saya minta penjelasan.

Dato' Speaker, memandangkan Kerajaan Negeri telah memperuntukkan berjuta-juta ringgit setahun dalam kerja mengetarkan semua jalan-jalan dengan tujuan untuk memastikan pengguna-pengguna jalanraya adalah sentiasa dalam keadaan yang selamat maka saya berpendapat kerja-kerja mengetarkan semula perlulah dijalankan dengan segera.

Dato' Speaker, isu kedua yang hendak saya bangkitkan ialah rancangan menutup parit dalam bandar, kalau tidak salah bekas Yang DiPertua MPPP telah memperuntukkan berjuta-juta ringgit untuk menutup parit dalam bandar ini tetapi terdapat cuma sebahagian parit ditutup walaupun dikatakan sampah-sampah telah menutup parit tersebut tetapi saya hendak tanya kemanakah perginya wang peruntukkan yang disediakan dan adakah ia dibekukan? Adakah rancangan menutup parit juga dibekukan? Saya meminta penjelasan daripada pihak berkenaan.

Dato' Speaker, sebenarnya masalah kekotoran parit dan alam sekitar bukan sahaja perbuatan rakyat jelata dan penjaja-penjaja, selalunya tuduhan ini ditujukan kepada penjaja-penjaja kerana dikatakan mereka mengotoran parit. Sebenarnya pihak berkenaan juga harus bertanggungjawab ke atas kekotoran parit-parit tersebut. Saya meminta pekerja-pekerja daripada MPPP atau pihak-pihak yang berkenaan berusaha untuk menyelesaikan masalah ini dengan secepat mungkin.

Dato' Speaker, seperti mana rungutan kebanyakan penduduk-penduduk bandar, penglibatan sebahagian kontraktor dan pekerja yang acuh tidak acuh sehingga mengakibatkan tanggungjawab dan tugas yang diamanahkan merupakan salah satu sebab mengapa kekotoran di Pulau Pinang tidak dapat diatasi. Saya juga hendak membangkitkan satu isu dalam Dewan ini kelmarin Y.A.B. Ketua Menteri dalam jawapan kepada satu soalan daripada *back benchers* mengatakan 5 jejantas akan dibina dalam

Pulau Pinang, satu dalam kawasan saya iaitu Jalan Anson, saya pernah menghantarkan cadangan kepada pihak berkenaan tetapi tidak diambil perhatian kerana saya tidak mempunyai sijil Universiti, mereka tidak percaya sebab itu Kerajaan kena membelanjakan beratus-ratus ribu untuk membina sebuah jejantas di Jalan Anson. Satu cadangan sudahpun diberikan kepada pihak MPPP, cuma berapa ribu ringgit saja akan selesai masalah ini. Saya minta pihak MPPP memasang sebuah lampu isyarat di Persimpangan Jalan Macalister dan Jalan Anson kerana di sana sudah ada 2 buah lampu isyarat, kalau pasang 3 lampu isyarat tutup 10 saat sahaja orang tua boleh melintas jalan untuk ke pasar, *simple* sahaja, tetapi pihak berkenaan tidak mahu mendengar nasihat saya. Seperti perubahan lalu lintas di kawasan saya Macalister Road ditukar kepada *one way*, saya dan penduduk kawasan membantah cadangan ini tetapi sekarang dibuka *two ways* balik, *very simple* kadang-kadang pendapat rakyat saya rasa lebih baik.

Dato' Speaker, saya ingin buat cadangan dalam Dewan Yang Mulia ini tentang sikap tidak puashati perkhidmatan MPPP kerana bermacam-macam masalah. Kalau mendengar MPPP sahaja mereka akan menggelengkan kepala. Di sini saya ingin mencadangkan, MPPP ada beberapa Jawatankuasa Kecil dipengerusikan oleh Yang DiPertua, kita punya kawan baik, Y.B. Dr. Teng kerana dia terlalu sibuk, kadang-kadang tidak boleh hadir mesyuarat dan terpaksa menggunakan pengganti untuk mempengerusikan mesyuarat, maka saya cadangkan ikut contoh Rakan Muda seperti yang diamalkan oleh kawan baik kita Y.B. Encik Koay Kar Huah Ahli Bukit Gelugor.

Jambatan yang ada di Pulau dan Seberang. Saya dapati satu sinario yang wujud di mana jejambat-jejambat di Pulau Pinang jarang digunakan dan para pelintas jalanraya biasa, mereka suka menggunakan *short cut* walaupun terdapat jejambat berdekatan. Tujuan pembinaan jejambat tersebut seolah-olahnya telah diabaikan dan tanpa diambil peduli atau penguatkuasaan oleh mana-mana pihak. Bila saya bangkitkan persoalan ini sama ada di MPPP, JKR atau Lembaga Lebuhraya Malaysia atau Polis tentang siapa yang sepatutnya menjalankan kerja-kerja penguatkuasaan atas penggunaan jejambat yang di bawah pentadbirannya, masing-masing tolak menolak dan sehingga hari ini tiada jawapan diberi. Tiap-tiap Jawatankuasa dipilih daripada Ahli-ahli Yang Berhormat dari sini. Kita boleh bantu dia dan memberi peluang kepada kita untuk berkhidmat dan kebaikan rakyat Pulau Pinang.

Dato' Speaker, berkenaan masalah rumah-rumah kos rendah, saya mengucapkan tahniah, bukan semua tidak baik, ada sebahagian baik juga kerana rumah-rumah kos rendah kian meningkat. Banyak rumah-rumah yang sedia ada tidak diberikan kepada pemohon-pemohon yang menunggu begitu lama, tetapi saya

ingin mengambil kesempatan ini untuk memberi beberapa cadangan iaitu saya pernah mendapatkan jawapan daripada Y.B. Timbalan Ketua Menteri tentang mereka yang menunggu lebih 10 tahun tetap akan ditawarkan rumah. Tetapi masih terdapat ramai pemohon yang menunggu lebih daripada 10 tahun tidak mendapat apa-apa surat atau balasan daripada pihak yang berkenaan. Maka saya minta Pejabat Perumahan hantar Borang PN1 kepada pemohon-pemohon yang menunggu lebih daripada 10 tahun supaya mereka tahu prosidur-prosidur permohonan rumah untuk melengkapkan permohonan mereka supaya mereka ditawarkan rumah.

Dato' Speaker, kawasan saya diliputi dengan berbagai-bagai masalah dan aduan telah wujud selama 20 tahun yang dahulu sejak pimpinan parti pembangkang. Kita semua tahulah parti pembangkang tidak ada kerja. Saya sebagai wakil rakyat di kawasan ini wajib untuk menyelesaikan masalah tersebut satu demi satu. Saya terpaksa menggunakan sebahagian besar daripada masa saya untuk melayani dan mencari jalan untuk mengatasi masalah tersebut sehinggalah kadangkala pada waktu tengah malampun saya perlu juga mendengar aduan rakyat. Maka saya mengalu-alukan kerjasama dan sumbangan daripada semua pihak untuk bersama-sama membantu saya dalam mengatasi masalah tersebut.

Dato' Speaker, saya juga ingin membangkitkan isu mengenai aduan rakyat terhadap perkhidmatan TNB. Wakil TNB ada disinikah? Saya pernah menjalankan satu siasatan di kawasan saya dimana terdapat 52 buah lampu-lampu awam rosak. Selepas itu saya hantar memorandum kepada Tenaga Nasional Berhad, Daerah Pulau Pinang minta membaiki secepat mungkin. Selepas tiga bulan lampu-lampu yang rosak itu masih belum dibaiki. Inikah perkhidmatan yang diberikan oleh TNB kerana ramai rakyat kurang keyakinan terhadap perkhidmatan TNB. Tidak seperti perkhidmatan PBA. Perkhidmatan PBA semasa di bawah pimpinan Ahli-ahli Yang Berhormat kita sungguh bagus. Saya puji dia kerana apa satu panggilan telefon sahaja dia datang cepat-cepat. Saya beritahu dia mana rosak. Saya kata datang petang, sekarang sudah malam tidak boleh. Esok pagi mesti datang, betul-betul dia datang, tetapi TNB telefon mereka sepuluh kalipun tidak datang. Saya sebagai wakil rakyat telefon dia buat demikian juga, kalau rakyat jelata macam mana? Saya minta kerjasama pihak TNB untuk memperbaiki keadaan perkhidmatan yang semacam ini.

Dato' Speaker, tentang masalah penjaja-penjaja dalam pusat bandar. Saya selalu berbincang dengan pemimpin-pemimpin Persatuan Penjaja-penjaja, saya minta pihak MPPP kalau hendak menyusun semula tempat perniagaan penjaja-penjaja, supaya berbincang dengan pemimpin-pemimpin atau penjaja-penjaja berkenaan dahulu. Sebagai satu contoh di Jalan Burma semasa Perayaan *Kau Ong Ya* dalam bulan sembilan. Pada bulan itu

tiba-tiba 18 orang penjaja di situ mendapat surat daripada pihak MPPP minta mereka pindah ke Lorong Madras. Mereka kata tidak bolehlah, masa terlalu singkat, dua minggu sahaja, mana ada masa hendak pindah. Saya bersama mereka terpaksa jumpa tauke perlesenan. Dia duduk atas dengan memberikan jawapan yang senang sahaja, "saya hendak pindahkan ke tempat itu", *easy answer*. Saya rasa sikap perkhidmatan semacam ini tidak boleh diterima, khususnya di dalam Kerajaan Barisan Nasional, kerana kita sentiasa menegaskan bahawa penjaja adalah punca pendapatan Negeri Pulau Pinang atau punca kemajuan Negeri Pulau Pinang. Kalau mereka buat macam ini kepada penjaja, saya rasa amat kesal sekali. Saya terpaksa jumpa Yang DiPertua Dr. Teng. dia sangat baik, Ahli Yang Berhormat *back bencher* juga, memang baik. Dia tolong saya. Dia kata pindah mesti pindah kerana keputusan dibuat. Dia boleh tolong, mereka mahu apa, dia boleh bantu, habis selesailah. Ini sebagai satu contoh yang baik. Saya mintalah kerjasama dari semua pihak di MPPP kalau hendak memindahkan tempat penjaja-penjaja haruslah berbincang dengan pemimpin-pemimpin Persatuan Penjaja.

Dato' Speaker, saya juga ingin mengambil kesempatan ini mengucapkan ribuan terima kasih kepada semua agensi-agensi Kerajaan atas bantuan yang diberikan kepada saya dalam menangani masalah yang saya utarakan. Saya merayu kepada mereka yang sentiasa bersikap sedia berkhidmat supaya terus memupuk perasaan mencintai rakyat demi untuk menjamin kemakmuran dan kemajuan negeri pada masa-masa akan datang.

Dato' Speaker, saya juga ingin merayu kepada pihak-pihak yang saya kritikkan tadi, janganlah bertindak membalas dendam terhadap komen tersebut kerana kita mempunyai matlamat untuk kebaikan rakyat. Saya mengkritik sesuatu agensi Kerajaan bukan untuk kepentingan diri sendiri tetapi untuk rakyat kerana kita berkhidmat kepada rakyat.

Dato' Speaker, seperti yang saya kata tadi tujuan saya membangkitkan isu-isu tersebut adalah semata-mata untuk mempertingkatkan mutu perkhidmatan demi kepentingan kita bersama. Saya berharap tinggi agar dengan usaha-usaha dan sumbangan kita bersama, rakyat Pulau Pinang boleh terus menyokong dan jasa bakti kita dapat dihargai dan dipuji. Justeru itu, marilah kita bersama-sama untuk menubuhkan sebuah negeri yang makmur pada masa hadapan. Sekian, sahaja Dato' Speaker, saya memohon menyokong.

Tuan Speaker:

Terima kasih Yang Berhormat. Dijemput Ahli dari Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Dato' Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam ucapan Belanjawan dan Pembangunan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri semalam.

Dato' Speaker, saya juga turut merasa bangga dengan usaha yang telah dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri dan barisan EXCOnya dan juga sumbangan yang telah diberi oleh wakil rakyat Barisan Nasional di dalam Dewan Yang Mulia ini. Seperti Dato' Speaker sedia maklum, memang kejayaan telah dicapai seperti yang telah dibentangkan di dalam Belanjawan. Pencapaian pembangunan dan kadar pertumbuhan yang baik yang telah dicapai oleh Negeri Pulau Pinang bukanlah satu perkara yang mudah, ia adalah di atas usaha yang gigih. Walau bagaimanapun, terdapat kelemahan-kelemahan yang boleh kita tonjolkan untuk dibaiki bagi mencapai tahap yang lebih baik.

Dato' Speaker, saya juga telah menghadiri Belanjawan baru-baru ini di Parlimen mendengar tentang secara keseluruhan Belanjawan bagi Tahun Rancangan Malaysia Ke-7. Kita dapati dalam Rancangan Malaysia Ke-7, berbagai-bagai projek pembangunan akan dilaksanakan, berbagai-bagai dasar akan dilaksanakan oleh Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri. Penglibatan sektor swasta di dalam pembangunan adalah begitu penting sekali bagi mencapai tahap pembangunan dan untuk menjadi sebuah negara maju seperti yang telah ditentukan oleh Kerajaan.

Dato' Speaker, Pulau Pinang adalah sebuah negeri yang maju di negara ini, mempunyai sumber-sumber tertentu, kemahiran-kemahiran tertentu, mempunyai kelebihan-kelebihan tertentu dengan pelabuhannya yang memang terkenal dari segi sejarah yang boleh dieksploitasikan untuk menjadi sebuah negeri yang setanding dengan negeri-negeri yang lain di Malaysia. Pertumbuhan ekonomi yang begitu pesat telah memberi peluang pekerjaan yang begitu banyak kepada rakyat Pulau Pinang dan juga rakyat-rakyat di negeri lain yang datang untuk bekerja di Pulau Pinang hingga kita telah mencapai kadar pekerjaan yang maksimum dan kekurangan tenaga pekerja di dalam negeri kita yang terpaksa kita mengambil pekerja-pekerja dari luar. Di dalam berbagai-bagai sektor didapati kita mempunyai kekurangan pekerja. Semalam apabila saya menjemput sahabat saya untuk membuka *supermarket* di Pulau Pinang, beliau bercadang untuk membuka *supermarket* di Butterworth dan juga di Pulau Pinang tetapi apa yang disuarakan oleh beliau adalah masalah pekerja. Begitu juga sektor swasta yang berasal dari Pulau Pinang iaitu Dato' Yap dari Bukit Mertajam yang mempunyai rangkaian *supermarket, the store* yang juga mempunyai masalah dari segi untuk mendapatkan tenaga pekerja

bagi mengendalikan sektor *supermarket*. Bermakna dari segi penglibatan sektor swasta dalam melibatkan diri mereka dalam pembangunan Negeri Pulau Pinang, memang banyak syarikat-syarikat yang besar berminat untuk datang melabur dan mengambil bahagian di dalam pembangunan di Negeri Pulau Pinang, tetapi masalah-masalah dari segi untuk mendapatkan pekerja, sedangkan pekerja-pekerja yang ada dalam sektor perkilangan hari ini melompat dari satu kilang ke satu kilang apabila tawaran gaji yang diberi mereka melebihi daripada gaji yang mereka dapat pada masa ini. Jadi, inilah masalah-masalah yang harus ditangani oleh kita bagi membantu pembangunan Negeri Pulau Pinang kerana kita dapati peruntukan yang diberi tentunya tidak mencukupi.

Walaupun peruntukan yang diberi satu billion, melebihi satu peratus daripada peruntukan yang diberi untuk tahun lepas, tentunya tidak cukup kerana jikalau untuk menyelesaikan masalah banjir sahaja, kalau peruntukan diberi RM50 juta, tentunya tidak cukup dalam Rancangan Malaysia Ke-7 ia memerlukan peruntukan yang begitu besar untuk menangani satu masalah sahaja iaitu masalah banjir di dalam bandar. Masalah untuk mengadakan sistem pamaritan yang baru di bandar Bukit Mertajam, di bandar Butterworth dan di bandar Georgetown. Itu bukan satu perkara yang kecil yang boleh diselesaikan dalam sekelip mata. EXCO tidaklah EXCO yang terbaikkah, PHDKah, ataupun EXCO itu turun daripada langitkah, kalau duit tidak ada, tidak boleh buat apa. Kalau yang tidak ada sijil, yang ada sijilpun tidak boleh buat apa juga, jadi wang tidak ada. Jadi projek yang hendak dibuat, yang memerlukan perbelanjaan yang begitu besar untuk menyelesaikan masalah yang besar, memanglah bukan satu kerja yang mudah. Walau bagaimanapun, adalah menjadi tanggungjawab Kerajaan untuk menyelesaikan masalah yang dihadapi oleh rakyat di Pulau Pinang.

Saya juga berterima kasih kepada Kerajaan Negeri yang telah berkerja keras, yang telah berusaha sedaya upaya dalam berbagai bidang. Saya mengambil contoh dalam bidang perumahan. Kita dapati baru-baru ini telah diadakan tandatangan dengan syarikat-syarikat yang mana telah berusaha untuk mengadakan rumah dan rumah murah. Didapati keperluan rumah murah di Pulau Pinang sehingga tahun 2000, adalah berjumlah 34,000 unit tetapi pihak swasta yang telah bersetuju untuk membina rumah murah berjumlah 57,000 sehingga Tahun 2000. Ini bermakna keperluan rumah murah di Pulau Pinang telah melebihi seperti yang dijangkakan ataupun *the supply more than the demand*, dengan izin. Itu baru sampai tarikh ke hari ini, tetapi sekiranya ada syarikat-syarikat swasta yang datang untuk membina lagi, yang disyaratkan untuk membina 30% rumah murah bermakna banyak rumah-rumah murah akan dibina lagi tetapi pembelinya tidak ada sebab tentunya orang-orang yang tinggal di bandar berkehendakkan

rumah murah yang ada di bandar. Kalau orang Georgetown yang bekerja sebagai penjaja, tentunya dia berkehendakkan rumah murah yang ada di Georgetown. Jikalau dia menjaja di kawasan Island Glades ataupun di Gurney Drive, dia tidak mahu duduk di Nibong Tebal, dekat *border* sana, dekat Perak, ada rumah murah yang dibuat, tetapi dia tidak mahu berpindah sebab dia duduk di Pulau Pinang. Orang Bukit Mertajam pula hendak duduk di Bukit Mertajam. Jikalau ada rumah murah di kawasan saya di Permatang Ara yang dibuat oleh PERDA, mereka marah kenapa projek itu lambat dijalankan oleh PERDA. Kenapa tanah tambun sudah lama tetapi rumah tidak siap lagi, sedangkan permintaan untuk mendapatkan rumah banyak dan ada yang bekerja sebagai tentera yang tinggal di luar Pulau Pinang, yang berasal dari Pulau Pinang juga mendaftar untuk mendapatkan rumah kerana jikalau mereka pencen esok, mereka hendak balik tinggal di Pulau Pinang, tinggal di kampung, hendak rumah tetapi mereka tidak mahu tinggal rumah yang kalau katakan jika orang Bukit Mertajam, mereka tidak mahu pindah rumah di Balik Pulau. Mereka kata orang Balik Pulau, Bayan Lepas, sana terpulau, sini terlepas.

Jadi Dato' Speaker, sehingga tahun 2000, keperluan rumah di Pulau Pinang melebihi seperti yang dikehendaki. Sektor swasta tampil untuk membina rumah-rumah tetapi di dalam masalah itu, tunggakan yang belum dibayar rumah murah yang sedia ada berjumlah RM7.23 juta yang belum dibayar oleh orang-orang yang menduduki rumah lebih 6,000 daripada jumlah 11,000 orang yang menduduki rumah murah tidak menjelaskan tunggakan rumah murah di Pulau Pinang. Ini pemberita boleh tolong *highlightkanlah*. 6,000 daripada 11,000 orang yang menduduki rumah murah, tertunggak, tidak mahu bayar, ada yang melebihi 150 bulan, *more than hundred and fifteen months*. Jadi bermakna jikalau mereka bayar tunggakan ini banyak lagi rumah-rumah boleh dibina. Jadi kita berharap pihak Kerajaan dapat mengambil tindakan yang sewajarnya. Jikalau usaha-usaha telah dibuat oleh Kerajaan iaitu dengan memanggil bank ataupun bank-bank telah tampil ke hadapan ataupun saya difahamkan Bank Kwang Yik dan Maybank telah tampil untuk memberi pinjaman kepada mereka supaya mereka dapat menyelesaikan tunggakan rumah dan duit itu boleh digunakan untuk pembinaan rumah yang baru, maka jika mereka enggan juga membayar, apakah tindakan yang harus diambil? Adakah tindakan ini tidak *popular*, yang akan menjadi kemarahan rakyat, ataupun parti pembangkang juga mengambil kesempatan marah kepada Kerajaan kerana Kerajaan bertindak dengan sewajarnya.

Saya juga mendengar ucapan daripada Y.B. Batu Lancang semalam mengenai dengan peruntukan kepada Tabung-tabung. Saya ingin mencadangkan kepada Dewan Yang Mulia ini kita patut ada satu tabung yang sah, iaitu Tabung Kumpulan Amanah Perumahan. Ini bukan hanya dikhaskan kepada Bumiputera sahaja.

Jikalau Bumiputera ada masalah besar, orang itu miskin, tidak mampu hendak membayar, orang itu memang daif, orang susah. Kadang-kadang ada orang mungkin semasa suami dia ada, suami dia belum mati lagi, anak dia boleh pergi ke sekolah, tetapi apabila suami dia meninggal dan tinggalkan anak 10. Di kawasan saya ada satu kes saya hendak ceritalah, baru-baru ini. Y.B. Mr. Davidpun ada pergi tengok. Saya ambil contoh, kalau dia susah, itupun dia dapat rumah PPRT. Bila diberitahu kepada wakil rakyat oleh Setiausaha di pejabat kitalah, Pejabat KADUN kita. Dia kata "Yang Berhormat, ada satu orang sakit, bila dengar sakit, sakit apa? Sakit jantung, bila Yang Berhormat ini dengar, terus ajak kawan pergi tengok. Pergi tengok tanya kakak kerja apa? "Tidak bekerja, jadi pembantu rumah. Anak kakak ada berapa orang? Dia kata "ada lima orang, seorang di Universiti, seorang di Tingkatan Enam ramai lagi". Pembantu rumah ini dikira hebat jugalah, anak dia boleh masuk Universiti walaupun dia jadi pembantu rumah sahaja, tukang cuci kain di rumah orang. Suaminya sudah mati, dia janda, anak dia sakit jantung yang di Universiti. mudah-mudahan anak dia boleh berjaya, boleh bantu dia tetapi anak dia ini sakit jantung dan baru dua minggu lepas meninggal dunia. Baru meninggal di hospital, hendak *operate* jantung, hendak bawa pergi ke Hospital Swasta memang tidak mampu, semua kena bayar. Jadi minta sokongan surat wakil rakyatlah. Wakil Rakyatpun beri surat dan nasib baiklah Hospital, terima kasih Hospital kerana dia dapat surat daripada Wakil Rakyat diapun tidak dikenakan bayaran. Kita berterima kasih kepada doktor di Pulau Pinang yang mengambil berat tentang surat-surat Wakil Rakyat ini kadang-kadang baik jugalah. Dalam kes-kes seumpama ini, ada PPRT dulu, Pejabat Daerah bagi rumah buruk dan kecil walaupun anak ramai. Saya tengok di situlah tempat tidur, tempat makan dan tidak ada kemudahan katil. Mereka memang susah, hendak beli katil barupun tidak boleh, hendak beli tilam empukpun tidak boleh tetapi Kerajaan jikalau ada Kumpulan Wang Amanah Perumahan, orang yang kes semacam ini boleh dibantu.

Macam di Sungai Chenaam semalam seperti yang dibangkitkan dalam ucapan Yang Amat Berhormat dalam Belanjawan, ada bantuan dari segi membina rumah untuk orang miskin, membina rumah bagi bantuan untuk PPRT dipilih, diberi tanah, diberi rumah. PBA bagi paip air. PBA bagi paip air tidak bagi tahu Wakil Rakyat, *free*. Tolong bayar bil meter sahaja, airpun keluar. Sumbangan PBA RM200,000.00 lebih kepada PPRT di Sungai Chenaam. Jadi kalau ada Tabong ini yang dikhaskan, jikalau orang Tionghuakah, orang Indiaakah yang betul-betul susah, dia betul-betul susah, daif, tidak mampu, anak dia baik, anak dia *intelligent*, sedangkan suami dia mati atau lumpuh.

Ada satu kes di Permatang Pasir, suami dia *accident* dan lumpuh, isterinya terlandar tidur yang tinggal di belakang ITM yang baru. Saya pergi tengok, suami kena jaga isterinya sebab isterinya tidak boleh berjalan. Dahulu suami dia pemandu lori, *accident* pula. Anak dia mengaji, tidak ada duit. Seorang cikgu datang jumpa saya, "Yang Berhormat, tolong pergi tengok, dia belajar di Sekolah Menengah Sungai Dua". Nasib baiklah Yang Berhormat macam saya berniaga, bolehlah beri biasiswa saya sendiri. Bukan saya hendak angkat diri. Kalau Mr. David kata elaun pun tidak cukup. Y.B. Daud Taha kata, macam mana hendak beri. Ambil dua orang jadi anak angkat, beri terus biasiswa Wakil Rakyat. Macam saya yang berniaga bolehlah. Bagi wakil rakyat lain, yang pendapatan tidak banyak, macam mana? Jikalau keadaan begini Kumpulan Wang Pendidikan itu penting. Tabung itu penting, tabung itu sah dari segi undang-undang yang diluluskan oleh Dewan ini.

Tabung Perumahan itu penting. Sebab itu di Kuala Lumpur, Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri melancarkan satu tabung. Panggil sektor swasta, bank-bank, RM300 juta kutip. Orang itu bagi RM2 juta, *Security Broker* bagi RM1 juta derma, syarikat besar RM2 juta. Tabung ini ada RM300 juta peringkat kebangsaan untuk membina rumah murah, tetapi oleh sebab keadaan di Pulau Pinang ini, orang hendak rumah seperti yang kita katakan tadi orang yang menjaja di Pulau Pinang dia tidak hendak duduk di Bukit Mertajam. Orang Bukit Mertajam tidak hendak duduk di Pulau Pinang. Kalau kita hendak marahpun tidak boleh, walaupun banyak rumah murah, ada 57,000 bukan 57,000 yang dibina itu semua di Georgetown, bukan semua di Balik Pulau. Sebab itu perkara ini semua *scattered everywhere in the State*. Sebab itu perancangan dari Kerajaan Negeri perlulah diadakan Tabung-tabung bagi membantu mereka-mereka yang perlu.

Dato' Speaker disektor swasta, sebenarnya sayapun berkawan dengan sektor swasta ramai juga. Soal hendak derma 5% ini, *to them is nothing*. Hendak beri sumbangan 30% pun mereka tidak ada masalah. Sebenarnya kita tidak perlu mengkritik ataupun menahan sektor swasta hendak memberi derma kepada Kerajaan. Dalam soal-soal menangani masalah sosial, sektor swasta tidak ada masalah tetapi apa yang perlu Kerajaan buat adalah *in line*, ataupun *Spirit Malaysian Incorporated*, Persyarikatan Malaysia iaitu maksudnya sektor Kerajaan kena bantu sektor swasta. Sebagai contoh, katakan satu syarikat perumahan dia hendak buat, pelan dia lambat, dia pinjam bank beli tanah RM10 juta. Pinjam RM10 juta masuk pelan sangkut di MPSP, kata enam bulan, sangkut di Pejabat Tanah kata setahun. Bank dia pinjam RM10 juta telah menjadi RM15 juta *loan*, *interest* sahaja RM15 juta. Lepas itu *QT* lambat. siapa *lawyer*, Y.B. Jahara dia *lawyer*, dia tahulah, lepas itu *sub-division* lambat, macam-macam

masalahlah. Pergi Council pula, tidak kenal orang Council pula, tidak kenal Pengarah itu, tidak kenal pegawai ini. Ada pula *councillor* pula ada macam-macam stail. Datang Yang DiPertua, tidak macam dahulu lagi. Ini bukan orang saya, ini orang sayakah. *problem* ini harus ditangani. *Spirit Malaysia Incorporated*, Pensyarikatan Malaysia harus ada yang mana dapat mempercepatkan proses dan sektor swasta kita boleh panggil dia bantu. Kalau kita tolong dia, ada modal RM10 juta, dia boleh kaya RM30 hingga RM40 juta, dia tidak boleh bantu kepada Kerajaan balik untuk menangani dengan menderma RM2 hingga RM3 juta dalam Tabung Kumpulan Amanah Perumahan ini, saya rasa syarikat swasta ini tidak perlu kita bantu, kita *black listed*, tetapi saya difahamkan Y.A.B. Ketua Menteri ada berjumpa dengan syarikat-syarikat awam di Pulau Pinang *about 30 hingga 40 company* datang, semua *public company* datang. Dia orang ini ada aset RM20, RM30 juta, mereka ini kaya hingga 4 hingga 5 billion. Di Pulau Pinang ini banyak syarikat-syarikat swasta yang berjaya dan kita boleh panggil mereka atau mengadakan konvensyen bersama mereka bagaimana menangani masalah sosial di Pulau Pinang bagaimana mereka harus bantu kita di Pulau Pinang. Jadi kita boleh selesai masalah. Y.B. Batu Lancang tidak perlu *worry* soal derma, soal beri bantuan, tetapi yang dia bimbang derma itu mesti diluluskan dalam Dewan ini melalui satu Rang Undang-undang *that means a legal collection, is not illegal collection*. Jadi kalau orang pergi minta derma kena permit polis, tiba-tiba kita pergi minta derma tidak ada permit, *that is illegal* dipanggil. Kita boleh *make it legal*.

Begitu juga dalam soal belia, memang betul pandangan beberapa Yang Berhormat dalam Dewan tadi, EXCO Belia kita ini pandai, Y.B. Koay Kar Huah ini. Saya pun terkejut terima surat dilantik jadi Pengerusi Rakan Kecergasan. Bila kita diberi jawatan Pengerusi, kita kena buat mesyuarat. Bila kita kena buat mesyuarat, kita kena buat program. Dia bagi pula Rakan Kecergasan ini, apa dia? Senamrobik, jadi kita tidak pernah senamrobik pun, kena pergi senamrobik, kenalah pergi Bukit To' Kun buat senamrobik, kena cari duit. Pegawai Belia kata, Yang Berhormat duit tidak ada, peruntukan yang diberikan kepada Jawatankuasa itu RM10 ribu, hendak buat program RM200 ribu. Duit ada RM10 ribu. Kata Pegawai Belia pula kita buat, Yang Berhormat Program Kenu, mula-mula Kenu Sungai Perai. Hari ini hendak Kenu daripada Pulau Pinang pergi ke Langkawi bulan Disember ini. Yang Berhormat cari duit sikit, jadi lama-lama Yang Berhormat boleh rebah. Macam 'Lagu Yang Berhormat' betul-betul, rebah.

Saya memang bersimpati dengan Yang Berhormat. Itu baru satu Rakan Muda, ada Rakan Muda Masyarakat, Rakan Muda Waja Diri, silat-silat semua ada, habis semua silat dalam Pulau Pinang dikumpul, Y.B. Waja Diri, dia pandai baca silat. Pasal

silat tanya dia, *master in silat*. Jadi semua memerlukan peruntukan. Saya tengok ramai Yang Berhormat-Yang Berhormat yang memberi sumbangan, macam-macam idea ada dan satu rakan muda 6,000 belia. Satu program baru 200 orang. Kalau hendak kata hendak buat rakan muda, macam hendak panjat Gunung Kinabalu, atau Gunung Everest, berapa belanjanya? Banyak belanjanya. Maka kita perlu Tabung Kumpulan Amanah Belia. Ada tidak ada? Tidak ada pun, dalam usul tidak adapun, Tabung Kumpulan Amanah Belia. Sebab apa, Tabung ini sah dan boleh minta derma dan masuk dalam Tabung itu, tidak belanja tahun ini tidak habis, boleh bawa tahun depan, *carry forward* dan kalau kita katakan belia-belia kita hendak bawa ke Yokohama bersama dengan Y.B. Madam Kee, soal pelancongan. Jadi Kumpulan Amanah Wang Belia ini boleh digunakan untuk tujuan-tujuan mendedahkan belia kita di peringkat antarabangsa ataupun orang kata sekarang ini *global*, pendedahan yang lebih luas di peringkat antarabangsa. Kalau Kerajaan punya bolehlah pilih di bawah Rancangan Pertukaran Belia, Pulau Pinang mungkin 5 orang, mungkin 2 orang, itu 2 orang. Belia di Pulau Pinang berapa jumlahnya? Ramai, akhir sekali orang kata, yang asyik melawat pemimpin belia, belia-belia lain tidak pergi juga, lama-lama belia kata tidak boleh pakai semua pemimpin. Jadi masalah belia di Pulau Pinang ini harus juga ditangani maka masalah lepak, masalah rohani jasmani, masalah kursus-kursus, masalah pendedahan belia, latihan dan sebagainya.

Jadi masalah belianiaga, belia dalam bidang perniagaan. Saya ingin mencadangkan kepada Y.B. EXCO Belia juga, belia-belia yang boleh jadi jutawan, macam mana hendak buat. Jadi saya baca satu buku, buku ini dipanggil *Apprentice Millionaire*, Kelab *Apprentice Millionaire*. Kelab itu bukan kelab baru, kelab ini di Jepun ada, di Jerman ada, bukan tujuan belia-belia kita ini hendak jadi *millionaire*, bila ada kelab ini, dia *affiliate* dengan kelab di Jepun, *affiliate* dengan kelab di German di United State. Kelab-kelab ini mendedahkan kepada mereka. Kita boleh panggil Dato' Tan Sri Yahaya beri ceramah *how you success in bussiness* sampai boleh beli Hicom, beli itu, beli Lotus, macam mana *you* beritahu. Sebab orang cerita, Dato' Yahaya beli Proton, satu sen pun tidak keluar. Hicom, macam mana dia buat dan saya biasa tanya kawan saya, macam mana boleh dapat syarikat sampai 2 hingga 3 billion beli bank. Dia kata, *I start with RM5,000 only*. RM5,000 sahaja. Saya *start* kosong juga, *no money*, miskin. Tetapi tidak boleh nanti Batu Lancang dengar, dia kacau, dia hendak hentam balik. Ini dasar Kerajaan kita sebahagian daripada dasar Kerajaan di dalam sektor perniagaan hendak memperbanyakkan ahli perniagaan, usahawan besar di peringkat antarabangsa, usahawan kecil, usahawan penjaja dan sebagainya, bermacam-macam dasar dibuat.

Kerajaan di bawah *Malaysian Incorporated* telah berjaya melahirkan perkara-perkara ini dan Kelab Belia ini saya terfikir semalam. Kalau kita katakan ada kelab, kita panggil penceramah di dalam *group 20*. Panggil pelajar-pelajar sekolah yang berminat di dalam bidang usahawan untuk dilantik, dipanggil *apprentice*. Kemudian kita bahawa mereka ini kalau ada Kumpulan Wang Amanah, melawat Kelab *Apprentice* di Jepun. Jadi budak-budak ini kita tanamkan semangat mesti belajar, mesti menguasai ilmu, menguasai teknologi kerana hendak menjadi orang yang berjaya, mereka mesti menguasai teknologi, teknologi multimedia, internet, *super*, macam-macam. Sekarang ini Universiti pun dipanggil *video conference* hendak mengaji tidak payah pergi ke Kanada, mengaji di Penang boleh, duduk dalam bilik, dipanggil *International Video Conference University*. Duduk di situ baca terus *lecture* itu boleh beri periksa. Kadang-kadang saya pun teringin hendak buat Universiti juga, di Mengkuanglah kalau boleh. Jadi saya mencadangkan kepada Yang Berhormat, idea-idea ini yang ada di negara-negara yang telah maju dapat kita laksanakan di Pulau Pinang untuk melahirkan pelajar-pelajar yang cemerlang, untuk melahirkan generasi-generasi yang baru dan yang mempunyai cita-cita tinggi. Itu di bidang melahirkan ketrampilan dan kecemerlangan di kalangan pelajar-pelajar yang berminat dan kita boleh panggil penceramah-penceramah. Kadang-kadang penceramah ini kalau kita panggil, dia orang datang bagi ceramah. Saya suka pergi menghadiri seminar-seminar, *last week I was in Hong Kong*. Saya bayar RM3,000 pergi dengar, *the first round table automotive conference in Hong Kong*, 22 haribulan, 22 haribulan minta maaf, tidak ada dalam mesyuarat dengan Yang Amat Berhormat, saya ada di Hong Kong. Saya dengar pandangan bagaimana syarikat besar General Motor melabur di Negeri China. Bagaimana masalah yang berlaku Timur Kia Motor di Indonesia. Apa *problem* dia? Bagaimana tarif cukai diturunkan daripada 2% to 5% *within Asia Pacific* esok. Apa kesan kepada Pulau Pinang? Apakah kesan kepada peniaga-peniaga Malaysia? Masalah-masalah ini adalah masalah-masalah yang kena dengan masyarakat kita dan apabila kita menghadiri, kita dapat idea-idea baru bagaimana kita mendapat ilmu-ilmu baru contohnya dalam bidang dipanggil *intelligent transport system*. Ini Y.B. Telok Bahang. Di Jepun ini, Syarikat Toyota Yang Berhormat, dia telah mengenal pasti satu sistem baru dipanggil *intelligent transport system* pakar ini, dia ada Naib President Toyota. Dia pakar, dia boleh dipanggil, memberi ceramah kepada kita. Bila kita hendak buat *highway*, hendak buat *transit*, hendak buat jalan bawah tanah tidak payah ada orang bekerja, untuk *collect* tol, bayar tol, lambat, *queue* dekat tol. Tidak payah. Masuk terus kereta. Sekarang ini macam PLUS, mereka buat juga. Siapa yang bayar bulan terus potong *queue*. Bermakna siapa *queue* panjang pun dia pergi lorong itu dia *queue* dan kadang-kadang idea-idea ini boleh dilaksanakan dan kita boleh mempelajari daripada negara-negara lain dan saya memang menyokonglah Yang Berhormat melawat Eropah itu. Tetapi PBA

mereka tidak bagi...(ketawa), sebab Exco tidak masuk, kalau Exco pergi sama, tidak apalah. *Chairman* pergi Jepun. Jadi mereka beri Pengerusi saja pergi, ahli-ahli marah kepada Pengerusi.

Jadi lawatan-lawatan ke luar negara oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan Timbalan Ketua Menteri, EXCO-EXCO khasnya untuk memahami tentang teknologi baru, tentang ilmu-ilmu baru di dalam berbagai bidang harus kita sokong. Kadang-kadang *off courselah*, kena *spend* duit sikitlah. Hendak dapat perkara yang baik, kenalah, hendak dapat isteri cantik pun, kena bayar duit banyak sikitlah, bukan? Tidak begitu Yang Berhormat? Kalau hendak kahwin anak raja, emas kahwinnya sekurang-kurangnya RM100,000. Kalau hendak kahwin dengan orang kampungpun susah juga, RM3,000, orang Melayu kita di kampungpun sudah dekat RM5,000, tinggi sekarang, orang China, saya tidak tahulah. Jadi kita hendak dapatkan ilmu seperti Y.B. Alam Sekitar, dia pergi Denmark. Bagus, belajar. Sebab kalau kita tidak pergi tengok teknologi macam di German dalam bidang pelupusan sampah di U.K., yang bersih, macam mana hendak buat *composing*, *level 4*, *level 5*, dengan izin Yang Berhormat. *Level 5* sampai boleh buat baja sampah itu contohnya, sampah boleh jual dekat Supermarket, *pack, pack* jual di supermarket pula. Negeri China hendak banyak, dia tanam sayur, dia hendak sampah banyak, sampah-sampah kita ini buat-buat baja hantar ke Negeri China, dua, tiga kontena sebulan tidak ada masalah. Sebab itu teknologi itu penting dan harus kita belajar dan kita harus pergi ke merata-rata dunia untuk belajar ilmu-ilmu baru ini.

Semalam kawan saya menceritakan bahawa seorang budak itu hanya lulus SPM sahaja, dahulu cuma menjadi pemandu, lepas itu dia pergi *sign MOU* di Canada, dia *sign*, buat kapalterbang di Malaysia. Budak ini *normal boy* tetapi rajin. Buat kapalterbang lepas itu kapalterbang hendak buat di Perlis tidak jadi. Menteri Besar Perlis sudah *announce*, tetapi tidak jadi buat sebab dia punya kos RM650 juta, hantar *engineer* 200 orang hendak pergi *train* di *Seattle* hendak buat RM200 juta. Dia pergi ke Jakarta hendak bagi kepada jutawan Arab, ambillah buat di Malaysia. Saya nasihat dia beri kepada dia. Jadi kadang-kadang teknologi ini boleh bawa balik ke tempat kita. Saya beri contoh seperti negara-negara yang maju dalam bidang telekomunikasi, bidang *automotive*, dalam bidang apa pun seperti Sweden. Saya tanya rakyat Sweden, negaranya kecil sahaja, rakyatnya 8 juta. Kadang-kadang oleh sebab dia mahir dalam bidang teknologi tinggi, dalam bidang *automotive*, dalam bidang telekomunikasi seperti *Ericsson*, dia boleh memasarkan barangnya satu dunia dan satu dunia beli produk dia, dia boleh memberi peluang pekerjaan kepada rakyatnya 45,000 baru satu *company*. *One company can accommodate for 40,000*. Itu di negerinya sahaja. Kalau campur dengan negeri-negeri di dunia lain, kemungkinan *1 million people working with 1 company* sahaja macam Sonny, sebab itu kita kena lahirkan rakyat kita

yang berkualiti, yang berketrampilan dalam berbagai bidang, perniagaan, pendidikan, yang boleh memberi manfaat kepada orang lain. Dalam bidang itu tadi saya memang sokonglah. Kalau berbangga sangat dengan lawatan, kalau melawat memberi manfaat, tidak apa.

Baru-baru ini saya ikut Y.A.B. Ketua Menteri ke Yokohama saya tengok, baguslah. Tetapi kalau orang Pulau Pinang tidak pernah pergi merata, macamana? Lepas itu kita pergi sana, kita tidak puashati. Yang Amat Berhormat minta Kerajaan Negeri tolong hantar kepada Consulate Jepun, duit kita tidak laku, duit Malaysia. Hendak tukar di hotel, tidak *accept* duit Malaysia di Jepun. Yang Berhormat tolong tengok hantar balik kepada Perdana Menteri Jepun. Kenapa duit Malaysia ini koman sangat? *Only certain hotel*, Bank Bumiputera, kena pergi Tokyo tukar duit Malaysia, duit Malaysia di negara Amerika laku, di negeri lain laku, pasal apa di Jepun tidak laku? Jadi kita ada hubungan dagang yang besar dengan Jepun dan Jepun tidak *recognize* duit Malaysia di Jepun. Ini satu yang agak mendukacitakanlah. Kalau boleh perkara ini harus diambil tindakan oleh Kerajaan.

Mengenai kawasan luar bandar. Kawan-kawan saya ada memberitahu dan telahpun tengok. Di luar bandar kita memang sudah maju. MPSP membelanjakan lebih kurang RM3.5 juta untuk mengindahkan kawasan di Seberang Perai. MPPP membelanjakan RM1.2 juta sahaja untuk mengindahkan Pulau Pinang. MPPP sudah potong MPSP RM3.5 million, RM3,510,000 juta dibelanjakan untuk mengindahkan. MPPP membelanjakan RM1.2 juta untuk mengindahkan. Kita harap MPPP dapat menambahkan untuk mengindahkan *budgetnya* pada tahun hadapan dan memberi juga tumpuan kepada pengindahan di luar bandar. Maknanya di Bukit Mertajam, Yang Berhormat, saya lalu dengan Y.B. Timbalan Perdana Menteri. Sampai dekat shell Bukit Mertajam, punya cantiklah MPSP buat. Mr. Loo tahukan, tengok kawasan itu depan shell Bukit Mertajam. Kalau boleh buat macam itu di luar bandar, baguslah. Kawasan Y.B. Daud, macam mana nak buat itu, *Commonwealth* hendak datang, 12,000 orang hendak datang, Y.B. Madam Kee kata 12,000 hendak datang di Mengkuang tahun 1998. 12,000 itu jangkaan *conservative*. Kemungkinan 30,000 orang. Tengok-tengok kiri kanan jalan, pokok bunga satu pun tidak ada. MPSP hendaklah ambil berat dan memberi keutamaan yang lebih. Jalan hendak pergi Kubang Semang, Permatang Pasir, Permatang Pauh, kadang-kadang banyak orang lalu dekat situ hendak pergi *highway* patut diperindahkannya. Kawasan-kawasan tepi sungai harus dibersihkan dan ditanam dengan pokok-pokok bunga dan kalau peruntukan RM30 juta ini agak besar juga. Begitu juga MPPP, saya mencadangkan supaya perkara ini diambil perhatian.

Satu lagi Kerajaan di bawah Jawatankuasa Luar Bandar telah mewujudkan kawasan dipanggil Kampong Desa Wawasan. Desa Wawasan ini, kita tidak mahu selepas dilancarkan dua tahun masih macam itu juga dengan hutan lalang. Di kawasan saya di Pengkalan Kota bila sampai di Makam Raja, semak lalang tidak kira. Makam Raja adalah satu tempat sejarah, tempat Raja Kedah disemadikan di situ. Kalau boleh bila lancar Desa Wawasan, mesti ada *inspect treat*, *inspec treat* ini dibuat di peringkat negerilah. *Inspect trade* ini tukang pergi *check*, adakah betul dilancarkan Desa Wawasan. Kalau Menteri datang tengok, atau Perdana Menteri datang melawat hendak pergi tengok Desa Wawasan yang dianjurkan oleh Kementerian Luar Bandar, tengok-tengok, macam ini rupanya Desa Wawasan Malaysia. *It is very bad image*. Jadi kita kena ambil perhatian bagaimana hendak mencantikkan, apa sumbangan MPSP, apa sumbangan orang ramai, apa sumbangan sektor swasta, bagaimana sumbangan Jabatan Kerajaan dan sebagainya. Sebab di Mengkuang Titi boleh buat, di Mengkuang Titi cantik, di MPSP ketua yang jaga sampah itu terpacak dekat situ hari-hari jaga, tanam pokok bunga semua, boleh elok. IADP pun jaga betul dekat Mengkuang Titi. Tetapi kita tidak mahu satu sahaja di Mengkuang Titi dalam Pulau Pinang. Minta maaf Yang Berhormat, tempat lain mahu elok juga. Desa Wawasan khasnya, lepas itu sudah elok kawasan ini, kita tinggal. Kita buat kawasan lain pula sebab kawasan itu sudah elok, biar dia *self independent*.

Dato' Speaker, berkenaan TNB, kawan saya ada, jangan marah hendak tegor sedikit. Sekarang ini dalam proses hendak tukar tiang. Tiang kayu sudah reput mereka tukar tiang batu. Kawasan rumah saya, ingatkan rumah saya sahaja, dia cabut tiang, tiang lama dia tinggal di situ. keesokanya, ada lagi, tulat ada lagi. Lima hari kemudian ada lagi. Kita minta pihak TNB kalau boleh, apabila proses tukar tiang lama kepada tiang baru simen ini memang baik, tetapi siapa punya tugas kutip tiang-tiang itu, MPSP ke? Kita minta TNB apabila sudah cabut, tiang lama itu bubuh dalam lori dan hantar ke *dumping ground*. Ini di merata-rata tempat ada, bukan sahaja di tempat saya. Bukan di Taman Bunga Raya sahaja, di mana-mana pun Yang Berhormat-Yang Berhormat lain ada beritahu kepada saya termasuk Dato' Speaker di kawasannya pun ada juga. Telekom macam itu juga dan ada setengah jabatan-jabatan ataupun kontraktor-kontraktor di Pejabat Daerah, dia buat parit, dia korek tanah, letak longgak di situ, dia longggok di tepi jalan, *eye sore* nampak. Betultak? Kalau kita tengok jalan itu cantik, bila buat parit baru konkrit, tiba-tiba tanah dilongggok tepi jalan dibiarkan, tidak diratakan balik bagi elok, selesai satu masalah, masalah baru ada lagi. Kalau boleh perkara ini diambil perhatian oleh pihak Kerajaan.

Satu lagi saya hendak tanya mengenai dengan keberkesanan pelaksanaan IKS di bawah Y.B. Dr. Kang. Di dalam usaha Kerajaan sehingga berjaya menubuhkan VTVC iaitu *Venture Technology Venture Capital* yang dilancarkan baru-baru ini di Pulau Pinang. Bila dengar ada tabung baru, orang pun ramailah pergi ke Shangrila, dengar ceramah, RM25 juta ada dan syarikat-syarikat besar hendak beri lagi RM40 juta di bawah Tabung *Venture Capital*. Sebenarnya *Venture Capital* ramai orang tidak faham, dia ingat macam Tabung Usahawan biasa, boleh pergi pinjam. Buat kertas kerja pinjam dapat duit. Jadi bila ramai orang minta, tiba-tiba semua kertas kerja kena tolak, tidak layak, mereka tidak faham konsep *Venture Capital* ini, ramai orang tidak berjaya. Sebab itu banyak model-model dibuat, di Kedah lain, di Perlis lain tentang *Venture Capital* ini, tentang bantuan kepada Tabung Usahawan. Sebab itu kita minta kalau boleh di bawah Exco Belia, soal bantuan Belianiaga ini, kita tanya di Persekutuan, berapa peruntukan National, berapa peruntukan yang harus diberi kepada Pulau Pinang. Kemungkinan kita minta tidak usah beri sampai RM50,000, RM60,000 seorang. Kita masukan dalam satu Tabung, kita beri pinjam dan jangalah *strict* sangat, janji *monitor* di peringkat Negeri Pulau Pinang. Kadang-kadang orang yang meminta terus di Kuala Lumpur, kita tidak tahu siapa mereka kerana tidak melalui kita. Kita tidak kenalnya mereka itu, kadang-kadang dapat bantuan. Orang-orang yang betul-betul layak, betul-betul hendak bantuan ini, tidak dapat. bantuan belianiaga ini diproses oleh Peringkat Pusat, Kuala Lumpur. Y.A.B. Tan Sri Menteri asyik *announce* macam-macam, baru-baru ini wanita pun ramai yang pergi, hendak beri bantuan RM50,000, RM50,000. Jadi patut kita selaraskanlah di Peringkat Negeri, sekurang-kurangnya kita tahu siapa minta di Peringkat Negeri. Siapa yang buat permohonan, siapa yang lulus, siapa yang dapat, siapa yang dapat hutang, siapa yang berhutang, siapa yang tidak bayar. Patut maklumat ini ada di Peringkat Negeri. Soal untuk mengwujudkan IKS Pulau Pinang. Sejauh mana kejayaan IKS ini di mana syarikat-syarikat besar tampil kehadapan masih diragui. Saya juga dilantik sebagai Pengerusi IKS, saya sendiri tidak berapa *confident* Saya sendiri tidak berapa *confident* bila bincang dengan PDC, tidak berapa *confident* sebab syarikat-syarikat besar ini betul-betulkah dia hendak tolong orang. Tetapi bila kita jumpa IKS yang dalam *meeting* itu mereka semua ada masalahlah. Masalah kontrak, masalah pinjaman, masalah *sustainable*. Masalah *sustainable*. ini boleh *sustain* atau tidak. Jadi itu masalah-masalah yang dihadapi oleh mereka dan kita harus ambil tindakan yang agak wajar untuk industri-industri.

Masalah sosial budaya dadah, semalam dibentangkan di dalam Dewan Yang Mulia ini, dadah Pulau Pinang sejak 1996 - 22,410 orang. Itu yang menagih dadah. Soal menagih dadah sepasal. satu cerita mengenai penagih dadah, dahulu kawasan saya sekarang Y.B. Daud Taha. Saya bagi contoh, emak, bapa kena tangkap, anak dia mengaji sekolah YB Daud Taha, apabila kena tangkap, semasa itu Y.B. Daud Taha Guru Besar.....(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Pengetua.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Pengetua, bila saya pergi ke rumahnya didapati bapa dan emaknya kena tangkap, yang menjadi masalahnya anak. Anak hendak pergi ke sekolah menjadi malu, bila orang tanya, siapa bapa awak? Hendak beritahu bapa awak kerja apa? Takkanlah hendak beritahu bapa saya kena tangkap, emak saya kena tangkap. Kalau 22,000 ini campur pengedar 2,978 yang kena tangkap. Ada orang itu isterinya masa dia kahwin, orang Guar Perahu tempat saya, saya pergi rumah dia. Anak dia masih kecil dan berpenyakit jantung. Semasa dia hendak kahwin, dia tidak tahu lakinya penagih, selepas kahwin, kena tangkap dan ditahan selama dua tahun. Isterinya di rumah dan anaknya sakit jantung, laki duduk di dalam. Isteri hendak hantar anak untuk rawatan tidak ada duit, isterinya cuma kerja kilang. Jadi saya hendak minta kalau boleh, bukan sahaja menangani masalah penagih ini, masalah anak-anak penagih dadah ataupun anak-anak yang kena tangkap ini. Kalau mereka pergi sekolah, dia ada sosial *problem* pula. Kadang-kadang mereka tidak pergi sekolah terus, kita harus mengenalpasti mereka ini, ini kerja Jabatan mana tidak tahulah, mengenalpasti siapa mereka, siapa isteri mereka, siapa anak mereka, kalau mereka tidak bermasalah okay, tetapi kalau anak dia menjadi masalah sosial bila pergi sekolah, malu dan sebagainya, atau pun dia terpaksa *drop out* walaupun dia *intelligent* oleh sebab perasaan *inferiority complex* itu, perasaan bapanya kena tangkap duduk dalam jail, kes ini banyak. Seperti kes di Kampong Telok bapanya kena tangkap, tilam tidak ada, tidur atas lantai, anak 5, 6 orang, dengan comot dan budak-budak ini akan menjadi masalah kepada masyarakat. Kemungkinan satu hari dia akan menjadi pelacur, dia tidak ada pelajaran, bapa dia dahulu biasa kena tangkap. Bermacam-macam kes berlaku, ini baru kes kena tangkap kerana dadah, tidak termasuk kes curi dan macam-macam kes lagi, yang ada anak ini *this a problem, comes to the social problem*. Anak-anak ini esok, kalau pergi melepak dekat KOMTAR, kita tidak boleh tegor dekat dia *because* dia *broken family*. Mereka ini adalah *broken family*. Ini masalah wanita, siapa jaga tolong tengok. *Broken family*. Kalau boleh kita kena

buat juga pendidikan dalam soal ini dan cuba mengatasi seberapa daya yang boleh dari segi akhlak. Jabatan Agama Islam, orang Islam harus main peranan bagaimana untuk menyelesaikan masalah bagi mereka ini. Saya cuba bawa perkara ini sebab kadang-kadang wakil rakyat, dia tidak cerita semua, apa yang dia menghadapi hari-hari. Dia pergi tengok orang sakit, orang sakit jantung, penagih dadah, dia tidak cerita di dalam Dewan ini. Dia diam saja, dia tidak cerita tetapi saya cuba bawa di dalam Dewan ini supaya suatu perancangan yang baik yang dapat kita atasi dalam soal-soal ini.

Satu lagi masalah kita tentang pelancongan, saya hendak sentuh juga tentang pelancongan. Penglibatan bumiputera di dalam bidang pelancongan, operator pelancongan, *travel agent* dan sebagainya di Pulau Pinang, satu minta satu usaha dibuat bagi mempertingkatkan penglibatan bumiputera di dalam bidang pelancongan sama ada pelancongan-pelancongan dalam bandar dan juga *aqua-torism*. ataupun di luar bandar dan saya kata tadi. Memang banyak potensi, katakan sepanjang Sungai Permatang Pasir ke Sungai Juru, Sungai Kulim, Ampang Jajar. Sebelah sungai itu, kiri kanan ada potensi untuk dimajukan, restoran atau restoran terapung. Apabila MPSP membuat pejabat baru dekat situ, hendak pindah ke situ, Ibu Pejabat dia dekat situ, hendak bangunan hotel. Saya difahamkan dahulu Tabung Haji ada cadang hendak buat hotel dan lain-lain disitu. Jadi bila kawasan itu maju dan di sepanjang sungai itu boleh dimajukan dan usaha-usaha untuk membersihkan air sungai itu. Pihak JPS ada teknologi dia, macam mana hendak buat. Sekarang di Pulau Pinang difahamkan ada dua sudah dicuba, tidak tahulah. Saya pun dapat maklumat daripada kawan saya mendapat kontrak buat pembersihan sungai ini, dia buat macam mana *gate* untuk membersihkan air sungai. Kalau sudah sungai elok, semua di paya sungai, ada restoran yang boleh dimajukan, ada usaha-usaha sukan dan sebagainya, rekreasi dan kita boleh memperbanyakkan belia-belia kita yang terlibat di dalam soal pelancongan dan sebagainya.

Di Juru kawasan yang cantik di tepi laut, boleh dibuatkan kawasan bot, kenu, jetski, boating dan sebagainya. Kuala Juru itu cantik, sepanjang laut, sepanjang pantai sampai ke kuari itu. Memang cantik, tetapi saya sudah jadi ADO tahun 1977 sampai hari ini, jadi Wakil Rakyat, daripada 24 sampai 45 umur. Tengok, kawasan itu sama juga. Baru ada rancangan hendak buat *aqua tech*, hendak buat Taman Haiwan dan sebagainya tetapi bila akan menjadi relisasikan perkara itu.

Jadi saya mencadangkan juga kepada Kerajaan Negeri di bawah pelancongan ini mengadakan Muzium. Di Langkawi kita ada 'Galaria Perdana Menteri', di Pulau Pinang 'Galaria Timbalan Perdana Menteri' boleh buat. Juga Menteri-menteri atau

orang-orang Pulau Pinang yang terdahulu - Galaria, dipanggil 'Galaria' di sana. Orang-orang beri hadiah kepada Timbalan Perdana Menteri, kita jangan beri Timbalan Perdana Menteri buat di tempat lain, kita buat di Pulau Pinang. Dr. Tun Lim Chong Eu, orang yang beri hadiah kepada dia, kita bubuh di situ. Muzium Galaria Pemimpin Pulau Pinang. Di Langkawi khas untuk Perdana Menteri, di Pulau Pinang Galaria untuk Pemimpin-pemimpin Pulau Pinang yang terdahulu dan juga yang sekarang. Y.A.B. Ketua Menteri pergi Jepun dapat hadiah, bawa balik letak di situ. Biar rakyat Pulau Pinang tengok, ini hadiah daripada Negeri Jepun, ini hadiah daripada Korea, ini hadiah daripada Zeamen dan sebagainya. Ini idea sayalah, kalau baik ambillah.....(ketawa).

Kita juga boleh mengadakan tempat dipanggil Seminar-seminar Antarabangsa. Sebenarnya kadang-kadang saya tengok, seminar-seminar antarabangsa seperti di setengah tempat, hotel organize. Seminar on automotive, Seminar on former tickle. Saya tengok baru ini, *Etikenny, the consultant* yang saya pergi. YAB tahulah kawannya ada seorang, pergi sebelah sana. Dia duduk sebelah rumah YAB Ketua Menteri. Dia beritahu *I stay beside the Ketua Menteri's house*. Apa company itu, nama Mat Salleh, saya tidak tahu bahasa Jerman? Dia beritahu saya - syarikat *consultant* antarabangsa dia buat seminar di Hong Kong contohnya, di Vietnam dan kawan saya kelmarin dia beritahu *Seminar on CO, all the world CO, all the world company*. CO berbagai-bagai company di dunia yang dipanggil *CO conference*. Kalau *CO conference* ini maknanya dia kalau kita baca majalah-majalah *Leaders*, mereka ini *experience* di dalam berbagai-bagai bidang. Mereka ini *millionaire, billionaire* dan sebagainya. *The CO conference In Penang* dan sebagainya. Kita boleh tarikkan mereka ini pergi tengok Penang, kecantikan Penang, apa yang mereka boleh buat di Pulau Pinang dan perkara ini boleh memberi manfaat kepada kita.

Satu lagi Selangor hendak buat *management centre*. Saya kata jangan buat di sana, buat di Pulau Pinang. Kelmarin saya beritahu kepada kawan saya, dia budak Pulau Pinang, Hamzah namanya, Awak hendak buat di Selangor buat apa? buatlah di Pulau Pinang. *Bring your men all over the world come to Penang, dipanggil management centre*. Itu perkara-perkara yang boleh kita laksanakan dalam bidang-bidang pelancongan dan secara tidak langsung boleh membawa pelaburan kepada sini.

Mengenai masalah pendidikan juga kita nampak ITM, mengenai pengambilan tanah sudah 10 tahun lebih, ITM tidak naik juga, tumpang di Permatang Pasir. Bila kita jumpa Pengetua dia, dia tidak boleh *accommodate* di Permatang Pasir. Kalau hendak tambah pelajar, pelajar sepatutnya ada 10,000 orang. Kalau hendak tambahan 10,000 orang atau 20,000 orang dalam bidang *engineering* dan sebagainya, peluang-peluang dapat diberi tetapi

tempat tidak ada, tempat asrama tidak ada, tempat tidak cukup, tetapi tempat, asrama tidak ada, tempat tidak mencukupi, tetapi tidak ada tindakan. Tidak tahu bagaimana di dalam Rancangan Malaysia Ke-7 bagaimana? Kita berharap Y.A.B. Ketua Menteri, Jemaah Perdana Menteri ataupun EXCO pendidikan dapat mengambil tindakan supaya ITM yang akan didirikan di Seberang Perai itu menjadikan kenyataan cepat dilaksanakan dan di bangunan. Sekarang ini tidak ada masalah, kalau kita hendak beri kepada pihak swasta, mereka boleh melaksanakan dengan cepat, kemudian ada beberapa ratus ekar tanah beri kepada mereka seratus ekar *free*, buatlah apa-apa pun, yang ini beri kepada Kerajaan *free*, di bawah skim penswastaaan dan sebagainya, tetapi apakah usaha kita untuk mempercepatkan perkara ini, kalau boleh tahun hadapan kita hendak lihat ITM itu dan kursus-kursus dalam bidang *engineering*, dalam bidang *textile*, dalam bidang elektronik, multimedia supaya dapat diadakan di negara kita dan kita boleh melahirkan pelajar-pelajar cemerlang dan ITM juga seperti USM boleh bantu masyarakat, Universiti bersama masyarakat mereka, *adduced the society in Penang*, kalau sudah *society* sudah tidak betul-betul terdedah kepada ilmu-ilmu ini mereka boleh digunakan untuk didedahkan kepada berbagai-bagai ilmu dalam berbagai bidang.

Dato' Speaker, banyak perkara yang telah saya sentuh tadi. Satu lagi di Tanjong Tokong, kita bangkit banyak kali di dalam dewan ini. Setiap kali Tanjong Tokong hendak diswastakan. Syarikat U.V.M. buat rumah cepat naik, Penas dinaikkan di RIMV naik cukup cantik, Bandar Penas dekat Seberang Jaya dahulu rumah setinggan, sekarang ini Bandar Penas dengan Hotel, mereka hendak membuat "China Towns" kita katakan tidak payahlah, guna nama lain, mula-mula hendak buat China Town, tidak payah buat China's Town dekat sempadan Permatang Pauh, hendak buat di tempat lain tidak mengapa, Cina sudah ramai, tidak payah buat China's Town. Sudah banyak di Pulau Pinang ini, boleh dikatakan sudah 70%, dan saya minta pengurusan Penas tidak payah menggunakan nama itu, buat apa hendak beri orang marah. Di Tanjong Tokong tidak dinaikkan juga, 800 hektar hendak tambun laut, apa masalah dia, dan kalau boleh Yang Aamat Berhormat jawab balik, sebab kita tanya dan biarlah di dalam Dewan ini kita ulang dua tiga kali, tidak dinaik tanya, kenapa dan apa masalah dia? *illegal problemkah?*, PDC tidak mampu kah? sebab ini PDC ada *joint venture*, undang-undang kah? apa problem, kalay tidak faham beri kepada saya.....(ketawa). Ini bukan *joke*, saya dapat kontrek *the whole* Indonesia pasir saya dapat kontrek, siapa *want to by* pasir *from Indonesia*, *come to me*, kena datang pada saya.

Jadi masalah Tanjong Tokong ini, kalau boleh kita minta pihak Kerajaan Negeri di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri, kalau hendak membuat bandar Tanjong Tokong baru atau membesarkan bandar yang sedia ada dan keadaan rumah-rumah dalam kawasan Tanjong Tokong, kalau kita masuk ke dalam itu, rapat-rapat kalau terbakar Y.A.B. Ketua Menteri kena jawab sebab kawasan dia. Semasa saya ADO Georgetown, saya pernah masuk di kawasan itu dan tengok, rumah rapat-rapat, orang ramai tinggal dalam satu rumah, dua keluarga, tiga keluarga tinggal satu rumah, kalau terbakar macam mana? Ini masalahnya, kita tidak mahu jadi di setengah-tengah tempat seperti di Hong Kong baru-baru ini terbakar, sebab *lift problem*, *lift* sudah lama, pergi *repair*, bagaimana *stuck*, *burned* 39 orang mati, baru gabenor datang, teriak, menangis, buat apa teriak.....(ketawa) menagis gabenor buat apa, 39 sudah mati, macam Jabatan Pulau Pinang hari itu sudah mati buat apa. Masa itu siapa hendak selesaikan masalah, tunjukkan muka kita, konon kitalah Hero.

Y.B. Dato' Speaker inilah masalah-masalah yang ditimbulkan untuk mendapatkan perhatian Kerajaan dan kita memang mengaku bahawa banyak usaha-usaha telah dibuat oleh Kerajaan dan Pegawai-pegawai Kerajaan di Pulau Pinang, memang kita lihat sekarang ini pembangunan sana pembangunan sini, kalau di bandingkan dengan Laos, Vietnam, Burma, China, tentunya kita lebih, hal ini siapa pun tidak boleh pertikai, *no body can dispute*, perkara ini. Usaha Kerajaan-kerajaan, EXCO-EXCO Kerajaan semua kerja kuat tetapi tentunya ada kelemahan-kelemahan dalam masalah pelaksanaan projek-projek di Pulau Pinang, masalah-masalah untuk memajukan lagi Pulau Pinang, Penglibatan sektor swasta dan sebagainya. Tentu ada masalah kalau boleh cuba selesai dengan sebaik-baik mungkin dan akhirnya kita mendapat Pulau Pinang yang berjaya, Pulau Pinang yang berwibawa dan Pulau Pinang yang bersih dan indah. Sekian, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Penyokong.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Saya sokong.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, siapa lagi yang ingin mengambil bahagian?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Assalamualikum dan Salam Sejahtera, Y.B. Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan ini. Saya sebenarnya Dato' Speaker diminta untuk selesaikan sehingga malam nanti, jadi tolong sabar sedikit kerana saya patut kena balik, kerana hari ini malam Jumaat....(ketawa), tetapi tidak mengapalah, tunggulah tengah malampun tidak mengapa. Dato' Speaker saya merasa amat bangga....(gangguan).

Tuan Speaker:

Bolehlah Yang Berhormat bercakap, Yang Berhormat bercakap sehingga pukul 7.00.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Kemudian bolehlah saya sambung lagi, Dato' Speaker saya merasa amat bangga mengikuti ucapan Y.A.B. Tan Sri Ketua Menteri kelmarin kerana teks ucapannya merangkumi berbagai bidang, fizikal, sosial, pendidikan, moral, malah hal-hal keagamaan. Syabas dan tahniah saya ucapkan kerana ucapan beliau kepada saya merupakan satu ucapan yang padat, tepat sesuai dan selari dengan aspirasi rakyat Pulau Pinang. Misi dan visi Kerajaan Pulau Pinang terserlah dan saya percaya Pulau Pinang akan muncul sebagai negeri maju tepat pada sasaran pada tahun 2002 mengikut plan statigik dan juga sebagai persiapan kita melangkah ke abad 21.

Dato' Speaker, saya jua merasa bangga berada di Dewan yang indah dan mulia ini. Selepas di ubahsuai dan di tambah kemudahan-kemudahannya, tetapi Dato' Speaker saya ingin mengulangi ucapan awal saya dahulu, mengenai suatu kompleks Dewan Undangan Negeri yang baru bagi melambangkan imej dan tahap kecemerlangan Pulau Pinang, nampaknya masih banyak masa lagi yang perlu kita tunggu sehingga bangunan Dewan Undangan Negeri yang baru dibina kerana tidak pun tersebut dalam ucapan Y.A.B. kelmarin. Elok kita pergi tinjau Dewan Undangan Negeri berdekatan, kalau tidak Kedah atau Perlis atau Perak, kalau pun tidak ke Sabah dan ke Serawak lebih-lebih lagi kalau dapat pergi ke Luar Negeri lebih baik, Dewan Undangan Negeri kita Dato' Speaker cuma nampak cantik di dalam Dewan ini, tetapi saya tengok tidak berpagar, kadang-kadang kenapa perkara ini boleh di ambil ringan. Tidak berpagar maknanya kita kurang selamat, dan kita ada banyak dokumen di sini dan dengan bahan-bahan yang sulit di sini. Kita ada banyak bahan-bahan yang perlu kita simpan dengan baik, kenapa perkara ini berlaku? dan saya tengok seorang

jaga tua setiap malam menunggu di sana, di bawah lampu gelap di temani beberapa pasangan-pasangan yang mengunjungi halaman Dewan ini, setiap malam kalau rezeki kita baik malam ini, kita boleh menyaksikan beberapa babak istimewa, di halaman Dewan ini.

Dato' Speaker saya tahu dan sedar, Dato' Speaker tidak upaya menyuarakan hal ini kerana saya dapat cakap Dato' Speaker tidak dapat, selepas persidangan ini semua pegawai yang membantu urusan Dewan balik ke KOMTAR, tinggal Dato' Speaker dan dua orang pegawainya menjaga bangunan yang begini besar, tetapi untuk menyerikan tempat ini, kita mengadakan satu mesyuarat di sini, sedih melihat bilik mesyuarat yang tidak sempurna dan tidak sampai ke tahap saya.....(ketawa), saya minta Y.B. Pegawai Kewangan Negeri, mari kita pergi mesyuarat ke Sekolah Menengah Menanti, tempat saya dahulu, saya rasa lebih selesa, tetapi bukan saya hendak kata, tetapi elok kita perbetulkan keadaan ini. Saya lihat di sana saudara Bentara, saya tanya dia tadi, apa kuasa awak? "kuasa saya, kalau mana-mana Yang Berhormat-Yang Berhormat tidak mengikut peraturan Dato' Speaker, dia boleh tangkap dan mengheret bawa keluar". Kemas juga kawan kita, saya tanya berapa *you* dapat satu hari di sini?, "saya dapat RM20.00 sehari sebagai *overtime* dia sejak tahun 70 an, kerana saudara kita di belakang itu sudah berpengalaman 20 tahun, kasihan pada dia, kalau dapat kita perbetulkan sedikit, lihat pakaian lebih kemas sedikit jangan nampak pakaian seperti konduktor bas, beri dia *smart* sedikit. Jadi kita rasa kita boleh perkemaskan lagi Dewan ini.

Dato' Speaker, saya telah menimbulkan mengenai kekurangan penggunaan jejantas-jejantas ini, saya minta maaf, saya bukan hendak kritik, saya hendak tolong bantu, hendak menegor sedikit sebanyak, saya tengok *very minimal*, minta maaf dengan izin, *usage of this*, saya sudah tegor hari itu, tetapi masih hendak membuat lagi lima untuk Georgetown, saya juga telah menyatakan, mencadangkan jalan bawah tanah di bina untuk jalan-jalan baru, kalau tidak pun jalan-jalan lama. Jalan-jalan baru seperti B.K.E, Butterworth, Kulim *expres-way*, *you can do that*, tetapi mungkin tidak peka, atau tidak sama fikiran saya dengan perancang-perancang itu, tidak dibina jalan bawah tanah, sekarang rakyat sudah bising, sebab itu saya tanya satu soalan pada Dewan, apakah ada rancang untuk membina jejambat?, orang sudah bising berkenaan permintaan untuk jejambat, walhal pada hari itu kita boleh buat di bawah.

Dato' Speaker, saya telah mengikuti, ada siapa barangkali Ahli Kawasan Telok Bahang atau siapa yang bercakap di dalam *peper*, ada satu jenis, hendak di bina di Jelutong, betul tidak betul tolong *confirm*. Di Jelutong ada satu rancangan hendak dibina jalan bawah tanah, seperti depan stesyen keretapi di Kuala Lumpur, supaya orang boleh lalu di bawah, kalau orang lalu di bawah Dato' Speaker boleh meringankan yang tua, boleh meringankan yang mempunyai anak ramai, yang mengandung, yang cacat boleh memanfaatkan jalan itu dan di bawah itu, kalau Dato' Speaker dan kawan-kawan kalau mendapat kesempatan pergi melawat ke Luar Negeri, di Soeul, di London, di Tiube ball, ada gerai kecil-kecil yang boleh dimanfaatkan oleh penjaja-penjaja kecil Georgetown misalnya, di bawah boleh di buat gerai-gerai kecil....(ketawa), sila kalau kurang faham.....(gangguan)..

Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Gim Soon):

Dato' Speaker, tadi Y.B. Daud Taha mengatakan jejambat di bawah, saya hendak bertanya "Adakah ini selamat kepada wanita pada waktu malam"?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Dato' Speaker, selamat atau tidak itu terpulang kepada kita, tetapi yang terlebih tidak selamat di Pulau Pinang, takut banjirlah....(ketawa), itu datang kemudian, bila kita selesaikan soal banjir, itu kita boleh uruskan, yang selamat untuk wanita itu boleh diambil ingatan. Dato' Speaker saya hendak pesan di sini, sekarang kita dalam proses perancangan BORR dan Jelutong Expressway, sila ambil ingatan, bahawa ini mesti dalam perancangan tuan, membina jalan bawah tanah ini, tidak ada negeri lain yang membina jalan di atas tidak ada. Sekiranya tuan-tuan pergi tengok, Yang Berhormat pergi tengok, mana-mana atas orang tidak pakai, orang banyak suka yang di bawah Dato' Speaker....(ketawa), yang bawah ini kadang-kadang, kalau yang besar bawah kita buat terowong besar itu cukup menguntungkan, kerana banyak manfaatnya. Jadi BORR dan Expressway Jelutong, sila ambil ingatan tentang pembinaan ini supaya dapat dirasakan sebenar-benarnya, senang dan mudah hendak melintas, begitu juga yang telah sedia ada, kita perlu ambil tindakan Dato' Speaker, kita tidak boleh biarkan macam sekarang. Kalau tuan-tuan dan Yang Berhormat, ke depan jeti melintasi jalan itu ramai orang melintas menggunakan jejambat itu, tetapi *gradient* dia tidaklah setajam yang *realastic*, so that *gradient* is also important.

Dato' Speaker esok atau berkesempatan pergi tengok Jalan Heng Chun Tien, Butterworth sekarang Lebuhraya tidak pakai lagi, tingginya dia punya *gradient* macam mana orang hendak melintas, dan jadi bahan ketawa sekarang. Saya kebetulan pergi *repair* kereta dua hari yang lalu, ada pula budak-budak tunggu orang perempuan hendak melintas....(ketawa), perkara ini biasa berlaku dan sedang berlaku sekarang...(ketawa). Apakah ini kita hendak teruskan, kalau mahu yang sedia ada pagar elok-elok, pagar tinggi-tinggi atau pun macam di Chow Kit, letakkan Penguatkuasa di sana, pergi di sana, pegang dia heret ke tepi, tandatangan RM20.00, sebab melintas jalan tanpa menggunakan jejantas, ini kita kena pastikan. Tuan-tuan, Yang Berhormat, lalu depan St. Xavier, saya memanfaatkan jalan itu lebih kurang 15 tahun, hari-hari orang melintas, budak-budak melintas tanpa ada satupun rasa selamat atau bahaya, barang kali Y.B. dari Kebun Bunga boleh menyelesaikan masalah itu.

Dato' Speaker saya juga menimbulkan di dalam Dewan Yang Mulia ini mengenai cara penyelesaian kesesakan letak kereta seperti yang ditimbulkan oleh Y.B. dari Air Itam. Dato' Speaker kalau berkesempatan pergi ke Kuala Lumpur pergi tengok padang tempat kita berhimpun untuk merayakan Hari Merdeka dan sebagainya di bawah itu ialah ialah car park, saya telah cadangkan ini kita bina di Padang Kota dan di Butterworth untuk menyelesaikan masalah tempat letak kereta, kita boleh buat *double decker* semua, saya tengok di New York, minta maaf kalau kawan-kawan belum sampai, kita pergi bersama. Ada 4 tingkat di bawah tanah di atasnya ada 100 tingkat yang bangunan boleh?, bisa di atar dan bisa dibikin Dato'Speaker. Jadi cuba ambil ingatan tentang perkara itu, kawan-kawan kita di MPPP dan MPSP supaya ke depan supaya kita tidak lagi atau kita sekurang-kurangnya dapat mengurangkan masalah kesesakan ini.

Dato' Speaker, saya juga mencadangkan dimana projek-projek besar seperti Penas di Kampong Telok, untuk pusing ke kanan, kita mesti kenakan syarat, untuk membuat suatu jalan melintas, seperti di Sungai Way, kita jangan biarkan seperti itu, sekarang dia tidak buat dan dia tidak akan buat, dan esok *problem*, Perai di depan di buat satu *town* baru, di sebelah Pekan Perai ada lagi satu, tidak ada jalan untuk pusing ke kanan semuanya akan menambah kesesakan jalan raya. Saya tengok ada satu asas *Parade* di Simpang Empat, tidak sangka di situ dibangunkan begitu besar projeknya tidak ada *planning* untuk jalan melintasi macam ini ke kanan. Saya kebetulan berada di *Peace Burke* pada suatu ketika, di satu bulantan yang ada 8 pusingan untuk mengelakkan kesesakan, kita boleh 2, 3 pusingan untuk bulatan perai misalnya, kita mesti *anticipate* untuk menjangkakan bahawa kesesakan di

Jalan Perai mesti sampai ke peringkat maksimum dalam masa yang singkat apabila jambatan baru yang di bina sesuai dengan projek BORR di bina di situ, itu kita boleh jangka sekarang, *way not?*, apabila kita meluluskan plen program yang besar-besar itu. Satu daripada syaratnya itulah yang saya harapkan, kalau belok ke kiri tidak mengapa tuan, kalau belok ke kanan mesti di arah untuk bina itu.

Namun demikian Dato'Speaker, kalau kita tengok kesesakan lalu lintas di Pulau Pinang dan Seberang Perai sekarang ini masih di peringkat *tolerable*, boleh tahan lagi, saya kebetulan berada di Bangkok dengan Y.B. Batu Uban, minta maaf tidak berapa nampak, saya kalau tidak pakai cermin mata, Dato'Speaker tidak nampak, orang perempuan nampak.....(ketawa). Di Bangkok hari ini hendak pergi ke Airport 3 jam sebelum *flight* baru hendak sampai, walhal dia punya *distant* lebih kurang 20 batu sahaja, dia punya kesesakan begitu serius, kita ini masih boleh bertahan. Namun demikian kita perlu mengadakan perancangan untuk menyelesaikan kes-kes macam ini di masa akan datang.

Dato' Speaker saya ingin mencadangkan sebelum tahun 2002 kita selesaikan pembinaan jejantas di landasan-landasan keretapi, dahulu saya sudah bawa di dalam Dewan ini, tadi Y.B. dari Berapit timbul lagi. Jejantas yang perlu mendapat keutamaan ialah di Bukit Mertajam, di Valdor saya difahamkan akan dibina dalam masa yang singkat, di Berapit, di Kubang Hulu, di Nibong Tebal, di Permatang Tinggi dan sebagainya, di Permatang Tinggi bila dia meragut 20 nyawa, sudah bising sedikit masih tidak ada perancangan untuk itu. Kita perlu ambil ingatan dalam perkara ini kerana di sekitarnya pembangunan amat rancak sekarang, dengan Alma Jaya, Taman Impian, bukan sedikit, banyak pembangunan di persekitaran. Saya juga mencadangkan dan telah dijanjikan seperti yang dijanjikan oleh Y.B. dari Telok Bahang, saya pakai cermin mata baru nampak dia *zebra crossing line* yang kuning-kuning itu dibina di hadapan sekolah, kita minta sudah lama, dia janji di dalam Dewan hari ini dan hari itu, saya tengok tidak lagi, saya hendak timbul sekali lagi, saya tidak minta lampu, tidak mengapa di Dato' Onn boleh di bubuh lampu, tempat kami di kampung tidak mengapa, walaupun bayar hasilnya sama juga, letak lebal *zebra crossing, line* kuning itu di sekolah, di rumah-rumah, dewan orang ramai, rumah-rumah keagamaan, di kuil yang ada di Berapit yang sibuk, buat line kuning, tidak mahal, lebih murah dua tiga tambang pergi ke Denmark.

Dato' Speaker, saya ingin kongsi pandangan kawan-kawan, mengenai cadangan awal saya dahulu supaya kita bina lagi satu jabatan dan satu trowang di panggil *channel*, saya cadang hari itu, saya hendak cadang itu di dalam Dewan Undangan Negeri yang pertama, semasa saya duduk di sini, tetapi Y.A.B. Perdana Menteri kita sudah cadang lebih awal seminggu dan saya katakan pandangan kita sama dengan, dia punya aliran fikirannya...(ketawa) sama, dan saya mengikuti Y.B. dari Telok Bahang yang portfolionya ada menyatakan tentang pembinaan ini. Saya hendak berkongsi pandangan, saya berada di Rotredeem, bandar Rotredeem 35 kilometer dalam laut, saya cadangkan hari itu supaya kita buat beberapa lagi Butterworth Container Terminal itu, sememangnya begitulah dicadangkan kita tambah satu batu di Butterworth sepanjang pantai seperti Kedah yang dicadang, saya ingat kita lebih awal memberi pandangan ini, satu batu di Georgetown, ini professor beri tahu untuk saya, elok kita buat seperti ini. Tinggal tengah dua batu atau sebatu lebih untuk dia punya *road*, dia panggil *road*, di laut tempat kapal lalu di panggil laut dan situ kita bolehlah berbagaikan kita punya aktiviti pelabuhan, kita boleh adakan Jeti, kita adakan pelabuhan-pelabuhan kecil, kita boleh adakan Marina, banyak lagi Marina yang sekarang Marina mendatangkan hasil yang begitu banyak sepanjang dari Kuala Muda dan terus ke Sungai Acheh. Alangkah nikmatnya Pulau Pinang dengan perancangan seperti ini kalau ada, kalau tidak adapun tolong adakan.

Dato' Speaker saya dengan Y.B. Permatang Pasir sebenarnya sama tadi, saya tulis dan saya tunjuk kepada Y.B. Sungai Bakap, betulkah, saya kata kita kena adakan satu kompleks Perdana macam di Langkawi, saya tengok koleksi hadiah-hadiah cenderamata Perdana Menteri dipamerkan di situ, kami pergi bersamalah tetapi dia cakap dahulu...(ketawa), di Pulau Pinang pun banyak, banyak kawan-kawan kita mendapat cenderahati, cenderamata semua yang boleh dipamerkan, tetapi tidak tahu dipamerkan di mana, di Amerika, minta maaf Dato'Speaker, dengan izin *you cannot get more than hundred dolles, worth of give*, lebih daripada RM100.00 diserahkan kepada *Treasury*. Saya cadangkan Pulau Pinang mendahului, seperti kita mendahului dalam bidang-bidang yang lain lebih daripada 100 hadiah itu serah kepada *Treasury* dan kita simpan khazanah ini sampai ke anak cucu. Sekarang saya tidak tahu, hadiah-hadiah itu macam mana, kita dapat yang mungkin besar ini, kita tidak tahu beliannya, nampak kecil, kemungkinan-kemungkinan ada yang semacam itu kita pamerkan beri anak cucu, lebih-lebih lagi Timbalan Perdana Menteri di Kawasan ini, satu di Langkawi, satu di Penang, sudah tentulah di Mengkuang...(ketawa), kalau bolehlah.

Dato' Speaker saya hendak mengucapkan terima kasih banyak, khasnya Jabatan di J.P.S. yang banyak membantu saya di dalam hal-hal banjir kilat di tempat saya, tetapi saya tahu dia punya wakil ada di sini banyak lagi yang masih di harapkan. Sungai Kulim hari ini tebingnya sedang runtuh dan runtuhnya dengan dasyat, dan dua tiga minggu lalu saya bersama Timbalan Perdana Menteri, kebetulan kami pergi meninjau, beliau beri sekali RM300.000.00 untuk meluluskan satu bahagian, tetapi ada lagi satu bahagian yang besar yang perlu diselesaikan pembinaan tembok-tembok yang mengancam kampung-kampung sekitaran dan saya ucapkan terima kasih, saya sudah mendapat pengakuan Dato' Speaker, iaitu Jabatan dekat dengan Taman Guru, Tanah Liat akan dibina dalam tahun 1997. Saya kira-kira tahun 1997 ada lebih kurang 32 hari lagi, saya menunggu dengan cepat, kerana tahun 1997 itu jangan hendaknya 31 Disember 1997. Jadi saya tidak dapat tahan telinga kerana itu kawasan sensitif, banjir setengah jam, air naik habis di rumah sekitaran, jadi saya terima kasih banyak kepada J.P.S. dan kawan-kawan di sana, terima kasih juga kepada Tenaga Nasional, saya *respect* Tenaga Nasional usaha gigih untuk memperelokkan keadaan dan Tenaga Nasional telah banyak membantu saya dan hari ini mengaku pula hendak terbang satu pokok besar di kawasan saya yang mengancam keselamatan penduduk di situ kerana wayer-wayer Tenaga Nasional banyak berkeliaran di situ. Saya cuba hendak tanya Dato' Speaker, kita sebenarnya ada banyak undang-undang banyak, tetapi penguatkuasaannya agak-agak *relax* sedikit, atau banyak, lebih kurang banyak juga, rupanya barang kali Y.B. Teluk Bahang boleh selesaikan, rupanya di bulatan Bukit Tengah itu ada satu papan iklan lebih kurang besar, iklan itu haram, MPSP boleh jawab, siapa yang benarkan, papan iklan yang paling besar *triangle* itu. Ada berlaku semacam ini ditempat kita, penguatkuasaan barangkali *a little big relaxs*, tidak merasa kepekaan dan kehendak itu. Kalau kita tengok di setengah tempat *five foot way* ia *very good all cleen*, cuci bersih, tetapi di setengah tempat *five foot way* di atas jalan raya, saya fikir undang-undang seperti ini sudah lama, tetapi tidak dilaksanakan dengan betul....(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, kita bercadangkan hendak menangguh dan bolehlah di sambung lagi selepas ini.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Daud bin Taha):

Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, sebelum Dewan di tangguhkan ini ada satu peringatan, jamuan makan malam oleh Y.A.B. Ketua Menteri disediakan pada malam ini pada jam 7.30 malam di Dewan makan, semua di jemput ke sana. Ahli-ahli Yang Berhormat, dewan ditangguhkan sehingga jam 9.30 esok pagi.